

EUROPEISKA CENTRALBANKEN
BANKTILLSYN

Vägledning till banker om nödlidande lån

BANKENTOEZICHT

Mars 2017

BANKTILLSYN BANKU UZRAUDZĪBA

BANKŪ PRIEŽIŪRA NADZÓR BANKOWY

VIGILANZA BANCARIA

BANKFELÜGYELET

BANKING SUPERVISION

SUPERVISION BANCAIRE BANČNI NADZOR

MAOIRSEACHT AR BHAINCÉIREACHT NADZOR BANAKA

BANKING SUPERVISION

PANGANDUSJÄRELEVALVE

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKOVNI DOHLED

БАНКОВ НАДЗОР BANKTILSYN

BANKENAUF SICHT

ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑ PANKKIVALVONTA

SUPRAVEGHERE BANCARĂ BANKOVÝ DOHLAD

SUPERVIŽJONI BANKARJA

SUPERVISIÓN BANCARIA

BANKING SUPERVISION

BANKENAUF SICHT

SUPERVISÃO BANCÁRIA

Innehåll

1	Inledning	4
1.1	Innehåll i vägledningen	4
1.2	Tillämplighet	5
1.3	Vägledningens omfattning	6
1.4	Struktur	7
2	Strategi för NPL	8
2.1	Syfte och översikt	8
2.2	Bedömning av verksamhetsmiljön	8
2.3	Utarbetande av NPL-strategin	12
2.4	Genomförande av åtgärdsplanen	15
2.5	Förankring av NPL-strategin	16
2.6	Tillsynsrapportering	17
3	Ledning och verksamhet rörande NPL	18
3.1	Syfte och översikt	18
3.2	Styrning och beslutsfattande	18
3.3	NPL-verksamhetsmodell	19
3.4	Kontrollramverk	27
3.5	Övervakning av NPL och NPL-aktiviteter	29
3.6	Tidiga varningsmekanismer/bevakningslistor	36
3.7	Tillsynsrapportering	39
4	Betalningsanstånd	40
4.1	Syfte och översikt	40
4.2	Anståndsalternativ och hållbarhet	40
4.3	Sunda anståndsförfaranden	45
4.4	Bedömningar av betalningsförmåga	46
4.5	Tillsynsrapportering och offentliggörande	47

5	Fastställande av NPL	48
5.1	Syfte och översikt	48
5.2	Implementering av NPE-definitionen	50
5.3	Samband mellan NPE och betalningsanstånd	56
5.4	Fler aspekter på definition av nödlidande	61
5.5	Kopplingar mellan juridiska och bokföringsmässiga definitioner	63
5.6	Tillsynsrapportering och offentliggörande	65
6	Mätning av värdeminskning och avskrivning för NPL	67
6.1	Syfte och översikt	67
6.2	Individuell beräkning av avsättningar	69
6.3	Samlad uppskattning av avsättningar	76
6.4	Andra aspekter som har samband med mätning av värdeminskning	80
6.5	NPL-avskrivningar	82
6.6	Passande tidpunkt för avsättning och avskrivning	83
6.7	Avsättnings- och avskrivningsförfaranden	84
6.8	Tillsynsrapportering och offentliggörande	87
7	Värdering av fast egendom som säkerhet	88
7.1	Syfte och översikt	88
7.2	Styrning, förfaranden och kontroller	89
7.3	Frekvens för värderingar	92
7.4	Värderingsmetod	93
7.5	Värdering av utmäta tillgångar	98
7.6	Tillsynsrapportering och offentliggörande	99
	Bilaga 1 Ordlista	100
	Bilaga 2 Exempel på segmenteringskriterier för NPL inom sektorn privatlån	104
	Bilaga 3 Jämförelsetal för NPL-övervakningsmått	107
	Bilaga 4 Exempel på tidiga varningar	109

Bilaga 5 Gemensamma NPL-relaterade riktlinjer	111
Bilaga 6 Bedömning av betalningsförmåga för privatpersoner och företag	117
Bilaga 7 Sammanfattning av tillsynsrapportering och upplysningar om NPL	122
Bilaga 8 Risköverföring av NPL	133

1 Inledning

1.1 Innehåll i vägledningen

Ett antal banker i medlemsstater i euroområdet har i dagsläget höga nivåer av nödlidande lån ("non-performing loans", nedan kallade NPL), vilket illustreras i bild 1.

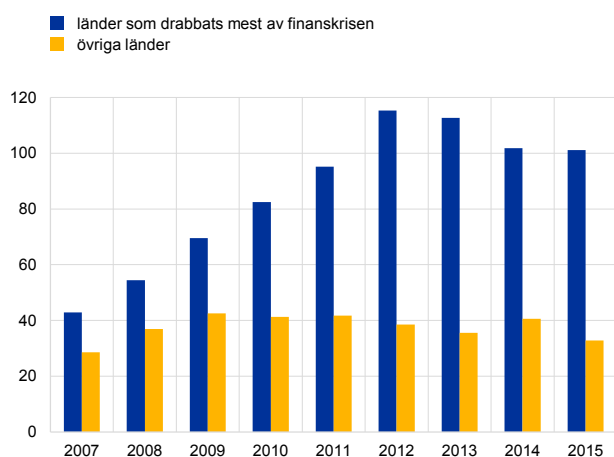
Det råder bred enighet om att höga nivåer av nödlidande lån i det långa loppet får negativa effekter för bankers utlåning till ekonomin¹ på grund av de begränsningar på balansräkningar, lönsamhet och kapital som drabbar banker med höga nivåer av nödlidande lån.

Bild 1

Texaskvot och utvecklingen av osäkra fordringar i euroområdet

Förhållandet mellan nödlidande lån och reelltillgångar samt förlustreserveringar för betydande bankgrupper i euroområdet

(2007-2015, i procent, medianvärden)

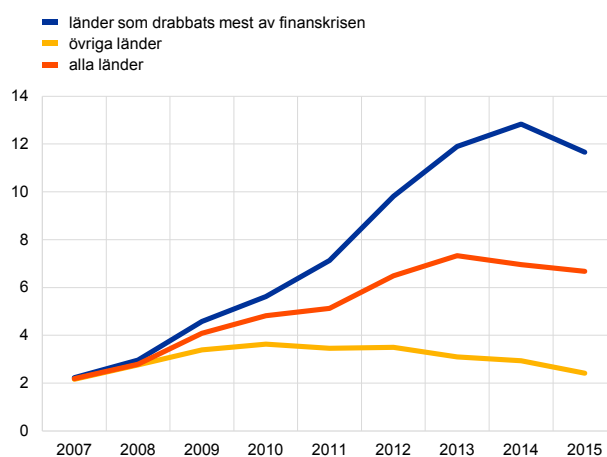

Källa: SNL Financial.

Anm.: Baserat på offentligt tillgängliga uppgifter för ett urval av betydande bankgrupper. De länder som är mest drabbade av finanskrisen är Cypern, Grekland, Irland, Italien, Portugal, Slovenien och Spanien.

Andel osäkra lån hos betydande bankgrupper i euroområdet

(2007-2015, andel av lån i procent, medianvärden)

Källa: SNL Financial.

Anm.: Baserat på offentligt tillgängliga uppgifter för ett urval av 55 betydande bankgrupper. De länder som är mest drabbade av finanskrisen är Cypern, Grekland, Irland, Italien, Portugal, Slovenien och Spanien.

Avsiktliga och hållbara minskningar av nödlidande lån på bankers balansräkningar är bra för ekonomin ur såväl mikro- som makrotillsynsperspektiv. Det är samtidigt vedertaget att ekonomisk återhämtning också är en viktig faktor för att lösa problemet med nödlidande lån.

Frågan om tillgångarnas kvalitet är en av de viktigaste prioriteringarna för Europeiska centralbankens (ECB) banktillsyn. ECB:s fokus på denna fråga inleddes med den samlade bedömningen 2014, som vilade på två pelare: en översyn av tillgångarnas kvalitet och ett stresstest. Efter den samlade bedömningen fortsatte

¹ Se ECB:s forskning och annan internationell forskning, t.ex. Internationella valutafondens (IMF) meddelande "Strategy for Resolving Europe's Problem Loans".

ECB:s banktillsyn sitt arbete med nödlidande lån. Inom ramen för en löpande tillsyn har de gemensamma tillsynsgrupperna kunnat konstatera att banker har olika tillvägagångssätt för att identifiera, mäta, hantera och skriva av nödlidande lån. Mot bakgrund av detta fick en högnivågrupp för nödlidande lån (bestående av personal från ECB och nationella behöriga myndigheter) i juli 2015 i uppdrag av ECB:s tillsynsnämnd att ta fram en enhetlig tillsynsmetod för nödlidande lån.

I sina tillsynsprioriteringar har ECB:s tillsynsnämnd framhållit kreditrisk och förhöjda nivåer av nödlidande lån som de viktigaste riskerna för banker i euroområdet.

Genom högnivågruppens arbete har ECB:s banktillsyn identifierat ett antal exempel på bästa praxis som har bedömts vara så användbara att de beskrivs i denna vägledning. Denna bästa praxis är avsedd att ligga till grund för ECB:s tillsynsförväntningar framöver.

Vägledningen innehåller huvudsakligen kvalitativa element. Avsikten är att utöka vägledningens omfattning med utgångspunkt i den kontinuerliga övervakningen av hur nödlidande lån utvecklas. Som nästa steg planerar ECB att lägga mer fokus på att avsättningar och avskrivningar görs vid passande tidpunkt.

Det kommer att ta tid att ta itu med nödlidande lån och detta arbete kommer att kräva ett fokus på medellång sikt. De principer som identifierats kommer dock att tjäna som en grundläggande ram för genomförandet av tillsynsutvärderingar av banker inom detta specifika område. Som del av det pågående tillsynsarbetet kommer de gemensamma tillsynsgrupperna att arbeta tillsammans med banker för genomförandet av denna vägledning. Banker förväntas tillämpa vägledningen på ett proportionellt sätt och med lämplig skyndsamhet, i förhållande till hur omfattande och allvarliga de utmaningar är som de står inför.

1.2 Tillämplighet

Denna vägledning riktar sig till kreditinstitut i den mening som avses i artikel 4.1 i förordning (EU) nr 575/2013 (CRR)², nedan kallade "banker". Vägledningen riktar sig generellt till alla betydande kreditinstitut som står under direkt tillsyn av SSM, inklusive deras internationella dotterbolag. Dock gäller proportionalitets- och väsentlighetsprinciperna. Således kan delar av detta dokument, närmare bestämt kapitel 2 och 3 om strategi, styrning och verksamhet rörande NPL, vara mer relevanta för banker med höga nivåer av NPL som behöver ta itu med situationen. Inte desto mindre kan även betydande institut med relativt låga nivåer av NPL finna det användbart att tillämpa vissa delar av dessa kapitel på t.ex. portföljer med höga nivåer av NPL. Kapitel 4, 5, 6 och 7 bedöms vara användbara för alla betydande institut.

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

I denna vägledning definierar ECB:s banktillsyn banker med höga nivåer av NPL som banker där denna nivå är väsentligt högre än den genomsnittliga nivån i EU.³ Denna definition är dock mycket förenklad och banker som inte faller under dessa termer kan fortfarande vara behjälpta av att tillämpa vägledningen fullt ut på eget initiativ eller på begäran av tillsynsmyndigheter, särskilt i fall av stora inflöden av NPL, höga nivåer av anstånd eller utmäta tillgångar, låga avsättningar eller en förhöjd Texaskvot⁴.

Vägledningen är i nuläget inte bindande. Om tillsynsmyndigheten så begär ska emellertid eventuella avvikelser förklaras och motiveras. Denna vägledning beaktas i SSM:s regelbundna översyns- och utvärderingsprocess (ÖUP). Underlåtenhet att uppfylla dessa krav kan leda till tillsynsåtgärder.

Vägledningen är inte tänkt att ersätta eller åsidosätta gällande rättsliga krav, redovisningskrav eller riktlinjer från befintliga EU-förordningar eller direktiv och deras införlivande i nationell lagstiftning eller riktlinjer som utfärdats av Europeiska bankmyndigheten (EBA). Vägledningen är ett tillsynsverktyg med syfte att klargöra tillsynsförväntningarna vad gäller identifiering, hantering, mätning och avskrivning av NPL på områden där befintliga förordningar, direktiv eller riktlinjer inte säger något eller inte är specifika. I de fall det finns bindande lagar, redovisningsregler och nationell lagstiftning för dessa frågor ska dessa tillämpas. Vidare förväntas banker inte utöka redan befintliga avvikelser mellan det juridiska perspektivet och redovisningsperspektivet mot bakgrund av denna vägledning utan snarare tvärtom. I görligaste mån bör banker så långt det är möjligt i god tid försöka föra samman det juridiska perspektivet och redovisningsperspektivet.

Vägledningen bör vara tillämplig från och med publiceringstillfället. Betydande kreditinstitut får emellertid därefter stänga identifierade gap, baserat på passande tidsbundna handlingsplaner. Dessa bör vara godkända av respektive gemensam tillsynsgrupp. För att säkerställa konsekvens och jämförbarhet bör den utökade rapporteringen om NPL inledas med 2018 som referensdatum.

1.3 Vägledningens omfattning

”NPL” används i regel som förkortning för nödlidande lån i denna vägledning. I tekniska termer tar vägledningen upp alla nödlidande exponeringar enligt EBA:s definition⁵, liksom utmäta tillgångar, och berör kort fungerande exponeringar som har förhöjd risk att bli nödlidande, såsom exponeringar på bevakningslistor och fungerande exponeringar med anstånd. Begreppen ”NPL” (non-performing loans, nödlidande lån) och ”NPE” (non-performing exposures, nödlidande exponeringar) används synonymt i denna vägledning.

³ En lämplig referens för att fastställa den genomsnittliga andelen NPL i EU samt täckningsnivåer är den Europeiska bankmyndighetens (EBA) kvartalsvis utkommande publikation [risk dashboard](#).

⁴ Definitioner av olika koncept som används i denna vägledning hittas i ordlistan i bilaga 1.

⁵ Se kapitel 5 för mer information.

1.4 Struktur

Dokumentstrukturen följer NPL-hanteringens livscykel. Vägledningen inleds med tillsynsförväntningarna på NPL-strategier i kapitel 2, vilket är nära kopplat till styrning och verksamhet avseende NPL, vilka behandlas i kapitel 3. Efter detta följer förklaringar av viktiga aspekter för hantering av anstånd i kapitel 4 samt identifiering av NPL i kapitel 5. Kvalitativ vägledning om avsättningar och avskrivningar av NPL behandlas i kapitel 6 medan värdering av säkerheter tas upp i kapitel 7.

2 Strategi för NPL

2.1 Syfte och översikt

I en NPL-strategi fastställs strategiska mål för banker med hög nivå av NPL för en tidsavgränsad minskning av NPL-nivåer inom realistiska men tillräckligt ambitiösa tidsramar (minskningsmål). Den bör utforma bankens metod och mål för effektiv hantering (dvs. maximering av återvinningen) och minskning av NPL-stockarna på ett tydligt, trovärdigt och genomförbart sätt för varje relevant portfölj.

Följande steg anses vara grundläggande vad gäller utarbetande och genomförande av NPL-strategin:

1. bedöma verksamhetsmiljön, inbegripet intern NPL-kapacitet, yttre förhållanden som påverkar NPL-workout och kapitalkonsekvenser (se avsnitt 2.2),
2. ta fram NPL-strategin, inbegripet mål om utvecklingen av operativa kapaciteter (kvalitativa) och beräknade minskningar av NPL (kvantitativa) under korta, medellånga och långa tidshorisonter (se avsnitt 2.3),
3. genomföra åtgärdsplanen, inbegripet eventuella nödvändiga ändringar i bankens organisationsstruktur (se avsnitt 2.4),
4. integrera NPL-strategin helt i bankens hanteringsprocess, inbegripet regelbunden granskning och oberoende övervakning (se avsnitt 2.5).

Styrningsaspekter som är relaterade till NPL-strategin behandlas mestadels i kapitel 3.

2.2 Bedömning av verksamhetsmiljön

Det är grundläggande för utarbetandet av en ambitiös och realistisk NPL-strategi att i helhet förstå såväl den interna som den externa verksamhetsmiljön.

Den första fasen i utformningen och genomförandet av en ändamålsenlig NPL-strategi är att banken gör en bedömning av följande element:

1. den interna kapaciteten att effektivt hantera, dvs. maximera återvinningen, och minska NPL-nivåerna över en definierad tidshorizont,
2. de yttre förhållandena och verksamhetsmiljön,
3. NPL-strategins kapitalkonsekvenser.

2.2.1 Intern kapacitet/självutvärdering

Det finns ett antal grundläggande interna aspekter som påverkar bankens behov och förmåga att optimera sin hantering av – och därmed minska – nivåerna av NPL och utmäta tillgångar (i förekommande fall). En noggrann och realistisk självutvärdering bör göras för att fastställa hur allvarlig situationen är och vilka åtgärder som måste vidtas internt.

Banken bör till fullo förstå och undersöka:

- NPL-frågans omfattning och de drivande faktorerna bakom:
 - NPL-portföljernas storlek och utveckling på lämplig detaljnivå, vilket kräver lämplig portföljsegmentering enligt beskrivning i kapitel 3,
 - de faktorer som driver in- och utflöden av NPL, per portfölj om relevant,
 - andra möjliga korrelationer och orsaker.
- Resultat av tidigare vidtagna NPL-åtgärder:
 - vilka typer av åtgärder som vidtagits, inbegripet anståndsåtgärder,
 - hur framgångsrika dessa åtgärder har varit och vilka de drivande faktorerna är, inbegripet effektiviteten i hanteringen av anstånd.
- Operativ kapacitet (processer, verktyg, datakvalitet, IT/automatisering, personal/expertis, beslutsfattande, interna riktlinjer och andra relevanta områden för genomförande av strategin) för de olika stegen, inkluderat men inte begränsat till:
 - tidig varning och fastställande av NPL,
 - anstånd,
 - avsättningar,
 - värdering av säkerheter,
 - återvinning/rättsliga förfaranden/utmätning,
 - hantering av utmäta tillgångar (i förekommande fall),
 - rapportering och övervakning av NPL och effektivitet på lösningar för NPL-workout.

För varje steg i processen, inbegripet de som listas ovan, ska banker genomföra en utförlig självutvärdering för att bedöma styrkor, betydande gap och områden som behöver förbättras för att de ska nå sina NPL-minskningsmål. Resultaten av den interna rapporten bör delas med ledningsorganet och tillsynsgrupperna.

Banker bör upprepa eller uppdatera relevanta aspekter av självvärderingen åtminstone årligen och de bör också regelbundet söka oberoende expertrådgivning om detta om det anses nödvändigt.

2.2.2 Yttre förhållanden och verksamhetsklimat

Det är grundläggande för upprättandet av en NPL-strategi och tillhörande minskningsmål att förstå den aktuella och eventuellt kommande externa verksamhetsmiljön. Banker ska noga följa utvecklingen relaterad till detta och uppdatera sina NPL-strategier efter behov. Nedanstående lista med externa faktorer ska banker ta i beaktande när de fastställer sin strategi. Den ska inte betraktas som uttömmande eftersom andra faktorer också kan spela en viktig roll i vissa länder eller under vissa omständigheter.

Makroekonomiska förhållanden

De makroekonomiska förhållandena spelar en viktig roll i fastställandet av NPL-strategin och införlivas bäst på ett dynamiskt sätt. Häri ingår även utvecklingen på fastighetsmarknaden⁶ och dess specifika delsegment. För banker med specifika sektorskonzentrationer i sina NPL-portföljer (t.ex. frakt eller jordbruk), bör en grundlig och konstant analys av sektorutvecklingen göras. Denna analys kan ingå i strategiunderlaget.

Risker som härrör från nödlidande lån kan minskas och detta bör vara målet, även under mindre gynnsamma makroekonomiska förhållanden.⁷

Marknadsförväntningar

Genom att bedöma externa intressenters förväntningar (inklusive men inte begränsat till kreditvärderingsinstitut, marknadsanalytiker, forskare och kunder) rörande godtagbara NPL-nivåer och NPL-täckning blir det lättare att fastställa hur mycket och hur snabbt banker med höga nivåer av NPL ska minska sina portföljer. Dessa intressenter kommer ofta att använda nationella eller internationella riktmärken och analyser.

Investerarefterfrågan

Trender och dynamik i den inhemska och internationella NPL-marknaden för portföljförsäljningar underlättar för banker att fatta informerade strategiska beslut angående bedömningar om portföljförsäljningars utsikter och möjliga priser.

⁶ Utom om exponeringar som har säkerheter i form av fastigheter inte är relevanta i NPL-portföljerna.

⁷ Senare i detta kapitel ges ett exempel på de målramar som grekiska betydande institut tillämpar.

Prissättningen sker dock från fall till fall och en av de bakomliggande pridfaktorerna är kvaliteten på bankers dokumentation och exponeringsdata för NPL-portföljerna.

Service

En annan faktor som kan påverka NPL-strategin är mognadsgraden på NPL-servicebranschen. Specialiserade tjänsteleverantörer kan avsevärt minska kostnader för workout och underhåll för NPL. Sådana serviceavtal måste dock styras och hanteras väl av banken.

Rättslig ram

Såväl nationella som europeiska och internationella regelverk och rättsliga ramar påverkar bankernas NPL-strategi och deras förmåga att minska NPL-nivåerna. Till exempel kan rättsliga eller juridiska hinder för utmätning av säkerheter påverka en banks förmåga att inleda rättsliga förfaranden mot låntagare eller att ta emot tillgångar som skuldbetalning. De kan även påverka kostnaderna för utmätning av säkerheter vid beräkning av avsättningar för kreditförluster. Därför bör banker ha god förståelse för särdragen i rättsliga förfaranden kopplade till NPL-workout för olika tillgångsklasser, liksom särdrag i de olika länder som de är verksamma i och där NPL-nivåerna är höga. De ska i synnerhet bedöma: genomsnittslängden på sådana förfaranden, genomsnittliga finansiella resultat, olika exponeringstypers rang och påverkan på resultatet (till exempel vad gäller exponeringar med och utan säkerheter), påverkan från olika typer och rang av säkerheter och garantier på resultaten (till exempel avseende pantsättning för andra eller tredje gången och personliga garantier), konsumentskyddsfrågors påverkan på rättsliga beslut (speciellt bolåneexponeringar) och genomsnittliga totala kostnader knutna till rättsliga förfaranden. Konsumentskyddets rättsliga sammanhang bör beaktas då de också spelar en roll i kommunikationen och samarbetet med kunder.

Skattekonsekvenser

Nationella skattekonsekvenser av avsättningar och NPL-avskrivningar påverkar också NPL-strategier.

2.2.3 NPL-strategins kapitalkonsekvenser

Kapitalnivåer och deras förutsedda tendenser är viktiga underlag för att fastställa omfattningen av NPL-minskningsåtgärder. Banker ska dynamiskt kunna modellera vilka kapitalkonsekvenser de olika elementen i deras NPL-strategi får, helst i olika ekonomiska scenarier. Dessa konsekvenser bör också betraktas tillsammans med ramen för riskapitet (RAF) såväl som den interna processen för bedömning av kapitalbehov (IKU).

Där kapitalbuffertarna är små och lönsamheten låg bör banker med höga nivåer av NPL ta med lämpliga åtgärder i sin kapitalplanering för att möjliggöra en hållbar utrensning av NPL från balansräkningen.

2.3 Utarbetande av NPL-strategin

En NPL-strategi bör åtminstone omfatta tidsbegränsade kvantitativa NPL-mål som stöds av en motsvarande, omfattande åtgärdsplan. Den bör baseras på en självutvärdering och analys gällande genomförandealternativ för NPL-strategin. NPL-strategin, inbegripet åtgärdsplanen, ska godkännas av ledningsorganet och ses över minst en gång om året.

2.3.1 Genomförandealternativ för strategin

På grundval av bedömningen som beskrivs ovan bör banker granska de olika genomförandealternativ för NPL-strategin som finns tillgängliga och deras finansiella inverkan. Exempel på genomförandealternativ (som inte utesluter varandra) är:

- Strategi för innehav/anstånd: en innehavsstrategi är starkt kopplad till verksamhetsmodell, expertkunskaper om anstånd och utvärdering av låntagare, operativ NPL-hanteringskapacitet, outsourcing av tjänster och avskrivningsriktlinjer.
- Aktiva portföljminskningar: dessa kan uppnås genom antingen försäljning och/eller avskrivning av avsatta NPL-exponeringar som betraktas som omöjliga att återvinna. Det här alternativet är starkt kopplat till lämpligheten i avsättningar, värdering av säkerheter, exponeringsdata av hög kvalitet och efterfrågan från investerare på NPL.
- Ändring av exponeringstyp: detta alternativ inbegriper utmätning, byte av skuld mot aktiekapital, byte av skuld mot tillgång eller utbyte av säkerheter.
- Rättsliga alternativ: detta inbegriper insolvensförfaranden och tvistlösning utanför domstol.

Banker bör försäkra sig om att deras NPL-strategi inte bara omfattar ett enda strategiskt alternativ utan snarare en kombination av olika strategier och alternativ. På så sätt kan de bättre uppnå sina mål på kort, medellång och lång sikt och undersöka vilka alternativ som är mest förmånliga för olika portföljer eller segment (se avsnitt 3.3.2 om portföljsegmentering) och under olika omständigheter.

Banker bör också ha strategiska alternativ för att minska NPL-nivåer på medellång till lång sikt som kanske inte är omedelbart tillgängliga. T.ex. kan bristande efterfrågan från investerare på NPL förändras på medellång till lång sikt. Åtgärdsplaner kan behöva förutse sådana förändringar, t.ex. behov av att höja kvaliteten på NPL-exponeringsdata, för att vara beredd på framtida investerartransaktioner.

Ifall banker bedömer att de ovan nämnda genomförandalternativen inte ger en effektiv NPL-minskning på medellång till lång sikt för vissa portföljer, segment eller individuella exponeringar bör detta speglas tydligt i en metod för lämpliga avsättningar i rätt tid. Banken bör skriva av lån som anses inte kunna återvinnas inom rimlig tid.

Slutligen är det vedertaget att NPL-risköverföringar och NPL-värdepapperiseringar kan vara gynnsamma för banker sett till finansiering, likviditetshantering, specialisering och effektivitet. Dock är dessa processer ofta komplexa och de bör genomföras med försiktighet. Följaktligen bör institut som vill utföra sådana transaktioner genomföra en solid riskanalys och ha adekvata processer för riskkontroll⁸ (se bilaga 8 för mer detaljer).

2.3.2 Mål

Innan banker påbörjar processen för att fastställa mål på kort till medellång sikt, bör de ha en tydlig bild av vad som utgör rimliga långfristiga NPL-nivåer, både på övergripande nivå och på portföljnivå. En stor osäkerhet råder kring vilka tidsramar som krävs för att uppnå dessa långfristiga mål, men de är viktiga för att kunna sätta upp adekvata mål på kort och medellång sikt. Banker verksamma under spända makroekonomiska förhållanden ska också undersöka internationella eller historiska riktmärken för att kunna definiera "rimliga" långfristiga NPL-nivåer.⁹

Banker med höga nivåer av NPL ska inkludera åtminstone tydligt definierade kvantitativa mål i sin NPL-strategi (om det är relevant ska de inkludera utmäta tillgångar) som ska godkännas av ledningsorganet. Kombinationen av dessa mål ska leda till en konkret minskning, brutto och netto (av avsättningar), av NPL-exponeringar, åtminstone på medellång sikt. Även om förväntningar på förändrade makroekonomiska förhållanden kan spela en roll för att fastställa nivåerna på målen (om de baseras på robusta externa prognoser), ska de inte vara den enda drivande faktorn bakom de fastställda NPL-minskningsmålen.

Målen ska fastställas inom åtminstone följande kategorier:

- tidshorisont, dvs. kortfristiga (exempelvis 1 år), medelfristiga (exempelvis 3 år) och eventuellt långfristiga,
- huvudportfölj (t.ex. bolån, konsumentkredit, små företag i detaljhandeln och näringsidkare, små och medelstora företag, stora företag, kommersiella fastigheter),
- genomförandalternativ för den prognostiserade minskningen, t.ex. inhämtning av kontantmedel från en innehavsstrategi, återtagande av säkerheter, återvinning från rättsliga förfaranden, intäkter från försäljning av NPL eller avskrivningar.

⁸ I enlighet med artikel 82.1 i CRD om värdepapperisering.

⁹ För mål på kort till medellång sikt är internationella riktmärken mindre viktiga.

För banker med höga nivåer av NPL ska NPL-målen åtminstone innehålla en förväntad absolut eller procentuell minskning av NPL-exponeringen, både brutto och netto (av avsättningar), inte bara på övergripande nivå utan även för NPL-huvudportföljerna. Där nivån utmätta tillgångar är betydande¹⁰ ska en strategi för utmätta tillgångar definieras, eller åtminstone ska minskningsmål för utmätta tillgångar införlivas i NPL-strategin. En minskning i NPE kan medföra en tillfällig ökning av antalet utmätta tillgångar, i avvaktan på försäljning av dessa tillgångar. Dock bör denna tidsram vara tydligt avgränsad då målet med utmätningarna är försäljning av de berörda tillgångarna inom rimlig tid. Tillsynsförväntningarna för värdering av och tillvägagångssätt för utmätta tillgångar finns i avsnitt 7.5. Detta bör återspeglas i NPL-strategin.

De beskrivna målen bör vara i linje med mer detaljerade operativa mål. De övervakningsindikatorer som diskuteras i detalj i avsnitt 3.5.3 kan användas som ett ytterligare mål om det bedöms lämpligt, t.ex. avseende NPL-flöden, täckning, återvinning av likvida medel, kvalitet på anståndsåtgärder (t.ex. andelen upprepade fallissemang), status på rättsliga åtgärder eller identifiering av icke-hållbara (uppsagda) exponeringar. Det ska försäkras att sådana ytterligare NPL-mål har ett lämpligt fokus på högriskexponeringar, t.ex. rättsfall eller sena dröjsmål.

Exempel 1 visar kvantitativa högnivåmål som har implementerats av grekiska betydande institut under 2016. Målen definierades ursprungligen en gång i kvartalet under det första året för alla huvudportföljer. Till vart och ett av dessa högnivåmål följde även en standard som satts för mer detaljerade övervakningsposter, t.ex. NPE-andel och täckningsgrad för Mål 1 eller en uppdelning av inhämtningskällor för Mål 3.

Exempel 1

Exempel på NPL-högnivåmål, implementerade av grekiska betydande kreditinstitut 2016

Resultatinriktade operativa mål

- 1 NPE-volym (brutto)
- 2 NPL-volym (brutto)
- 3 Återvinning av kontantmedel (inhämtning, likvidation och försäljning) från NPE/totala genomsnittliga NPE

Operativa mål inriktade på hållbara lösningar

- 4 Lån med långfristiga ändringar/NPE plus fungerande exponeringar med anstånd som har långfristiga ändringar

Åtgärdsinriktade operativa mål

- 5 $NPE > 720 \text{ dpd ej uppsagda} / (NPE > 720 \text{ dpd ej uppsagda} + \text{uppsagda})$
- 6 Uppsagda lån för vilka rättsliga åtgärder har inletts/totala uppsagda lån
- 7 NPE för aktiva små och medelstora företag¹¹ för vilka en lönsamhetsanalys har genomförts de senaste 12 månaderna/NPE för aktiva små och medelstora företag
- 8 Samlade NPE-läntagare¹² i form av små och medelstora företag och bolag för vilka en gemensam omstruktureringslösning har genomförts
- 9 Företags-NPE för vilka banker har anlitat en specialist för att genomföra en omstruktureringsplan för företaget

¹⁰ Om till exempel andelen utmätta tillgångar av totala lån plus utmätta tillgångar är betydligt högre än genomsnittet för banker i EU som har möjlighet att utmäta tillgångar.

¹¹ Ett bolag/företag betraktas som "aktivt" när det inte är "vilande". Termen "vilande verksamhet" baseras på grekisk lag och avser verksamheter utan aktivitet under referensperioden.

¹² "Samlade" avser gäldenärer som har exponeringar mot mer än en bank.

Banker som genomgår NPL-strategiprocessen för första gången kommer sannolikt att ha större fokus på kvalitativa, kortfristiga mål. Syftet här är att åtgärda brister som har identifierats under självutvärderingen och därmed fastställa ett effektivt, tidsrelevant NPL-hanteringsramverk som gör det möjligt att uppnå de kvantitativa NPL-mål som godkänts för medellång till lång sikt.

2.3.3 Åtgärdsplan

NPL-strategin för en bank med höga nivåer av NPL ska stödjas av en åtgärdsplan som också ska godkännas av ledningsorganet. I åtgärdsplanen ska tydligt definieras hur banken kommer att genomföra sin NPL-strategi över en tidshorisont på minst 1 till 3 år (beroende på vilken typ av operativa åtgärder som behövs).

NPL-åtgärdsplanen ska åtminstone innehålla:

- tydliga, tidsavgränsade mål,
- åtgärder som ska genomföras på segmenterad portföljbasis,
- styrningsformer inbegripet ansvarsområden och rapporteringssystem för definierade åtgärder och resultat,
- kvalitetsstandarder för att försäkra lyckade resultat,
- personal- och resursbehov,
- en förstärkningsplan för teknisk infrastruktur,
- detaljerade och konsoliderade budgetkrav för genomförandet av NPL-strategin,
- plan för samarbete och kommunikation med interna och externa intressenter (t.ex. gällande försäljning, tjänster, effektivitetsåtgärder m.m.).

Åtgärdsplanen ska ha särskild tonvikt på interna faktorer som kan vara hinder för ett lyckat genomförande av NPL-strategin.

2.4 Genomförande av åtgärdsplanen

Genomförandet av NPL-åtgärdsplanen bör bygga på passande riktlinjer och förfaranden, tydligt ägarskap och lämpliga styrningsstrukturer (inklusive eskaleringsförfaranden).

Avvikelser från planen ska framhållas och rapporteras till ledningsorganet inom rimlig tid tillsammans med lämpliga korrigerande åtgärder som bör vidtas.

Vissa banker med höga nivåer av NPL kan behöva vidta omfattande åtgärder för hantering av förändringar för att integrera ramverket för NPL-workout som en nyckelfaktor i företagskulturen.

2.5 Förankring av NPL-strategin

Eftersom genomförandet av NPL-strategin involverar och beror på många olika områden inom banken, bör det vara inbäddat i processer på alla nivåer i organisationen, såväl strategiskt och taktiskt som operativt.

Information

Banker med höga nivåer av NPL ska lägga stor tonvikt på att informera hela personalen om de viktigaste delarna av NPL-strategin i linje med den metod som antagits för institutens allmänna strategi och vision. Detta är särskilt viktigt om genomförandet av NPL-strategin medför omfattande förändringar i verksamhetsprocesser.

Ägarskap, incitament, mål och resultatövervakning

Alla banker ska tydligt definiera och dokumentera roller, ansvarsområden och formella rapporteringsvägar för genomförandet av NPL-strategin, inbegripet åtgärdsplanen.

Personal och ledning som deltar i aktiviteter för NPL-workout ska erhålla tydliga individuella (eller teambaserade) mål och incitament som ska leda mot målen som fastställts i NPL-strategin, inbegripet åtgärdsplanen. Dessa incitament ska vara effektiva och ska inte ersättas av andra incitament som potentiellt har motsatt effekt. Relaterade ersättningsriktlinjer och ramverk för resultatmätning bör ta tillräcklig hänsyn till NPL-målen.

Affärsplan och budget

Alla relevanta komponenter i NPL-strategin bör vara helt i linje med och integrerade i affärsplanen och budgeten. Detta inbegriper till exempel kostnader för genomförandet av åtgärdsplanen (t.ex. resurser, IT, m.m.) men även potentiella förluster som kan hänföras till aktiviteter för NPL-workout. Vissa banker kan finna det användbart att upprätta en NPL-förlustbudget för att förenkla intern verksamhetsstyrning och planering.

Ramverk för riskkontroll och kultur

NPL-strategin bör vara helt inbäddad i ramverket för riskkontroll. Därför bör särskild uppmärksamhet ägnas åt:

- IKU¹³: Alla relevanta komponenter i NPL-strategin bör vara helt i linje med och integrerade i IKU. Banker med höga nivåer av NPL förväntas utarbeta den kvantitativa och kvalitativa bedömningen av hur NPL-nivåerna utvecklas under normala och stressade förhållanden, inbegripet inverkan på kapitalplaneringen.
- RAF¹⁴: RAF och NPL-strategin är nära sammankopplade. Mot bakgrund av detta bör det finnas tydligt definierade RAF-mått och gränsvärden som godkänts av ledningsorganet och som är i linje med de viktigaste beståndsdelarna och målen som utgör en del av NPL-strategin.
- Återhämtningsplan¹⁵: I de fall då NPL-relaterade indikatorer och åtgärder utgör en del av återhämtningsplanen bör banker se till att de är i linje med NPL-strategins mål och åtgärdsplanen.

En hög nivå av övervakning och tillsyn av riskkontrollfunktioner med respekt för utformningen och genomförandet av NPL-strategin (inbegripet åtgärdsplanen) ska också säkerställas.

2.6 Tillsynsrapportering

Banker med höga nivåer av NPL bör rapportera sin NPL-strategi, inbegripet åtgärdsplanen, till deras gemensamma tillsynsgrupper under det första kvartalet av varje kalenderår. För att förenkla jämförelser ska banker också skicka in standardmallen som finns i bilaga 7 i denna vägledning, där de summerar de kvantitativa målen och vilka framsteg som har gjorts i planen de senaste 12 månaderna. Denna standardmall bör skickas in varje år. Ledningsorganet ska godkänna dessa dokument innan de skickas till tillsynsmyndigheter.

Banker ska i ett tidigt skede av utformningen av NPL-strategin samråda med sina gemensamma tillsynsgrupper för att processen ska bli så smidig som möjligt.

¹³ Som definieras i artikel 108 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338), även kallat CRD IV/kapitalkravsdirektivet (se ordlistan).

¹⁴ Som beskrivs i rådet för finansiell stabilitets "Principles for An Effective Risk Appetite Framework". Se även ordlistan.

¹⁵ Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtningsplaner och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190). Direktivet kallas även "Nya resolutionsramverket (BRRD)". Se också ordlistan.

3 Ledning och verksamhet rörande NPL

3.1 Syfte och översikt

Utan lämplig styrningsstruktur och operativt funktionssätt kommer banker inte att kunna åtgärda sina NPL-frågor på ett effektivt och hållbart sätt.

I detta kapitel beskrivs nyckelelementen för ett NPL-workoutramverk för styrning och verksamhet. Det inleds med de viktigaste aspekterna som rör styrning och beslutsfattande (se avsnitt 3.2). Därefter finns en vägledning om NPL-verksamhetsmodellen (avsnitt 3.3), ramverk för intern kontroll och NPL-övervakning (avsnitt 3.4 och 3.5) och förfarande för tidiga varningar (avsnitt 3.6).

3.2 Styrning och beslutsfattande

I enlighet med internationella och nationella rättsliga riktlinjer bör en banks ledningsorgan godkänna och övervaka institutets strategi.¹⁶ För banker med höga nivåer av NPL utgör NPL-strategin och åtgärdsplanen en väsentlig del av den övergripande strategin och ska därför godkännas och styras av ledningsorganet. Ledningsorganet ska i synnerhet:

- årligen godkänna och regelbundet granska NPL-strategin, inbegripet åtgärdsplanen,
- övervaka genomförandet av NPL-strategin,
- fastställa ledningens mål (inbegripet ett tillräckligt antal kvantitativa sådana) och incitament för aktiviteter för NPL-workout,
- regelbundet (minst en gång i kvartalet) övervaka framsteg som gjorts i jämförelse med de mål och milstolpar som fastställts i NPL-strategin, inbegripet åtgärdsplanen,
- fastställa adekvata godkännandeförfaranden för beslut om NPL-workout. För vissa stora NPL-exponeringar bör detta inbegripa ledningsorganets godkännande,
- godkänna NPL-relaterade riktlinjer och försäkra att personalen förstår dem till fullo,
- se till att det finns tillräckliga interna kontroller av NPL-hanteringsförfaranden (med särskilt fokus på aktiviteter kopplade till klassificering av NPL, avsättningar, värdering av säkerheter och hållbarheten i anståndslösningar),

¹⁶ Se även "SSM uttalande om riskstyrning och riskapitet" från juni 2016.

- besitta tillräckliga expertkunskaper om hanteringen av nödlidande lån.¹⁷

Ledningsorganet och andra relevanta ledare förväntas ägna en del av sitt arbete åt NPL-relaterade frågor, proportionellt till hur stora NPL-riskerna är inom banken.

Speciellt då volymen NPL-workout stiger behöver banken etablera och dokumentera tydligt definierade, effektiva och konsekventa beslutsprocesser. I detta avseende bör en adekvat andra försvarslinje alltid finnas till hands.

3.3 NPL-verksamhetsmodell

3.3.1 NPL-workoutenheter

Separata och särskilda enheter

Internationella erfarenheter visar att en lämplig NPL-verksamhetsmodell baseras på särskilda NPL-workoutenheter som är separata från de enheter som är ansvariga för utlåning. Anledningarna till uppdelningen är de potentiella intressekonflikter som kan uppstå och användning av särskild NPL-expertis från personalnivå upp till ledningsnivå.

Banker med höga nivåer av NPL bör därför inrätta separata och särskilda NPL-workoutenheter, helst redan vid tidiga dröjsmål¹⁸ men åtminstone från det att en exponering klassificeras som NPL. Denna ansvarsfördelning bör omfatta såväl aktiviteter gällande kundrelationer (t.ex. förhandlingar om anståndslösningar med kunder) som förfarandet för beslutsfattande. I detta avseende bör banker överväga att inrätta särskilda beslutande organ som arbetar med NPL (t.ex. en NPL-kommitté). Då överlappningar med organ, ledning eller experter som har hand om utlåning är oundvikliga bör institutets ramverk säkerställa att potentiella intressekonflikter hanteras tillfredsställande.

För vissa affärsområden eller exponeringar (t.ex. de som kräver speciella sakkunskaper) kan det vara omöjligt att implementera en helt separat organisatorisk enhet, alternativt att den tar längre tid att inrätta. I sådana fall bör interna kontroller säkerställa en tillräcklig begränsning av potentiella intressekonflikter (t.ex. oberoende bedömning av låntagares kreditvärdighet).

Även om NPL-workoutenheter ska skiljas från enheter som är ansvariga för utlåning bör en regelbunden, ömsesidig feedbackmekanism inrättas mellan båda funktionerna, t.ex. för informationsutbyte som behövs för att planera NPL-inflöden

¹⁷ I vissa länder har banker aktivt börjat bygga upp särskild NPL-expertis inom ledningsorganet.

¹⁸ Där tidiga dröjsmål inte hanteras separat ska det finnas adekvata riktlinjer, kontroller och IT-infrastrukturer för att begränsa potentiella intressekonflikter.

eller för att dela med sig av lärdomar från NPL-arbete som är relevant för skapandet av nya affärsmöjligheter.

Anpassning till NPL-livscykeln

NPL-workoutenheter ska inrättas med beaktande av hela NPL-livscykeln¹⁹ så att aktiviteter för NPL-workout och låntagarengagemang skräddarsys, att alla tillämpliga workoutsteg har lämpligt fokus och att personalen är tillräckligt specialiserad. De relevanta faserna i NPL-livscykeln är:

- **Nyligen förfallna skulder (upp till 90 dagar efter förfalldagen (dpd))²⁰:** Under denna fas ligger fokus på en inledande kontakt med låntagaren för tidig återhämtning och för att samla in den information som krävs för en detaljerad bedömning av låntagarens situation (t.ex. finansiell ställning, status på lånehandlingar, status på säkerheter, samarbetsvilja m.m.). Insamlingen av uppgifter möjliggör en lämplig låntagarsegmentering (se avsnitt 3.3.2), som används för att fastställa den bästa workoutstrategin för låntagaren. Denna fas kan också beröra kortsiktiga anståndsalternativ (se även kapitel 4) i syfte att stabilisera låntagarens finansiella ställning innan en lämplig workoutstrategi fastställs. Banken bör dessutom försöka hitta alternativ för att förbättra sin ställning (till exempel genom att skriva under nya lånehandlingar, förbättra utestående säkerhet, minimera läckage av kontantmedel och begära ytterligare säkerhet om det är möjligt).
- **Sena dröjsmål/omstrukturering/anstånd²¹:** I denna fas ligger fokus på att genomföra och formalisera omstrukturerings-/anståndsåtgärder med låntagarna. Dessa omstrukturerings-/anståndsåtgärder bör vidtas endast i de fall där det har fastställts i bedömningen av låntagarens betalningsförmåga att hållbara omstruktureringssalternativ faktiskt finns (se även kapitel 4). När en omstrukturerings-/anståndsåtgärd är avslutad ska låntagaren konstant övervakas under en tydligt definierad minsta tidsperiod (som rekommenderas vara i linje med kureringsperioden i EBA:s definition av NPE, dvs. minst ett år) på grund av den förhöjda risken, innan de så småningom kan förflyttas ut från NPL-workoutenheter om inga fler NPL-utlösare observeras (se även kapitel 5).
- **Likvidation/skuldåterhämtning/rättsliga åtgärder/utmätning:** I denna fas ligger fokus på låntagare för vilka det inte går att hitta några hållbara anståndslösningar på grund av låntagarens finansiella situation eller bristande samarbetsvilja. I sådana fall ska banker först utföra en analys av kostnader och intäkter för de olika likvidationsalternativen, inbegripet förfaranden i och utanför

¹⁹ Detta omfattar även tillgångar som inte tekniskt sett är klassificerade som NPE såsom tidiga dröjsmål, exponeringar med anstånd och utmäta tillgångar som har en väsentlig betydelse i processen för NPL-workout.

²⁰ Exponeringar som sannolikt inte kommer att betalas kan, beroende på komplexitet, vara del av antingen tidiga dröjsmål eller omstruktureringsenheter.

²¹ Se fotnot 20.

domstol. Baserat på denna analys ska banker snabbt fortsätta med valt likvidationsalternativ. Särskilda experter på likvidation (för både rättsliga och affärsmässiga aspekter) är viktiga i denna fas av NPL-livscykeln. Banker som i betydande grad använder externa experter bör säkerställa att de har tillräckliga interna kontrollmekanismer för att bedriva en effektiv likvidationsprocess. Mot bakgrund av detta bör åldrande NPL-stockar ges särskild uppmärksamhet. En särskild skuldåtervinningsplan bör innehålla vägledning om likvidationsförfaranden (se även bilaga 5).

- **Hantering av utmäta tillgångar (eller andra tillgångar härrörande från NPL)**

Banker med höga nivåer av NPL bör inrätta olika workoutenheter för de olika faserna av NPL-livscykeln och även för de olika portföljerna om det anses lämpligt. Det är ytterst viktigt att implementera en tydlig, formell definition av utlösande faktorer för överlämning i vilken det beskrivs när en exponering ska flyttas från de som vanligtvis är ansvariga ledare till NPL-workoutenheter, liksom när den ska flyttas från en NPL-workoutenhet till en annan. Nivåerna på de utlösande faktorerna bör tydligt definieras och endast ha minimalt utrymme för godtycke från ledningen under strikt identifierade förhållanden och förutsättningar.

Exempel 2

Exempel på NPL-workoutenheters struktur samt utlösande faktorer på en medelstor bank

Inom de individuella NPL-workoutenheterna är oftast en mer ingående specialisering användbar eftersom olika NPL-workoutmetoder krävs för olika låntagarsegment (se avsnitt 3.3.2). Övervaknings- och kvalitetssäkringsförfaranden bör anpassas på ett tillfredsställande sätt till dessa understrukturer.

En särskild riktlinje för hantering av dröjsmål bör innehålla vägledning om generella förfaranden och ansvarsområden för NPL-workout, inbegripet utlösande faktorer för överlämning (se även bilaga 5).

Exempel 2 visar ett exempel på en struktur för NPL-workoutenhet som implementeras på ett medelstort betydande institut, inklusive utlösande faktorer för att bestämma vilken NPL-workoutenhet som är mest lämplig för varje låntagare. Den visar att den här banken har bedömt det mer lämpligt att behålla tidiga dröjsmål i den kommersiella portföljen hos de vanliga ledarna för marknadsoperationer medan låntagare för alla andra NPL-exponeringar hanteras av separata, särskilt avdelade NPL-workoutenheter. Kommersiella omstruktureringar och komplicerade privata omstruktureringar behandlas av samma enhet.

Anpassning till portföljers särdrag

När banker utformar en lämplig struktur på en NPL-workoutenhet bör de ta hänsyn till de olika särdragen i deras huvudsakliga NPL-portföljer (som också visas i exempel 2).

För väsentliga privata NPL-portföljer kan en något industrialiserad process tillämpas, t.ex. genom att i fasen för tidiga dröjsmål använda kontaktcenter som ansvarar för maximering av insamlingar av tidiga dröjsmål (se exempel 3). Det är dock viktigt att säkerställa att personalen i NPL-workoutenheter har tillgång till specialister när det behövs även under industrialiserade tillvägagångssätt, t.ex. för mer komplicerade relationer eller produkter.

eller särskilt avdelade team inom enheterna generellt bör vidta olika åtgärder för olika segment.

För till exempel NPL-portföljer för företag kan segmentering per tillgångsklass eller bransch driva på NPL-workoutenheternas specialisering inom t.ex. kommersiella fastigheter, land och anläggning, frakt, tradingverksamheter m.m. Dessa portföljer ska sedan segmenteras ytterligare enligt föreslagen NPL-avvecklingsstrategi och nivån på finansiella svårigheter för att säkerställa att workoutaktiviteterna är tillräckligt fokuserade. Låntagare som är verksamma inom samma bransch tenderar att ha liknande typer av krediter, vilket kan göra att institutet kan utveckla specifika omstruktureringsprodukter för respektive branschsegment.

En lista på potentiella segmenteringskriterier för privata NPL-portföljer finns i bilaga 2.

3.3.3 Personal

NPL-organisationens proportionalitet

Alla banker behöver ha en organisation som är lämplig och proportionell sett till deras affärsmodell och i beaktande av deras risker, inbegripet NPL-relaterade risker. Banker med höga nivåer av NPL förväntas därför avsätta en lämplig och proportionell del av ledningens uppmärksamhet och resurser till NPL-arbetet och interna kontroller av relaterade förfaranden. Det bör noteras att även om det kan finnas visst utrymme för att dela ledning och resurser med andra delar av värdekedjan (t.ex. låns ursprung) bör sådana överlappningar noga övervägas sett till intressekonflikter och behovet av specialisering såsom diskuterats ovan.

Baserat på proportionalitetskriterierna och resultaten från bankens självutvärdering av kapaciteten, som beskrivs i kapitel 2, ska banker med höga nivåer av NPL regelbundet granska hur lämpliga deras interna och externa NPL-workoutresurser är samt regelbundet fastställa sina kapacitetsbehov. Som del av detta kan riktmärken (t.ex. antalet workoutkonton per heltidsekvivalent) fastställas och övervakas. Om personalbrist uppstår bör detta åtgärdas så snart som möjligt. Eftersom arbetet med NPL är så speciellt kan banker använda visstidsanställningar, intern/extern outsourcing eller s.k. "joint venture" för aktiviteter rörande NPL-workout. Då extern outsourcing används bör banker utse experter som noggrant kontrollerar och övervakar effektiviteten på de outsourcade aktiviteterna.²²

²² All outsourcing ska göras i enlighet med allmänna krav och Europeiska bankmyndighetens (EBA:s) riktlinjer om bankverksamheter som läggs ut för outsourcing (Guidelines on outsourcing).

Expertis och erfarenheter

Banker bör bygga upp den expertis som krävs för den definierade NPL-verksamhetsmodellen, inbegripet NPL-workoutenheter och kontrollfunktioner. Personal med expertkunskaper om och erfarenhet av NPL ska om möjligt anställas för nyckeluppgifter gällande NPL-workout. Om detta inte är möjligt bör banker lägga ännu större tonvikt på att implementera adekvata NPL-relaterade utbildningsplaner för att snabbt bygga upp interna expertkunskaper hos den befintliga personalen.²³

Om det inte är möjligt eller effektivt att ha interna expertkunskaper bör NPL-workoutenheter ha enkel tillgång till kvalificerade oberoende externa resurser (såsom värderingsmän av fastigheter, juridiska rådgivare, verksamhetsplanerare, branschexperter) eller till de delar av aktiviteterna för NPL-workout som är outsourcade till särskilda företag med NPL-tjänster.

Utvärdering av arbete

För personal som jobbar på NPL-workoutenheter ska både den individuella arbetsinsatsen (om relevant) och teamets arbetsinsats övervakas och värderas regelbundet. Därför ska ett system för utvärdering av de anställdas arbetsinsatser som är anpassat till kraven för NPL-workoutenheterna implementeras i linje med NPL-strategin och åtgärdsplanen. För kvantitativa element som är länkade till bankens NPL-mål och milstolpar (förmodligen med ett särskilt fokus på workoutaktiviteternas effektivitet) kan utvärderingssystemet innehålla kvalitativa mätningar såsom nivå på förhandlingskompetens, tekniska förmågor relaterade till analysen av mottagen finansiell informationen, strukturering av förslag, kvalitet på rekommendationer eller övervakning av omstruktureringar.

Det ska också säkerställas att det stora engagemang (t.ex. utanför vanlig arbetstid) som ofta krävs av personalen på NPL-workoutenheter återspeglas tillräckligt i avtalade arbetsvillkor, ersättningsvillkor, incitament och utvärdering av arbetet.

Ramverket för resultatmätning av ledningsorgan och relevanta ledare på banker med höga nivåer av NPL ska inbegripa specifika indikatorer som är kopplade till de mål som definieras i NPL-strategin och åtgärdsplanen. Vilken vikt man lägger på dessa indikatorer vid utvärdering av arbetsinsatser ska vara proportionellt till hur allvarliga NPL-frågor banken har.

Det är viktigt att effektivt hantera skulder före dröjsmål för att minska inflödena av NPL. Personalen som arbetar med tidiga varningar ska därför också uppmuntras att engagera sig i sitt arbete via ersättningsriktlinjer och incitament.

²³ NPL-relaterade utbildningsplaner bör omfatta följande aspekter i förekommande fall: förhandlingsteknik, hantering av besvärliga låntagare, vägledning om interna NPL-riktlinjer och -förfaranden, olika anståndsmetoder, förståelse för lokal lagstiftning, inhämtning av personlig och finansiell information om kunder, genomförande av bedömningar av låntagares betalningsförmåga (anpassade till olika låntagarsegment) och andra aspekter som är relevanta för korrekt genomförande av NPL-strategin och åtgärdsplanen. De viktigaste skillnaderna mellan vad som krävs för en ledarposition i en NPL-workoutenhet och en ledarposition för en fungerande portfölj ska speglas i utbildningen.

3.3.4 Tekniska resurser

En av de viktigaste framgångsfaktorerna för en lyckad implementering av en NPL-strategi är adekvat teknisk infrastruktur. I detta sammanhang är det viktigt att alla NPL-relaterade datauppgifter lagras centralt i stabila och säkra IT-system. All data bör vara komplett och uppdaterad genom hela processen för NPL-workout.

En adekvat teknisk infrastruktur bör göra det möjligt för NPL-workoutenheter att:

- Enkelt ha tillgång till alla relevanta datauppgifter och dokumentation inbegripet:
 - nuvarande NPL och information om låntagares tidiga dröjsmål, inbegripet automatiserade anmälningar vid uppdateringar,
 - exponeringar och information om säkerheter/garantier som är knutna till låntagaren eller kunder med inbördes anknytning,
 - övervaknings-/dokumentationsverktyg med tillräcklig IT-kapacitet för att spåra betalningsansstånds effektivitet och resultat,
 - status på workoutaktiviteter och låntagarinteraktion såväl som detaljer om överenskomna betalningsansståndsåtgärder m.m.,
 - utmäta tillgångar (om relevant),
 - spårade kassaflöden av lån och säkerheter,
 - källor till underliggande information och fullständig underliggande dokumentation,
 - tillgång till centrala kreditregister, fastighetsregister och andra relevanta externa datakällor där det är tekniskt möjligt.
- Effektivt bearbeta och övervaka aktiviteter för NPL-workout inbegripet:
 - automatiserade arbetsflöden genom hela NPL:s livscykel,
 - automatiserad övervakningsprocess ("tracking system") för lånestatus som garanterar en korrekt flaggning av nödlidande exponeringar och exponeringar med anstånd,
 - industrialiserade kommunikationsmetoder med låntagare, t.ex. teletjänstcentraler (inbegripet inbyggda mjukvarusystem för kortbetalning för ansvarig NPL-personal) eller internet (t.ex. fildelningssystem),
 - system för tidiga varningssignaler (se även avsnitt 3.5),
 - automatiserad rapportering för ledare av NPL-workoutenheter, ledningsorganet och alla andra relevanta ledare samt tillsynsmyndigheten under hela NPL:s livscykel,

- resultatanalyser av workoutaktiviteter av NPL-workoutenheter, delgrupper och experter (t.ex. andel kurering/effektivt genomförande, information om förlängningar, effektiviteten vid omstrukturering av valmöjligheter, andel indrivna kontantmedel, analys av tidsperiod för kurering, andel uppfyllda löften på teletjänstcentraler m.m.),
- övervakning av utsikterna för portfölj(er)/delportfölj(er)/kohorter/enskilda låntagare.
- Definiera, analysera och uppmäta nödlidande lån och relaterade låntagare:
 - fastställa NPL och uppmäta värdeminskningar,
 - utföra passande segmenteringsanalyser av NPL och lagra resultat för varje låntagare,
 - stötta bedömningen av låntagarens personuppgifter, finansiella ställning och återbetalningsförmåga (bedömning av låntagarens betalningsförmåga), åtminstone för icke-komplexa låntagare,
 - genomföra uträkningar av i) nuvarande nettovärde och ii) påverkan på bankens kapitalposition för varje omstrukturingsalternativ och/eller omstrukturingsplan i enlighet med relevant lagstiftning (t.ex. utmätningslagstiftning, insolvenslagstiftning) för varje låntagare.

Huruvida den tekniska infrastrukturen är tillräcklig, inbegripet datakvalitet, bör bedömas regelbundet av en oberoende funktion (till exempel intern eller extern revision).

3.4 Kontrollramverk

Banker, speciellt banker med höga nivåer av NPL, bör implementera effektiva kontrollprocesser för ramverket för NPL-workout för att säkerställa att NPL-strategin är helt i linje både med åtgärdsplanen och bankens generella affärsstrategi (inbegripet NPL-strategin och den operativa planen) och riskaptit. Där man genom dessa kontroller upptäcker svagheter bör förfaranden finnas på plats för att åtgärda dessa på ett tidsrelevant och effektivt sätt.

Ramverket för kontroll bör innehålla alla tre försvarslinjer. De olika inblandade funktionernas roller bör tilldelas och dokumenteras tydligt för att undvika gap eller överlappningar. De viktigaste resultaten av aktiviteter i den andra och tredje försvarslinjen samt definierade mildrande åtgärder och framsteg avseende dessa behov ska rapporteras regelbundet till ledningsorganet.

3.4.1 Kontroller i första försvarslinjen

Den första försvarslinjen består av kontrollmekanismer inom de operativa enheterna som faktiskt äger och hanterar bankernas risker inom det specifika sammanhanget

för NPL-workout, huvudsakligen NPL-workoutenheter (beroende på den operativa NPL-modellen). Ledarna för de operativa enheterna är ägare av kontrollerna i första linjen.

Det viktigaste verktyget i kontrollerna i första försvarslinjen är adekvata interna riktlinjer om ramverket för NPL-workout och att dessa smidigt bäddas in i den dagliga verksamheten. Därför bör riktlinjen inkluderas i IT-förfaranden så mycket som möjligt ända ned till transaktionsnivå. Se bilaga 5 för viktiga element i ramverket för NPL-relaterade riktlinjer som ska implementeras på banker med höga nivåer av NPL.

3.4.2 Kontroller i andra försvarslinjen

Funktioner i andra försvarslinjen fastställs för att fortlöpande säkerställa att den första försvarslinjen fungerar som den ska och består oftast av riskkontroll, efterlevnadskontroll och andra kvalitetssäkrande funktioner. För att fungera korrekt kräver funktioner i andra försvarslinjen stor självständighet från funktioner som utför affärsverksamhet, inbegripet NPL-workoutenheter.

Graden av kontroll av ramverket för NPL i andra linjen ska vara proportionellt med risken som NPL utgör, och ska speciellt fokusera på:

1. detaljerad och samlad övervakning och kvantifiering av NPL-relaterade risker, inbegripet sambandet till intern/rättslig kapitaltäckning,
2. granskning av resultatet av den generella operativa modellen för NPL såväl som element från den (t.ex. personal/ledning i NPL-workoutenheter, outsourcing/service, tidiga varningsmekanismer),
3. kvalitetssäkring genom hela NPL:s låneprocess, övervakning och rapportering (intern och extern), anstånd, avsättningar, värdering av säkerheter och NPL-rapportering. För att uppfylla denna roll ska en funktion i andra linjen ha tillräckligt mycket makt för att ex ante kunna ingripa vid implementeringen av enskilda lösningar för workout (inbegripet betalningsanstånd) eller avsättningar,
4. granskning av NPL-relaterade processers anpassning till interna riktlinjer och offentlig vägledning, speciellt relaterade till NPL-klassificeringar, avsättningar, värdering av säkerheter, betalningsanstånd och mekanismer för tidig varning.

Riskkontroll och efterlevnadsfunktioner ska också ge vägledning då man utformar och granskar NPL-relaterade riktlinjer, i synnerhet för att införliva de bästa metoderna för att hantera frågor som har dykt upp innan. Dessa funktioner ska åtminstone granska riktlinjerna innan de godkänns av ledningsorganet.

Kontrollerna i den andra försvarslinjen utgörs som nämnts av kontinuerliga aktiviteter. Som ett exempel ska följande aktiviteter för tidiga varningsmekanismer utföras på banker med höga nivåer av NPL, minst en gång i kvartalet:

- granska indikationer för tidiga varningar och de åtgärder som vidtagits,

- säkerställa att åtgärder som vidtagits är i linje med riktlinjer gällande tidsramar och olika typer av åtgärder,
- granska om rapporteringen om tidiga varningar är tillräcklig och exakt,
- kontrollera om tidiga varningar är effektiva, dvs. i vilken utsträckning nödlidande lån har upptäckts (eller ej) i ett tidigt skede. Feedback ska lämnas direkt till respektive funktion som äger processen för tidiga varningar/bevakningslistor och framsteg inom metodförbättringar bör sedan spåras (minst en gång i halvåret).

3.4.3 Kontroller i tredje försvarslinjen

Den tredje försvarslinjen består ofta av internrevisionen. Den bör vara helt fristående från funktioner som utför affärsverksamheter och, för banker med höga nivåer av NPL, bör den ha tillräcklig expertis om NPL-workout för att kunna utföra sina återkommande kontrollaktiviteter om effektiviteten av ramverket för NPL (inbegripet kontroller i första och andra försvarslinjen).

Vad gäller ramverket för NPL ska internrevisionen minst utföra regelbundna bedömningar för att verifiera efterlevnad av interna NPL-relaterade riktlinjer (se bilaga 5) såväl som av denna vägledning. Detta bör också inbegripa slumpmässiga och oannonserade inspektioner och granskningar av dokument.

När man bestämmer frekvens, omfattning och skala på de kontroller som ska göras, bör detta göras med hänsyn till proportionalitetsmetoden. För banker med höga nivåer av NPL bör dock de flesta av efterlevnadskontrollerna gällande riktlinjer/vägledning göras minst en gång om året och oftare om väsentliga oegentligheter och svagheter har identifierats i nyligen utfärdade revisioner.

Internrevisionsfunktionen ska, baserat på resultaten av kontrollerna, göra det möjligt att utfärda rekommendationer till ledningsorganet för att informera om möjliga förbättringar.

3.5 Övervakning av NPL och NPL-aktiviteter

Övervakningssystemen ska baseras på NPL-mål som är godkända i NPL-strategin och relaterade åtgärdsplaner, vilka sedan sprids ned till NPL-workoutenheter och operativa mål. Ett tillhörande ramverk för nyckeltal (KPI) bör utvecklas för att ledningsorganet och andra relevanta ledare ska kunna mäta framsteg.

Tydliga processer bör etableras för att säkerställa att resultaten av övervakningen av NPL-indikatorer har en adekvat och tidsrelevant länk till relaterad affärsverksamhet såsom prissättning av kreditrisk och avsättningar.

NPL-relaterade nyckeltal kan grupperas in i flera kategorier på hög nivå, inkluderat men inte nödvändigtvis begränsat till:

1. högnivåmått för nödlidande lån
2. kundengagemang och inhämtning av kontantmedel
3. anståndsaktiviteter,
4. åtgärder vid likvidation,
5. övrigt (poster i resultaträkningen relaterade till nödlidande lån, utmäta tillgångar, tidiga varningar, outsourcing).

Vidare förklaringar av varje enskild kategori finnes nedan. Banker med höga nivåer av NPL bör fastställa adekvata indikatorer som kan jämföras med de som listas nedan (se även sammanfattningen av jämförelser i bilaga 3), vilka övervakas periodiskt.

3.5.1 Högnivåmått för nödlidande lån

NPL-andel och omfattning

Banker bör noga bevaka de relativa och absoluta NPL-nivåerna och tidiga dröjsmål i sin redovisning på en tillräckligt detaljerad portföljnivå. Både absoluta och relativa nivåer av utmäta tillgångar (eller andra tillgångar som härrör från NPL-aktiviteter) och nivåerna av fungerande exponeringar med anstånd bör också övervakas.

En annan viktig del att övervaka är nivån över nedskrivningar/avsättningar och säkerheter/garantier både allmänt och för olika NPL-kohorter. Dessa kohorter ska definieras genom att använda kriterier som är relevanta för täckningsnivåerna för att kunna tillhandahålla viktig information till ledningsorganet och andra relevanta ledare (t.ex. antal år sedan klassificering som NPL skett, typ av produkt/lån inbegripet säkerställda/icke säkerställda, typ av säkerhet och garanti, land och region för exponering, återhämtningstid och användningen av "fortlevnadsscenario" och "konkurs/sannolikt konkursfärdigt"). Täckningsrörelserna bör också övervakas och minskningar ska tydligt förklaras i övervakningsrapporterna. Texaskvoten ger en länk mellan NPL-exponeringar och kapitalnivåer och är därför ett annat användbart nyckeltal.

Där det är möjligt ska indikatorer som är relaterade till NPL-andelen/nivån och täckningen också jämföras på ett lämpligt sätt för att ge en tydlig bild av konkurrensläget och potentiella högnivåbrister till ledningsorganet.

Slutligen bör banker övervaka sin förlustbudget i jämförelse med faktiska förluster. Detta ska vara tillräckligt detaljerat för att ledningsorganet och andra relevanta ledare ska kunna förstå de drivande faktorerna bakom väsentliga avvikelser från planen.

NPL-flöden, fallissemangsandelar, migrationstal och sannolikhet för fallissemang

Nyckeltal om NPL-inflöden och -utflöden ska dokumenteras i periodisk rapportering till ledningsorganet, inbegripet förflyttningar från/till NPL, NPL under prövning, fungerande, fungerande med anstånd och tidiga dröjsmål (≤ 90 dpd).

Inflöden från en fungerande status till en nödlidande status uppträder gradvis (t.ex. från 0 dpd till 30 dpd, 30 dpd till 60 dpd, 60 dpd till 90 dpd, etc.) men kan även dyka upp plötsligt (t.ex. händelse driven). Ett användbart verktyg för detta område är inrättande av migrationsmatriser, vilket kommer att spåra exponeringsflödet in till och ut från nödlidande klassificering.

Banker ska uppskatta migrationstalen och kvaliteten på utfallen månadsvis, så att åtgärder snabbt kan vidtas (dvs. prioritera åtgärderna) för att hindra en försämring av portföljkvaliteten. Migrationsmatriser kan utvecklas ytterligare efter lånetyper (bostadslån, konsumentlån, fastighetslån), av affärsenheter eller av andra relevanta portföljsegment (se avsnitt 3.3.2) för att identifiera huruvida flödenas drivande faktor kan hänföras till ett specifikt lånesegment.²⁴

3.5.2 Kundengagemang och inhämtning av kontantmedel

När NPL-workoutenheter har inrättats, ska viktiga operativa resultatmått införas för att bedöma enhetens eller de anställdas (om lämpligt) effektivitet i relation till genomsnittet och/eller standardiserade jämförelseindikatorer (om det finns). Dessa viktiga operativa åtgärder bör omfatta både åtgärder som rör aktivitet och effektivitet. Nedanstående lista visar indikativt olika typer av åtgärder men listan är inte uttömmande:

- planerade jämfört med faktiska låneåtaganden,
- procentandel åtaganden som omräknats till betalningar eller betalningslöften,
- inhämtade kontantmedel i absoluta tal och inhämtade kontantmedel jämfört med avtalsenliga förpliktelser uppdelat i:
 - kontantmedel från kundbetalningar,
 - kontantmedel från andra källor (såsom försäljning av säkerheter, löneutmätningar, konkursförhandlingar),
- säkrade betalningslöften och hållna betalningslöften jämfört med betalningslöften som ska betalas,

²⁴ En adekvat mängd med historiska tidsserier av migrationstal möjliggör uträkning av andelen fallissemang per år. Detta kan ge riskkontrollavdelningen olika modeller för sannolikhetsberäkning av fallissemang vid granskning av nedskrivningar och stresstester.

- totala och långfristiga anståndslösningar som är överenskomna med låntagaren (summa och volym).

3.5.3 Anståndsaktiviteter

Ett viktigt verktyg som finns tillgängligt för banker att lösa eller begränsa nödlidande låns effekter är betalningsanstånd²⁵, vid korrekt hantering. Banker bör övervaka anståndsaktivitet på två sätt: volym- och tidseffektivitet och framgångseffektivitet. Volym- och tidseffektivitet är relaterad till volymen kreditmöjligheter som gett anstånd och tiden som behövs för att förhandla med låntagaren, medan framgångseffektivitet handlar om framgångsgraden av anståndstypen (dvs. huruvida låntagaren möter de reviderade/ändrade kontraktsförpliktelserna).

Dessutom måste noggrann övervakning av anstånd göras för att säkerställa att slutresultatet av åtgärderna är återbetalning av summan som förfallit och inte en fördröjning av bedömningen att exponeringen inte kan drivas in. I detta avseende ska de olika överenskomna lösningstyperna övervakas och långfristiga (hållbara) lösningar²⁶ ska separeras från kortfristiga (tillfälliga).

Det bör noteras att ändringar i en exponerings eller refinansierings bestämmelser och villkor kan ske i alla faser av kreditlivscykel. Därför bör banker se till att de övervakar anståndsaktiviteten i både fungerande och nödlidande exponeringar.

Anståndsaktiviteters volym- och tidseffektivitet

Beroende på de potentiella mål som satts av banken och portföljsegmenteringen, kan viktiga mätningar av deras volym- och tidseffektivitet vara:

- volymen på avslutade utvärderingar (både antal och värde) som skickats in till godkännandemyndigheten under en fastställd tid,
- volymen på överenskomna ändrade lösningar (både antal och värde) som nåtts med låntagaren under en fastställd tid,
- värdet och antalet positioner som utarbetats under en fastställd tidsperiod (i absoluta värden och som procentandel av den ursprungliga stocken).

Det kan också vara användbart att övervaka hur effektiva andra enskilda steg är inom workoutprocessen, t.ex. längd på beslutsfattande/godkännandeförfarande.

²⁵ Se avsnitt 5.3.1 för definitionen av anstånd.

²⁶ Se även kapitel angående hållbara anståndslösningar.

Anståndsaktiviteters effektivitet

Det slutliga målet med lånändringar är att säkerställa att låntagaren uppfyller de ändrade avtalsenliga förpliktelserna och att lösningen som hittats är hållbar (se även kapitel 4). I detta avseende ska de olika typerna av lösningar per portfölj med liknande egenskaper separeras och andelen lyckade resultat för varje lösning ska övervakas.

Viktiga mätningar för att övervaka andelen lyckade resultat för varje omstruktureringslösning innefattar:

- **Kureringsgrad och återfallsgrad/upprepade fallissemang för anstånd:** Då de flesta lån inte kommer att ha några bevis för finansiella svårigheter direkt efter ändringen, behövs en kureringsperiod för att avgöra huruvida lånet har blivit effektivt kurerat.²⁷ Minimiperioden för kurering som tillämpats för att bestämma kureringsgraden bör vara minst 12 månader i linje med minimiperioden för kurering som definieras i "EBA:s tekniska genomförandestandarder (ITS) för tillsynsrapportering"²⁸. Banker bör alltså genomföra en analys av tidsperiod och övervaka utvecklingen av krediter med anstånd efter 12 månader från ändringsdatumet för att bestämma kureringsgraden. Denna analys bör genomföras per lånesegment (låntagare med liknande egenskaper) och, potentiellt, utsträckningen av finansiella svårigheter som föregår anstånd.
Kurering av dröjsmål på krediter som uppvisar sådana kan ske antingen genom anståndsåtgärder i krediten (anståndskurering) eller på naturlig väg utan ändringar av kreditens ursprungliga villkor (naturlig kurering). Banker ska ha en mekanism för att övervaka graden såväl som volymen av de fallerade krediterna som kurerats naturligt. Återfallsgraden är ett annat nyckeltal som ska ingå i interna NPL-övervakningsrapporter för ledningsorganet och andra relevanta ledare.
- **Typ av anståndsåtgärd:** Banker bör tydligt definiera vilka typer av anståndsåtgärder som definieras som kortfristiga respektive långfristiga lösningar. Enskilda egenskaper hos överenskommelser om anstånd bör flaggas och lagras i IT-system, och periodisk övervakning bör även tillhandahålla ledningsorganet och andra relevanta ledare en tydlig bild av proportionerna på överenskomna anståndslosningar som är 1) kortfristiga respektive långfristiga och 2) som har speciella egenskaper (t.ex. betalningsfria perioder \geq 12 månader, ökning av kapitalbelopp, ytterligare säkerheter, etc.). (Se också avsnitt 4).
- **Inhämtning av kontantmedel:** En annan väsentlig mätteknik för anståndsaktivitet är inhämtning av kontantmedel från omstrukturerade krediter. Inhämtning av kontantmedel kan övervakas mot reviderade avtalsenliga

²⁷ Kriterier för kurering tillhandahålls i avsnitt 5.3.3.

²⁸ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 om tekniska standarder för genomförande av instituts tillsynsrapportering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (EUT L 191, 28.6.2014, s. 1).

kassaflöden, dvs. den faktiska till avtalsenliga kassaflödeskvoten, och i absoluta termer. Dessa två mättekniker kan ge banken information för likviditetsplanering och den relativa framgången för varje anståndsåtgärd.

- **NPL-avskrivningar:** I vissa fall, som del av en anstånds lösning, kan banker välja en anståndstyp som involverar en NPL-avskrivning, antingen delvis eller helt och hållet. NPL-avskrivningar som görs i samband med dessa anståndstyper ska redovisas och övervakas mot den godkända förlustbudgeten. Dessutom ska nettonuvärdet på förlusten associerat med beslutet att skriva av icke indrivningsbara lån övervakas mot kureringsgrad per lånesegment och per omstruktureringslösning som ges för att bättre informera institutens anståndsstrategi och riktlinjer.

Indikatorer som rör anståndsaktiviteter ska rapporteras med hjälp av en meningsfull indelning som till exempel kan innefatta typ och längd av dröjsmål, typ av exponering, sannolikhet för återhämtning, storlek på exponeringar eller det totala antalet exponeringar från samma låntagare eller kunder med inbördes anknytning, eller antalet anstånds lösningar som tillämpats förut.

3.5.4 Likvidationsaktivitet

Förutsatt att ingen hållbar omstruktureringslösning har nåtts, förväntas banken fortfarande lösa den nödlidande exponeringen. Lösningen kan involvera rättsliga förfaranden, utmäta tillgångar, byte av skuld mot tillgångar/aktier, och/eller avyttring av krediter/överlämning till ett kapitalförvaltningsföretag/värdepapperisering. Detta innebär att denna aktivitet bör övervakas av banken för att hjälpa till att informera strategi och riktlinjer och samtidigt bidra till resursfördelningen.

Rättsliga åtgärder och utmätning

Banker bör övervaka volymer och återvinningsgrad av rättsfall och fall med utmätningar. Detta bör övervakas mot uppställda mål, vad gäller antalet månader/år och institutets förlust. Vid övervakningen av den faktiska förlustandelen förväntas institut även bygga upp historiska tidsserier per lånesegment för att stödja de antaganden som görs inför granskning av nedskrivning och stresstest.

För faciliteter som täcks av säkerhet i materiella tillgångar eller andra säkerheter, bör banker övervaka den tidsperiod som behövs för att likvidera säkerheter, möjliga tvångsförsäljningar av värderingsavdrag vid likvidation och utvecklingen i vissa marknader (t.ex. fastighetsmarknader) för att få en bild av potentiell återvinningsgrad.

Genom att övervaka återvinningsgraden från utmätning och andra rättsliga förfaranden, kommer banker dessutom att vara i en bättre position att bedöma huruvida ett beslut om utmätning torde ge ett högre nuvarande nettovärde än fullföljandet av en anstånds option. Uppgifterna om återvinningsgrad från utmätningar

ska övervakas fortlöpande och ligga till grund för potentiella ändringar till bankers strategier för att hantera skuldåtervinning/rättsliga portföljer.

Banker bör också övervaka den genomsnittliga längden på nyligen avslutade rättsliga förfaranden och genomsnittliga återvinningsbelopp (inbegripet relaterade återvinningskostnader) från dessa.

Byte av skuld mot tillgångar/aktier

Banker bör noggrant övervaka fall där skulden byts mot en låntagares tillgångar eller aktier, åtminstone genom att använda volymindikatorer per tillgångstyp, och garantera efterlevnad av gränser för innehav som satts av relevant nationell lagstiftning. Användningen av denna metod som en åtgärd för omstrukturering bör baseras på en korrekt affärsplan och vara begränsad till tillgångar där institutet har tillräcklig expertis och marknaden realistiskt tillåter det bestämda värdet att utvinnas ur tillgången på medellång eller lång sikt. Institutet bör också försäkra sig om att värderingen av tillgångarna görs av kvalificerade och erfarna värderingsmän.²⁹

3.5.5 Andra övervakningsposter

Poster relaterade till resultaträkningen

Banker bör också övervaka och klargöra för sina ledningsorgan vilka ränteintäkter i resultaträkningen som härrör från NPL. Dessutom ska en åtskillnad göras mellan faktiskt erhållna och icke erhållna räntebetalningar för dessa nödlidande lån. Utvecklingen av avsättningar för kreditförluster och respektive drivande faktorer bör också övervakas.

Utmätta tillgångar

Om utmätning är en del av en banks NPL-strategi, ska de också övervaka volym, åldrande, täckning och flöden av utmätta tillgångar (eller andra tillgångar som kommer från nödlidande lån) i sina portföljer. Detta ska innebära tillräckligt detaljerad information om väsentliga tillgångstyper. Dessutom ska resultaten av de utmätta tillgångarna, avseende den förutbestämda affärsplanen, övervakas på ett lämpligt sätt och rapporteras till ledningsorganet och andra berörda ledare på aggregerad nivå.

²⁹ Se även avsnitt 7.2.4.

Tidiga varningar

Ledningsorganet, relevanta kommittéer och andra relevanta ledare ska erhålla periodiska rapporter om den tidiga varningsstatusen (eller bevakningslistan) för segment där nedåtriktade trender förväntas såväl som bevakningslistans status på exponerings-/låntagarnivå för stora exponeringar. Denna rapportering ska även behandla portföljutvecklingen över tid, t.ex. månatliga migrationseffekter mellan nivåerna på de tidiga dröjsmålen (0 dpd, >0-30 dpd, >30-60 dpd, >60-90 dpd, >90 dpd). Indikatorer för tidiga varningars effektivitet ska också inbegripas.

Diverse

Andra aspekter som kan vara relevanta för NPL-rapportering kan beröra effektiviteten av outsourcing/serviceavtal. Indikatorer om detta är sannolikt väldigt lika de som tillämpats för att övervaka effektiviteten av interna NPL-workoutenheter, möjligtvis lite mindre detaljerade.

Generellt sett, där NPL-relaterade nyckeltal skiljer sig från en rättslig ståndpunkt och en redovisnings- eller intern rapports ståndpunkt, ska dessa skillnader tydligt rapporteras till och förklaras för ledningsorganet.

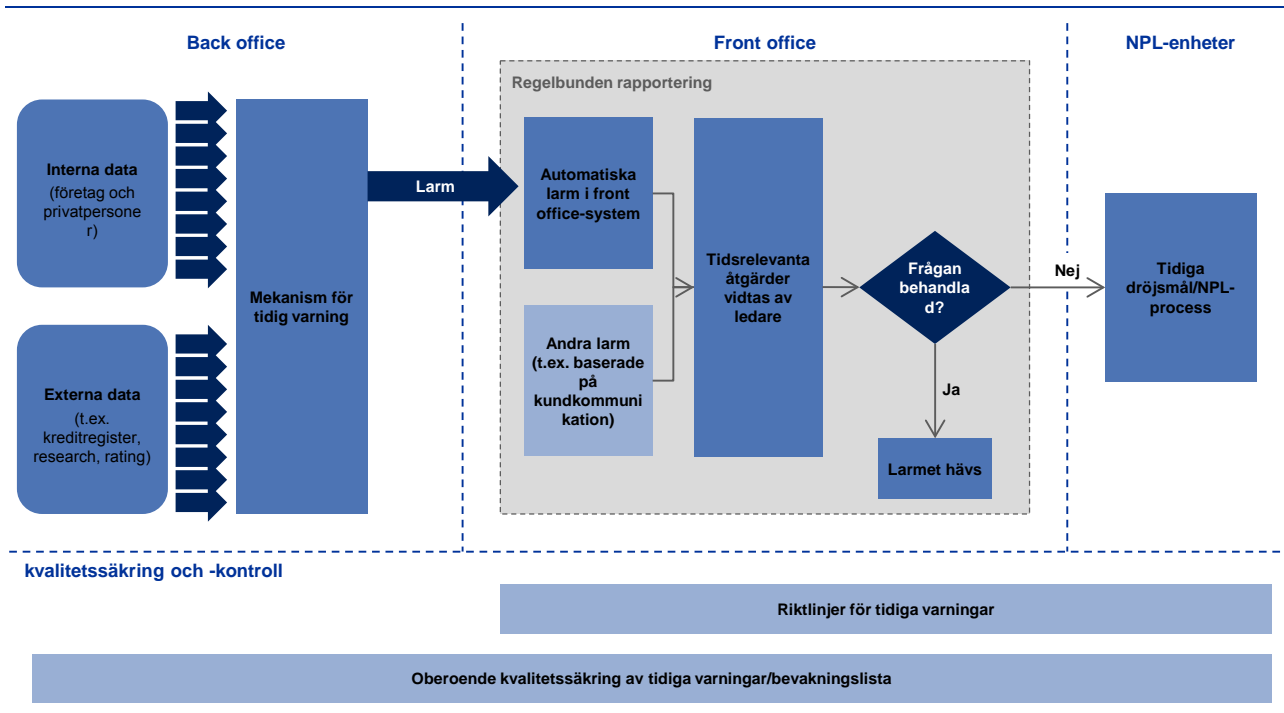
3.6 Tidiga varningsmekanismer/bevakningslistor

3.6.1 Tidiga varningsförfaranden

För att övervaka fungerande lån och förhindra en försämring av kreditkvalitet, ska alla banker i ett mycket tidigt stadium implementera adekvata interna förfaranden och rapportering för att identifiera och hantera kunder med potentiella nödlidande lån.

Exempel 4

Exempel på metoder för tidig varning

Ovanstående exempel visar en allmän process för tidig varning, inbegripet de olika stegen och deltagande parter:

- mekanism för tidiga varningar, ägt av back office,
- hantering av tidiga varningar av front office,
- potentiell överlämning till NPL-enheter i fall då det sker en försämring av kreditkvalitet,
- kvalitetssäkrande och kontroll via andra och tredje försvarslinjen.

I följande avsnitt detaljbeskrivs varje steg av processen. Det är viktigt att notera att varje steg i processen för tidig varning (eller bevakningslistan) bör ha tydliga ägare. Dessutom bör adekvata förfaranden för rapportering och eskalering etableras och processen bör vara kompatibel med de implementerade förfarandena för NPL-rapportering och överlämningen av låntagare som blir nödlidande till enheter som sysslar med NPL-workout.

3.6.2 Mekanism/indikator för tidig varning (EWI)

Banker bör utveckla hållbara indikatorer för tidiga varningar för varje portfölj.

Beräkningen av nyckelindikatorer för tidiga varningar ska göras minst en gång i månaden. För vissa specifika tidiga varningar (t.ex. forskning på

bransch/segment/portfölj- eller låntagarnivå) kan uppdateringar finnas tillgängliga mindre ofta.

För att identifiera tidiga signaler av försämring av kunder med fungerande lån bör banken ha ett dubbelt perspektiv: portfölj- och transaktions/låntagarnivå.

Tidiga varningar på transaktion/låntagarnivå

Tidiga varningar på transaktion/låntagarnivå bör både involveras i processen för kreditövervakning för att snabbt utlösa återhämtningsförfaranden, och i ledningens rapporteringssystem som en kvalitetsindikator för fungerande lån.

Tidiga varningar bör inrättas på grundval av interna eller externa uppgifter och bör hänvisa till en tidpunkt eller en observationsperiod. Exempel på tidiga varningar kan vara interna poängsystem (inklusive beteendedata) eller externa uppgifter av kreditvärderingsinstitut, specialiserad forskning på enhetsnivå, eller makroekonomiska indikatorer för affärsverksamhet som fokuserar på specifika geografiska områden.

En mekanism för analys för tidiga varningar ska analysera stora mängder indata och fastställa tydliga utdata i form av utlösande faktorer som sedan inleder olika typer av larm och åtgärder.

Bilaga 4 innefattar flera exempel av tidiga varningar som används av olika typer av banker som indata till mekanismen.

Tidiga varningar på portföljnivå

Förutom tidiga varningar på låntagarnivå bör banker också fastställa tidiga varningar på portföljnivå. De bör först dela upp kreditriskportföljen i olika klasser, t.ex. per affärsverksamhet/kundsegment, geografiskt område, produkter, koncentrationsrisker, kollateraliseringsnivå och typ av säkerhet som tillhandahålls eller betalningsförmåga.

För varje underkategori ska banken göra specifika känslighetsanalyser baserade på intern och extern information (t.ex. marknadsöversikt som offentliggjorts av externa tjänster angående specifika sektorer eller områden) för att identifiera proportionerna av portföljen som kan påverkas av eventuella chocker. Denna analys ska åtminstone göra det möjligt att sortera ut grupper efter risk. Riktlinjer bör tillhandahålla en uppsättning av åtgärder som blir mer ingående beroende på den förväntade risken.

Därefter ska banker fastställa specifika tidiga varningar i relation till varje riskklass för att upptäcka potentiella kreditförsämringar före negativa händelser på transaktionsnivå.

Banker ska, vid identifiering av potentiella utlösande händelser på portfölj-, segment- eller kundnivå, genomföra en granskning av den relevanta portföljen, definiera

åtgärder och involvera både första och andra försvarslinjen i skadebegränsande åtgärder.

3.6.3 Automatiserade varningar och åtgärder

Front office ska ges effektiva verktyg och operativa rapporteringsinstrument som är skraddarsyddade för de relevanta portfölj-/låntagartyperna, vilket ger dem möjlighet att snabbt identifiera de första varningarna av försämring hos kunderna. Detta ska inbegripa automatiserade varningar på låntagarnivå, med ett tydligt arbetsflöde och indikationer på åtgärder som krävs, såväl som tidsramar. Detta ska vara i linje med riktlinjerna om tidiga varningar. Åtgärderna som vidtagits ska tydligt spåras i systemen så att de kan följas av kvalitetssäkringskontroller.

Varningssignaler ska minst en gång i månaden ges till ledarna och relaterade operativa rapporter och ledningsrapporter ska göras.

Vid fall av överträdelser av tidiga varningar eller tydligt värderade och definierade enskilda indikatorer (t.ex. 30 dpd), ska en tydlig utlösande faktor följd av en definierad eskaleringsprocess aktiveras. Involveringen av särskilda enheter för att bedöma kundens finansiella situation och diskutera potentiella lösningar med motparten ska förutses.

Slutligen ska det noteras att utöver automatiserade varningar, kan varningar som kommer från till exempel kontakt med låntagaren också spela en roll i metoden för tidiga varningar – ledare bör alltid vara alerta på information om låntagaren som kan komma att påverka låntagarens kreditvärdighet.

3.7 Tillsynsrapportering

Väsentliga och strukturella förändringar i den operativa modellen för NPL eller ramverket för kontroll ska meddelas till respektive tillsynsgrupper i god tid. Dessutom kommer banker med höga nivåer av NPL proaktivt att dela med sig av periodiska övervakningsrapporter om NPL, på en passande aggregeringsnivå, till ledningen.

4 Betalningsanstånd

4.1 Syfte och översikt

Huvudmålet med betalningsanståndsåtgärder³⁰ är att bana väg för låntagare med nödlidande lån att komma ur sin NPL-status, eller att förhindra att låntagare, vars lån är fungerande, får status som nödlidande. Anståndsåtgärder ska alltid ha målsättningen att exponeringar återgår till en hållbar återbetalningsplan.

Tillsynsmyndigheters erfarenheter har emellertid i många fall visat att anståndslösningar till låntagare med finansiella svårigheter som godkänts av banker inte är helt i linje med det målet. Därmed kan det försena nödvändiga åtgärder för att hantera tillgångskvalitetsfrågor och leda till en missvisande bild av tillgångskvaliteten på balansräkningen. Detta är till exempel fallet när anståndsåtgärder består av upprepade betalningsfria perioder men som inte löser de grundläggande problemen gällande en låntagares överskudsättning jämfört med återbetalningskapacitet.

Därför lägger detta kapitel speciellt fokus på hållbara anståndslösningar. Tillsynsmyndigheterna förväntar sig att banker ska implementera väldefinierade anståndsriktlinjer som överensstämmer med hållbarhetskonceptet och att de inom rimlig tid anger låntagare som är icke-hållbara.

Kapitlet inleds med en överblick av anståndsmöjligheter och ger vägledning om hur man kan skilja mellan hållbara och icke-hållbara anståndsåtgärder (avsnitt 4.2). Därefter berörs viktiga aspekter på anståndsförfaranden, med fokus på bedömningar av betalningsförmåga (avsnitt 4.3 och 4.4) och på tillsynsrapportering samt offentliggörande av information (avsnitt 4.5).

Dessutom ges i kapitel 5 vägledning om kriterier för klassificering av exponeringar med anstånd som antingen nödlidande eller fungerande exponeringar.

4.2 Anståndsalternativ och hållbarhet

När man ser över olika anståndslösningar är det användbart att skilja mellan kortfristiga och långfristiga åtgärder. De flesta lösningarna involverar en kombination av olika anståndsåtgärder, eventuellt med olika tidshorisont och med en blandning av kortfristiga och långfristiga alternativ.

Kortfristiga anståndsåtgärder definieras som omstrukturerade temporära återbetalningsvillkor skapade för att bemöta finansiella svårigheter på kort sikt.

³⁰ Vägledningen i detta kapitel avser betalningsanstånd som definierats av EBA och utformas i avsnitt 5.3. Se EBA:s tekniska genomförandestandarder för tillsynsrapportering om betalningsanstånd och nödlidande exponeringar under artikel 99.5 i förordning (EU) nr 575/2013. Baserat på kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/227 av den 9 januari 2015 om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 om tekniska standarder för genomförande av instituts tillsynsrapportering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (EUT L 48, 20.2.2015, s. 1).

Dessa kan dock inte lösa utestående dröjsmål om inte kombinerade med passande långfristiga åtgärder. Sådana kortfristiga åtgärder bör generellt inte överskrida två år och inte överskrida ett år vid projektfinsiering och byggandet av kommersiella fastigheter.

Kortfristiga anståndsåtgärder bör övervägas och erbjudas när låntagaren uppfyller de två följande kriterierna.

- Låntagaren har tillfälliga likviditetsrestriktioner efter en identifierbar händelse. Bevis på en sådan händelse bör formellt (och inte spekulativt) föreläggas via skriftlig dokumentation med definierade bevis på att låntagarens inkomst kommer att återhämta sig på kort sikt eller baserat på bankens slutsats att en långvarig anståndslösning inte var möjlig på grund av en tillfällig finansiell osäkerhet av en allmän eller låntagarspecifik karaktär.
- Låntagaren har haft en bra finansiell relation med banken (inklusive betydande återbetalning av utestående kapital innan denna händelse) och visar en tydlig villighet att samarbeta.

Avtalsvillkor för anståndslösningar bör säkerställa att banken har rätt att revidera överenskomna åtgärder om låntagarens situation förbättras, och mer gynnsamma villkor för banken (från anstånd till de ursprungliga avtalsvillkoren) kan därför verkställas. Dessutom bör banken överväga att inkludera strikta konsekvenser i avtalsvillkoren för låntagare som inte uppfyller överenskommelserna om anstånd (t.ex. ytterligare säkerheter).

Hållbara kontra icke-hållbara anstånd

Banker och tillsynsmyndigheter behöver tydligt kunna skilja på de "hållbara" anståndslösningarna, dvs. de som verkligen bidrar till att minska låntagarens kreditsaldo, och de "icke-hållbara".

Följande förteckning beskriver allmän vägledning för tillsyn för kategorisering av hållbara betalningsanstånd (ytterligare vägledning om enskilda anståndsalternativ ges i tabellen nedan):

- Generellt bör endast en anståndslösning med långfristiga åtgärder anses som hållbar i nedanstående fall.
 - Institutet kan visa (baserat på relevant finansiell information) att låntagaren realistiskt sett har råd med anståndslösningen.
 - En resolution som till fullo behandlar utestående dröjsmål och en avsevärd minskning av låntagarens saldo på medellång till lång sikt.
 - I fall där anståndslösningar tidigare har beviljats för en exponering, inbegripet eventuella tidigare långfristiga åtgärder, bör banken försäkra sig om att ytterligare interna kontroller implementeras för att säkerställa att denna efterföljande behandling möter nedanstående hållbarhetskriterier.

Dessa kontroller bör åtminstone omfatta att sådana fall uttryckligen fäster riskkontrollfunktionernas uppmärksamhet vid förhandsgodkännanden och implicita godkännanden av högre verkställande beslutande organ (t.ex. NPL-kommitté).

- Generellt bör en anståndslösning med kortfristiga åtgärder endast anses som hållbar när:
 - Institutet kan visa (baserat på relevant finansiell information) att låntagaren har råd med anståndslösningen.
 - Kortfristiga åtgärder endast tillämpas temporärt och institutet har försäkrat sig om och kan intyga att, baserat på relevant finansiell information, låntagaren uppvisar förmåga att återbetala originalsumman eller den överenskomna summan för såväl kapital- som räntebelopp, beräknat från slutet av ett kortfristigt tillfälligt avtals upphörandedatum.
 - Lösningen resulterar inte i flera, på varandra följande, anståndsåtgärder beviljade till samma exponering.

Kriterierna anger att hållbarhetsbedömningar baseras på gäldenärens finansiella profil och de anståndsåtgärder som ska beviljas vid den tidpunkten. Observera att hållbarhetsbedömningen ska göras oavsett grunden till anstånd (t.ex. gäldenärer som använder inbäddade anståndsklausuler i ett kontrakt, bilaterala förhandlingar om anstånd mellan en gäldenär och en bank, offentliga anståndsprogram som omfattar alla gäldenärer i en specifik situation).

Förteckning av de vanligaste anståndsåtgärderna

Som framgår ovan, kommer de flesta anståndslösningar involvera en kombination av olika åtgärder. Nedanstående tabell sammanfattar de vanligaste kortfristiga och långfristiga anståndsåtgärderna och presenterar ytterligare anvisningar vad gäller hållbarhetsöverbäganden. Observera att paket med långfristiga åtgärder kan innehålla kortfristiga åtgärder, t.ex. endast räntebetalningar, minskade betalningar, betalningsfria perioder eller kapitalisering av dröjsmål under en begränsad tid (som beskrivits ovan).

Förteckning över de vanligaste anståndsåtgärderna

Anståndsåtgärd	Beskrivning	Hållbarhet och andra viktiga överväganden
Kortfristiga åtgärder		
1. Enbart räntebetalningar	Under en definierad, kortfristig period betalas endast ränta på krediter, däremot ingen amortering. Lånebeloppet är därmed oförändrat under perioden och villkoren för återbetalning omvärderas i slutet av perioden, med hänsyn till bedömd återbetalningsförmåga.	Den här åtgärden ska enbart beviljas/anses hållbar om institut kan visa (grundat på relevant finansiell information) att låntagarens finansiella svårigheter är av tillfällig karaktär och att låntagaren efter den definierade perioden med enbart räntebetalningar kommer att kunna betala tillbaka på lånet åtminstone enligt den tidigare återbetalningsplanen. Åtgärden ska generellt inte gälla för en period längre än 24 månader, och om den rör byggnation av kommersiella fastigheter och projektfinansiering inte längre än 12 månader. Vid slutet av den definierade perioden för den här anståndsåtgärden ska institutet omvärdera låntagarens återbetalningsförmåga i syfte att ta fram en reviderad återbetalningsplan som beaktar avsaknaden av amorteringar under perioden med enbart räntebetalningar. I de flesta fall erbjuds den här åtgärden i kombination med andra åtgärder av långfristig karaktär för att kompensera för de tillfälligt lägre återbetalningarna (t.ex. förlängning av löptid).
2. Minskade betalningar	Minskning av amorteringsbeloppet under en definierad, kortfristig period med hänsyn tagen till låntagarens kassaflöde. Återbetalningarna fortsätter sedan på grundval av beräknad återbetalningsförmåga. Räntan betalas fortfarande som vanligt.	Se 1. Enbart räntebetalningar. Om minskningen är måttlig och alla andra förutsättningar som nämns ovan är uppfyllda kan den här åtgärden användas under en längre period än 24 månader.
3. Betalningsfri period/betalningsanstånd	Låntagaren får en definierad period utan betalningsskyldighet, oftast gällande amortering och ränta.	Se 1. Enbart räntebetalningar.
4. Dröjsmål/räntekapitalisering	Anstånd med dröjsmål och/eller anstånd med upplupen ränta genom att de obetalda beloppen påförs det utestående lånebeloppet. Återbetalning sker sedan enligt en ny, hållbar återbetalningsplan.	Den här åtgärden ska endast beviljas/anses hållbar om institutet har bedömt att låntagarens bekräftade inkomst-/utgiftsnivåer (baserat på relevant finansiell information) och de föreslagna reviderade återbetalningarna är tillräckliga för att låntagaren ska kunna betala amorteringar och ränta enligt det reviderade arrangemanget under hela den tid som reviderade återbetalningsplanen löper. Institutet ska också formellt ha bekräftat att kunden förstår och godkänner villkoren för kapitaliseringen. Kapitalisering av dröjsmål ska enbart användas i fall där återvinning av tidigare dröjsmål eller förfallna betalningar enligt avtalet inte är möjligt, och där kapitalisering är det enda realistiska alternativet. Generellt ska institutet inte erbjuda den här åtgärden till en låntagare mer än en gång, och åtgärden ska enbart tillämpas på dröjsmål som inte överstiger en viss andel av hela lånebeloppet (denna ska definieras i bankens riktlinjer för anstånd). Institutet ska bedöma att procentandelen dröjsmål som kapitaliseras jämfört med totala belopp för amorteringar och ränta är adekvat och lämplig för låntagaren.
Långfristiga åtgärder		
5. Räntesänkning	Permanent (eller tillfällig) sänkning av räntan (fast eller rörlig) till en rimlig och hållbar nivå.	Krediter med höga räntor är en vanlig orsak till finansiella svårigheter. En låntagares finansiella svårigheter kan bero på att räntorna är alltför höga jämfört med låntagarens inkomst, eller på att räntornas utveckling, till skillnad mot fast ränta, har lett till att låntagarens kostnader för finansiering är alltför höga jämfört med rådande marknadsförhållanden. I sådana fall kan en räntesänkning övervägas. Banker ska emellertid se till att den ränta som erbjuds låntagaren täcker kreditrisken. Det ska tydligt markeras om betalningsförmågan är beroende av räntenivåer som inte täcker risken eller kostnaderna.
6. Förlängning av löptid	Förlängning av lånets löptid (dvs. datumet för den sista amorteringsbetalningen) möjliggör en sänkning av amorteringsbeloppet eftersom betalningarna sprids ut över en längre period.	Om låntagaren har en obligatorisk pensionsålder ska en förlängning av löptiden enbart anses hållbar om banken har utvärderat och kan visa att låntagaren, genom sin pension eller andra bekräftade inkomstkällor, kan betala de reviderade amorteringarna under löptiden på hållbar basis.
7. Ytterligare säkerhet	Ytterligare säkerhet innebär att icke pantsatta tillgångar tas som ytterligare säkerhet på lånet för att kompensera den högre riskexponeringen som en del av omstruktureringsförarbetet. ³¹	Det här alternativet är inte i sig självt en hållbar anståndsåtgärd eftersom det inte löser problemet med dröjsmål på ett lån. Syftet är normalt att förbättra eller kurerat belåningsgraden. Ytterligare säkerhet kan ta många former, t.ex. pantsättning av insatta kontantmedel, överlåtelse av fordringar eller ett nytt/ytterligare lån på fast egendom. Institutet ska vara försiktiga i sin värdering av tillgångar som pantsatts för andra eller tredje gången samt personliga garantier.

³¹ Ytterligare säkerheter på lånet medför inte automatiskt att exponeringen/kunden klassificeras under "beviljat anstånd", även om det i de flesta fall sammanfaller med att anståndsåtgärder beviljas.

8. Överenskommen försäljning	Banken och låntagaren kommer överens om att avyttra tillgången som fungerar som säkerhet i syfte att helt eller delvis återbetala skulden.	<p>Institutet bör omstrukturera eventuell återstående skuld efter försäljningen med en lämplig återbetalningsplan i linje med låntagarens omvärderade återbetalningsförmåga.</p> <p>För anståndslösningar som kan kräva att egendomen säljs i slutet av löptiden bör banken konservativt beakta sin framtida hantering av eventuella kvarstående underskott efter försäljningen av egendomen och bemöta detta så tidigt som möjligt.</p> <p>För lån som återbetalas genom återtagande av säkerheten vid en i förväg definierad tidpunkt utgör återtagandet inte en anståndsåtgärd, utom om den genomförs före den definierade tidpunkten på grund av finansiella svårigheter.</p>
9. Ändrad återbetalningsplan	Den befintliga återbetalningsplanen justeras enligt en realistisk, aktuell och prognostiserad bedömning av låntagarens kassaflöden.	<p>Exempel på återbetalningsalternativ:</p> <ul style="list-style-type: none"> i. Partiell återbetalning: När en betalning av krediten görs, t.ex. från en försäljning av tillgångar, som är lägre än det utestående beloppet. Det här alternativet är ett sätt att avsevärt minska risken i exponeringen och möjliggöra en hållbar återbetalningsplan för det återstående beloppet. Det här alternativet bör föredras framför alternativ som punktbetalning eller stigande betalningar som beskrivs nedan. ii. Ballong- eller bulletpetalning: Återbetalningen sker i form av en stor återbetalning av kapitalbeloppet vid ett senare datum innan lånet löper ut. Det här alternativet bör enbart användas/anses hållbart under exceptionella omständigheter där institutet vederbörligen kan visa att låntagaren har ett tillräckligt kassaflöde för att kunna genomföra ballong- eller bulletpetalningen. iii. Stigande betalningar: Institut ska enbart anse en lösning som bygger på det här alternativet som hållbar när de är säkra på, och kan visa, att det finns en god anledning att anta att låntagaren kan klara av högre betalningsbelopp i framtiden.
10. Valutakonvertering	När skuldens valuta konverteras till kassaflödets valuta.	Banker ska fullt ut förklara för låntagarna vilka risker som finns med valutakonvertering och informera dem om valutaförsäkringar.
11. Andra ändringar av avtalsvillkor	När banken ändrar andra skyldigheter eller villkor i ett låneavtal än dem som anges ovan.	
12. Nya krediter	Tillhandahållandet av nya finansieringsarrangemang för att stödja en låntagare med problem i sin återhämtning.	<p>I sig är det normalt inte en hållbar anstånds lösning, utan den ska kombineras med andra åtgärder för befintliga dröjsmål. Åtgärden ska enbart användas i exceptionella fall.</p> <p>Nya krediter kan beviljas under ett omstruktureringsavtal, och kan innefatta ställandet av ytterligare säkerheter. I händelse av arrangemang mellan fordringsägare bör klausuler införas som kompenserar för den extra risk som banken ådrar sig.</p> <p>Det här alternativet bör normalt användas enbart för företagsexponeringar och en noggrann genomgång av låntagarens betalningsförmåga bör göras. Oberoende branschexperter som kan bedöma hållbarheten i de lämnade affärsplanerna och kassaflödesprojektionerna ska konsulteras. Åtgärden bör endast anses hållbar när bedömningen visar att låntagaren har en fullgod betalningsförmåga.</p>
13. Skuldkonsolidering	Innebär att flera exponeringar kombineras till ett enda lån eller ett begränsat antal lån.	<p>I sig är det normalt inte en hållbar anstånds lösning, utan behöver kombineras med andra åtgärder.</p> <p>Det här är ett särskilt bra alternativ i situationer där en kombination av säkerheter och säkerställda kassaflöden ger en mer omfattande säkerhet för hela skulden än vad de gör individuellt. Det kan t.ex. röra sig om att minimera läckor av kontantmedel eller underlätta omallokering av kassaflödesöverskott mellan exponeringar.</p>
14. Delvis eller fullständig eftergift av skulden	Detta innebär att banken avstår från den juridiska rätten att återta delar av eller hela det skuldbelopp som är utestående hos låntagaren.	<p>Den här åtgärden bör användas då banken går med på en "reducerad betalning som slutlig avveckling", varigenom banken medger att efterskänka den resterande skulden om låntagaren betalar det reducerade kapitalbeloppet inom den avtalade tidsramen.</p> <p>Banker ska vara försiktiga med att efterskänka skulder, eftersom möjligheten till eftergift kan skapa en moralisk risk och på så sätt uppmuntra till "strategiska betalningsinställelser". Institut ska därför definiera specifika riktlinjer för hur eftergift ska medges och förfaranden för att säkerställa starka kontrollsystem.</p>

Ovanstående lista ska inte anses uttömmande och det kan finnas ytterligare anståndsåtgärder som är kopplade till den specifika nationella situationen. Ett exempel är den s.k. "split loan"-metoden som tillämpas i vissa jurisdiktioner för nödlidande bostadslån, vilken har vuxit fram på grund av svårigheter med att utmäta underliggande säkerheter.

4.3 Sunda anstånds-förfaranden

Utöver vägledningen om styrning och verksamhet rörande processer för NPL-workout i kapitel 3 (t.ex. genom att hänvisa till separata NPL-workoutenheter för anståndsaktiviteter) fortsätter detta avsnitt att belysa de bästa metoderna specifikt relaterade till anstånds-förfaranden.

Inget anstånd utan bedömning av låntagarens betalningsförmåga

Innan några anståndsåtgärder beviljas, bör ansvariga lånehandläggare genomföra en komplett bedömning av låntagarens finansiella situation. Detta inbegriper en bedömning av alla relevanta faktorer med särskild hänsyn tagen till låntagarens eller projektets återbetalningsförmåga och totala skuldsättning. Denna bedömning bör baseras på dokumenterad aktuell och bekräftad finansiell information. (Se avsnitt 4.4 för mer detaljerad information om bedömningar av betalningsförmåga).

Standardiserade produkter och beslutsträd för anstånd

Institutet ska ha inrättat adekvata riktlinjer och förfaranden med flera hållbara och effektiva lösningar för låntagaren när de beviljar betalningsanstånd.

Portföljsegmentering (se avsnitt 3.3.2) är en viktig strategi då det möjliggör för instituten att anta och skräddarsy olika anstånds-lösningar till olika segment av låneboken.

I detta sammanhang bör institutet överväga "beslutsträd" och relaterade standardiserade anstånds-lösningar (eller "produkter") för segment av heterogena låntagare med mindre komplexa exponeringar. Baserat på godkända kriterier kan beslutsträd hjälpa till att bestämma och genomföra lämpliga och hållbara anstånds-strategier (och en mer generisk NPL-workout) för specifika segment av låntagare på ett enhetligt sätt. De kan också hjälpa till att främja standardiseringen av processer.

Jämförelse med andra alternativ för NPL-workout

Banker bör använda en metod med nuvarande nettovärde för att fastställa det lämpligaste och mest hållbara alternativet för workout för låntagares varierande omständigheter. Detta innebär att det nuvarande nettovärdet av den föreskrivna anstånds-lösningen bör jämföras med det nuvarande nettovärdet av återtagande och andra tillgängliga alternativ till likvidation. Parametrar som använts i uträkningen, t.ex. antagen tidshorisont för likvidation, diskonteringsränta och omfattning av kapitalkostnader och likvidationskostnader bör också baseras på observerade empiriska data. Banker bör löpande granska tillgängliga alternativ för workout och undersöka huruvida det finns nya/alternativa möjligheter.

Milstolpar för anstånd och övervakning

Anståndskontraktet och dokumentationen bör inbegripa ett schema med väldefinierade milstolpar som låntagaren måste uppnå för att kunna betala tillbaka lånet under loppet av kontraktets löptid. Milstolparna/målen bör vara trovärdiga, tillräckligt konservativa och ta hänsyn till potentiella försämringar av låntagarens finansiella situation. Den utmätta låntagarens resultat, inbegripet efterlevnad av alla överenskomna milstolpar/mål, bör nogt övervakas av enheterna för NPL-workout med ansvar för godkännandet av anståndet under minst den av EBA definierade provotiden.

Baserat på kollektiv övervakning av resultaten från olika anståndsalternativ, granskning av potentiella orsaker samt förekomst av upprepade fallissemang (otillräcklig bedömning av betalningsförmåga, frågor gällande utformningen av anståndsbehandlingen, ändringar i låntagarens villkor, externa makroekonomiska effekter, etc.), bör institut regelbundet granska sina riktlinjer och produkter för anstånd.

4.4 Bedömningar av betalningsförmåga

Bedömningen av en låntagares betalningsförmåga bör baseras på den aktuella och konservativt bedömda eventuella framtida betalningsförmågan vad gäller alla lån. I detta sammanhang bör framtida ökning av betalningsförmågan vara trovärdiga och konservativa.

De huvudområden som banker bör analysera när det gäller låntagarens betalningsförmåga, beroende på segment, är följande:

- regelbundna/återkommande intäkter,
- utgifter,
- övriga tillgångar,
- övriga skulder,
- rimliga levnadskostnader,
- anställningsmöjligheter,
- fastighetens attraktivitet/prognos,
- kassaflöden och affärsplan (se även avsnitt 6.2.4),
- återbetalningsvillighet (beteendehistorik) och samarbetsvillighet.

För upplysningar om låntagarens finansiella ställning ska institut utveckla standardiserade finansiella informationsmallar för privatpersoner och homogena

segment av företag (om proportionellt) för att kunna analysera exponeringar. Interna processer bör se till att dessa mallar görs korrekt och i rätt tid.³²

Externa informationskällor såsom centrala kreditregister bör också användas för att informera banker om låntagarens totala skuldsättning och för att göra en analys på låntagarens generella/allmänna beteendeprofil.

Bedömningen av låntagarens betalningsförmåga ska baseras på rimliga, dokumenterade och bekräftade låntagarinkomster och -utgifter. Banker bör försäkra sig om och kunna visa att lämplig försiktighet har tillämpats avseende de variabla beståndsdelar i löpande inkomster som beaktas. I synnerhet ska antaganden som används vara rättvisa, rimliga och införliva ekonomiska nyckelindikatorer som är relevanta för låntagarens framtida kapacitet. Till exempel ska variabla beståndsdelar av betalning och/eller hyresinkomster diskonteras (med värderingsavdrag) för att återspegla möjligheten att de kanske inte realiserar. Alla antaganden ska dokumenteras i kreditinformationen för att försäkra att en verifieringskedja inrättas.

Framtida inkomstökningar ska endast beaktas där det finns en rimlig anledning att tro att dessa ökningarna realiserar. Banker bör också vara övertygade om och kunna visa att adekvat försiktighet har tillämpats när de bedömer i vilken utsträckning som framtida inkomster som beaktas. I avsaknad av specifik information som bevisar motsatsen, ska förväntade löneökningar, bonusar, övertid, karriärutveckling, ökningarna i hyresintäkter och andra ökningarna inte skilja sig från bransch-/sektors-/marknadsnormer, och kan behöva diskonteras (med värderingsavdrag) för att spegla risken att de kanske inte helt kommer att realiserar.

I bilaga 6 specificeras förväntningarna för privata låntagare och företag gällande bedömningarna och dokumentationen av låntagarens betalningsförmåga mer detaljerat.

4.5 Tillsynsrapportering och offentliggörande

Avseende portföljer definierade enligt EBA-standard förväntar sig tillsynsmyndigheter konsekventa offentliggöranden om anstånd, speciellt inom nyckelområden såsom kreditkvalitet av anstånd, kvalitet och effektivitet av anstånd och åldrande profil av anstånd. För att underlätta konsekventa offentliggöranden om anstånd ska banker skicka in den kvantitativa information och standardmallar som finns i bilaga 7 i denna vägledning. Ledningsorganet ska godkänna denna information innan den skickas till tillsynsmyndigheter.

³² För exempel på sådana mallar som givits ut av Central Bank of Cyprus och Central Bank of Ireland, se: [Mall för Central bank of Cyprus](#) och [Mall för Central bank of Ireland](#)

5 Fastställande av NPL

5.1 Syfte och översikt

Definition av NPE (nödlidande exponeringar)

Den vanligt förekommande termen ”nödlidande lån” (NPL) baseras på olika definitioner. EBA har därför utfärdat en enhetlig definition av ”nödlidande exponeringar” (NPE) för att övervinna de problem som uppstår genom förekomsten av olika definitioner.

I strikt bemärkelse är dock NPE-definitionen för närvarande bara bindande för tillsynsrapportering.³³ Institut uppmuntras dock varmt att använda NPE-definitionen även i intern riskkontroll och offentlig redovisning. NPE-definitionen används också i många närliggande tillsynsundersökningar (t.ex. SSM:s översyn av kvaliteten på tillgångars kvalitet (AQR), EBA:s stresstest och åtgärder för att öka transparens).

Syftet med detta kapitel är att ge en kort överblick över frågor som rör definition och fastställande av NPE i enlighet med EBA:s definition och ge några exempel på bästa praxis för att minska skiljaktigheter i implementering.

I avsnitt 5.2 ges vägledning om definitionen av NPE, i enlighet med kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 (även kallad ”EBA ITS on supervisory reporting”)³⁴, i syfte att säkerställa en konsekvent implementering av de viktigaste drivande faktorerna i NPE-definitionen, dvs. ”kriteriet för förfallna” och kriteriet för ”betalningsosannolikhet”. Avsnitt 5.3 ägnas åt de nära samband som finns mellan NPE-definitionen och anståndsdefinitionen. Avsnitt 5.4 tar upp andra viktiga aspekter relaterade till konsekvent och korrekt implementering av NPE-definitionen, som t.ex. fastställande av identiska kunder eller kunder med inbördes anknytning.

Reglerings- kontra redovisningsaspekter

I avsnitt 5 förklaras sambanden mellan tillsynsdefinitionen av NPE och redovisningsdefinitionen av ”nedskrivning” (International Accounting Standard (IAS) 39) och tillsynsdefinitionen av ”fallissemang” (CRR). Ett av syftena med NPE-definitionen är att göra data mer jämförbar genom att överkomma skillnaderna i definitionen för fallissemang och för nödlidande inom EU. I detta hänseende bör

³³ Information om NPE insamlas regelbundet inom ramen för finansiell rapportering och olika FINREP-mallar används, däribland tabell F.18 i bilaga III och IV i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014, i vilken fungerande exponering (PE) och icke fungerande exponeringar (NPE) samt ackumulerade kreditförluster uppdelade på basis av mätning av typ av exponering, motpart och utlösande faktor för klassificering som NPE.

³⁴ Se fotnot 29.

definitionen av nödlidande exponeringar fungera som ett harmoniserat begrepp för tillgångskvalitet.

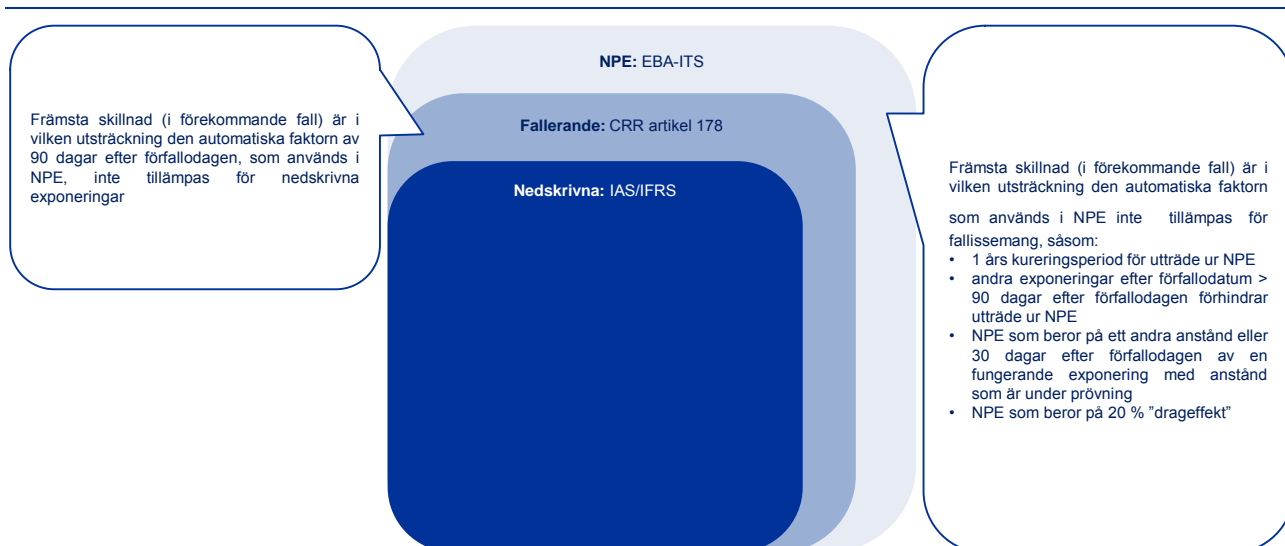
Under de senaste åren har mycket vägledning med relevans för tillsynsdefinition av fallissemang vuxit fram, framför allt "Vägledning om definitionen av fallissemang under artikel 178 i förordning (EU) nr 575/2013" (EBA RTS 2016/07) och "Tekniska tillsynsstandarder för väsentlighetströskeln för kreditåtaganden som är förfallna enligt artikel 178 i förordning (EU) 575/2013" (EBA RTS 2016/06). Dessutom publicerade Baselkommittén "Vägledning för banktillsyn om kreditrisker och redovisning av förväntade kreditförluster (kallad "BCBS Guidance on CRAECL")" i december 2015.

I punkt 147 i bilaga V i EBA ITS on supervisory reporting står: "Exposures in respect of which a default is considered to have occurred in accordance with Article 178 CRR and exposures that have been found impaired in accordance with the applicable accounting framework shall always be considered as non-performing exposures".

Förhållandet mellan de olika definitionerna kan ses i diagrammet nedan. NPE är ett koncept som potentiellt är bredare än konceptet "nödlidande" och "fallissemang". Alla nödlidande exponeringar och alla fallerade exponeringar är i sin natur NPE, men NPE kan även omfatta exponeringar som inte är redovisade som nödlidande eller som inte redovisas som fallerande i gällande redovisning eller regelverk. Det exakta förhållandet kommer att behandlas i avsnitt 5.5.

Bild 2

Illustrativt samband mellan definitioner för fallerade och nedskrivna NPE

Även om det kan finnas vissa skillnader i kategoriseringarna, är de tre koncepten för de flesta exponeringar i linje med varandra (nedskrivna=fallerande=NPE).

5.2 Implementering av NPE-definitionen

I punkt 145 i bilaga V i EBA ITS om tillsynsrapportering står att "icke fungerande exponeringar är sådana som uppfyller antingen ett eller båda av följande kriterier:

1. väsentliga exponeringar som är förfallna till betalning mer än 90 dagar efter förfalldagen,
2. det bedöms som osannolikt att gäldenären kommer att betala sina låneförpliktelser fullt ut utan att säkerheter tas i anspråk, oberoende av eventuella förfallna belopp eller antal dagar som förflutet sedan de förfallit till betalning."

Följaktligen baseras NPE-definitionen på "kriteriet för förfallna" och kriteriet för "betalningsosannolikhet", vilka båda diskuteras i detta avsnitt.

5.2.1 Kommentarer om "kriteriet för förfallna" och beräkning av dagar

I punkt 145 a i bilaga V till EBA ITS om tillsynsrapportering definieras förfallokriteriet. Väsentliga exponeringar som är förfallna till betalning mer än 90 dagar efter förfalldagen betraktas som nödlidande. Den väsentlighetströskel som används ska vara densamma som i definitionen av fallissemang i artikel 178 i CRR, i enlighet med EBA RTS 2016/06 (avsnitt 3.4).

En exponering kan bara vara förfallen om det förelåg en rättslig skyldighet att göra en betalning och betalning är obligatorisk. I det fall det inte förligger någon rättslig skyldighet eller om betalning inte är obligatorisk utgör en utebliven betalning inte någon överträdelse. Utebliven betalning av diskretionär ränta på tillägg till kärnprimärkapital är inte att betrakta som en förfallosituation. Däremot bör banker noga undersöka om en icke-betalning av diskretionär ränta är kopplad till andra fall för klassificering som nödlidande.

I fall där det råder osäkerhet om huruvida en rättslig förpliktelse redan föreligger bör banker noga överväga situationen. När en exponering mot en gäldenär har fastställts som NPE men där NPE-identifikationen (troligen via kriteriet för förfallna exponeringar) i själva verket endast är resultatet av isolerade dispyter som är orelaterade till motpartens solvens, behöver andra exponeringar från samma grupp som gäldenären inte betraktas som NPE.

När en lagstadgad skyldighet för en obligatorisk betalning har etablerats inleds beräkningen för att fastställa antalet dagar efter förfalldagen så snart som ett substantiellt kapital- eller räntebelopp eller avgift inte har erlagts vid förfalldagen.

Banker kan använda, eller vara tvungna att använda avtal om kontantallokering, som enligt FIFO-metoden ("först in – först ut"), alltid utgår från att senast erhållna betalning alltid reglerar den första uteblivna betalningen från kunderna. Inom avtalen som styr FIFO-allokering, kan lagar eller förordningar specificera om en kontantbetalning först ska användas för obetald ränta eller obetalda kapitalbelopp.

NPE-definitionen erfordrar inte någon specifik allokeringkonvention eller rangordning mellan obetald ränta och obetalda kapitalbelopp.

Allokeringkonventionen och rangordningen som används ska vara samma som föreskrivs i tillämplig lagstiftning eller förordning. I de fall där tillämplig lag eller förordning inte säger något ska allokeringkonvention och rangordning fastställas i respektive lånekontrakt och utan att vara i strid med annan lagstiftning eller andra förordningar, i synnerhet konsumentskyddslagstiftning eller insolvens- eller konkurslagar. Detta kan erfordra olika konventioner för olika kontrakt. Det innebär t.ex. att om den tillämpliga lagstiftningen inte säger något och ett visst lånekontrakt eller annan lag förbjuder användningen av FIFO-konventionen ska den första förfallna delbetalningen inte regleras förrän samtliga förfallna betalningar har reglerats.

5.2.2 Kommentarer om kriteriet för ”betalningsosannolikhet” (“unlikely-to-pay”) (UTP))

I motsats till utlösande faktorer som rör förfallna betalningar beror faktorer som rör betalningsosannolikhet, punkt 145 a i bilaga V till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014, mindre på kvantitativa kriterier utan definierar vissa händelser som utlöser klassificering som nödlidande. Då detta ger visst utrymme för tolkning är det viktigt att banker klart definierar interna kriterier för att identifiera betalningsosannolikhet (UTP). Dessa indikatorer bör hänvisa till klart definierade fall (UTP-händelser). Banker bör säkerställa att definitionen av NPE och kriterier för att identifiera UTP implementeras på exakt samma vis i alla delar av gruppen.

Banker bör ha infört förhandsdefinierade automatiska utfall – där så är möjligt – samt manuella utfall. När det rör sig om automatiska utfall identifieras exponeringen automatiskt som nödlidande utan ytterligare manuell input eller behov av manuell bekräftelse. Exempel på automatiska utfall är när gäldenären har gått i konkurs, vilket kan fastställas genom fakta från konkursregistret, eller bokning av särskilda kreditjusteringar. De flesta utlösande faktorer kopplade till UTP-kriteriet kräver dock regelbundna manuella utvärderingar. Följaktligen bör en bank regelbundet granska sina kunders kreditvärdighet och återbetalningsförmåga. För vanliga privatkunder ska detta göras åtminstone vid viktiga rapporteringsdatum. Dessa granskningar bör följas av uppdaterad finansiell information och en uppdaterad kreditbedömning av kunden. Banker bör i god tid samla in den senaste finansiella informationen från sina privatkunder, i idealfallet baserat på en kontraktsbestämmelse där kunden erfordras tillhandahålla information till kreditinstitutet inom en viss tidsfrist. Om information kommer in sent eller inte alls ska detta ses som ett negativt tecken för kundens kreditvärdighet. För kunder som har identifierats som finansiellt svaga, t.ex. kunder på bevakningslista eller kunder med svagt kreditbetyg, bör ett förfarande för mer ofta förekommande granskning finnas på plats beroende på väsentlighet, segment och kundens finansiella ställning.

Realisering av säkerheter och betalningsosannolikhet (UTP)

I enlighet med punkt 148 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014, ska klassificering som nödlidande göras utan hänsynstagande till säkerheter. Följaktligen bör exponeringar med fullständiga säkerheter i situationer av betalningsosannolikhet klassificeras som nödlidande.

Externa uppgiftskällor och UTP-fastställande

Vid användning av externa uppgiftskällor bör banker säkerställa ekvivalens i definition av UTP och definition för nödlidande, eller i förekommande fall göra justeringar till definitionen av fallissemang som används i enlighet med bestämmelserna i artikel 178.4 i CRR avseende definitionen av fallissemang. Exempel på externa uppgiftskällor är konkursregister, företagsregister i fall där olika händelser registreras (konkurser, åtgärder och sanktioner som förelagts av myndigheter vilka kan indikera en UTP-situation), fastighetsregister, pantregister (som kan ge information om en UTP-situation i sådana fall där en tredje part registrerar ett utmätningsbeslut mot en kund) samt kreditregister. När sådana uppgifter finns tillgängliga och denna information är användbar för att identifiera UTP-situationer bör kreditinstitut säkerställa att dessa uppgifter automatiskt matas in i de berörda kreditinstitutens system. Om ingen automatisk inmatning kan upprättas, t.ex. i avsaknad av unik identifieringskod, bör banker inte desto mindre regelbundet kontrollera dessa register, t.ex. kundgranskning, för att säkerställa korrekt identifiering av UTP-situationer.

Exempel på bästa praxis i händelse av UTP

När UTP-situationer definieras bör banker ta hänsyn till de situationer och händelser förtecknade i CRR-definitionen av fallissemang och i IFRS-definitionen av villkor för nedskrivning i och med att alla fallerade exponeringar samt alla nedskrivna exponeringar ska identifieras som nödlidande. Ytterligare utlösande faktorer i identifieringen av NPE som inte uttryckligen är förtecknade i artikel 178 i CRR eller i definitionen av krav för nedskrivning i den tillämpliga redovisningsramen bör beaktas när de är relevanta. En anpassning av UTP-händelser rekommenderas för operativa ändamål när interna identifikationsprocesser för CRR-fallissemang, IFRS-nedskrivning och NPE fastslås.

Olika utlösande faktorer för UTP kan definieras portföljvis (hypotek, små och medelstora företag (SME), kommersiella fastigheter (CRE), företag, etc.). För t.ex. hypoteksportföljer är utlösande faktorer för UTP som skuldåterbetalningskapacitet eller belåningsgrad (LTV) högradigt relevanta, medan det i fall av SME-portföljer är så att faktorer relaterade till gäldenärens finansiella resultat (t.ex. minskad omsättning) kan beaktas. Dessa granskningar bör följas av uppdaterad finansiell och icke finansiell information samt av en uppdaterad kreditbedömning av kunden.

Tabell 2 nedan ger vägledning för tillsyn av implementering av utlösande faktorer för UTP. Kolumnen till höger beskriver UTP-händelser som kan hittas i olika internationella banker (bästa praxis) samt även händelser baserade på värdeminskningstlösare som använts i översynen av tillgångars kvalitet (AQR) 2014 och 2015 samt i EBA:s vägledning om CRR-definitionen av fallissemang. Denna lista är inte uttömmande och ska inte heller ligga till grund för en minimiuppsättning av UTP-kriterier. Den ska snarare ses som en lista på exempel och bästa praxis och som en orienteringspunkt för hur definitionen av nödlidande kan implementeras.

Inte desto mindre förväntas indikatorerna i vitt direkt leda till ett fastställande av en nödlidandesituation, eftersom det i de flesta fall är sannolikt att dessa händelser direkt uppfyller UTP-definitionen och att det föreligger lite utrymme för tolkning. Utlösandefaktorerna i grått är "mjuka" utlösare och bör ses som indikativa exempel på UTP. Om en av dessa utlösare är tillämplig innebär detta inte automatiskt att en exponering är nödlidande utan innebär att en grundlig bedömning bör göras. Vad gäller dessa mjuka utlösare (dvs. AQR-exemplen) är det svårt att fastställa och kalibrera tröskelvärden för enskilda UTP-utlösare med tanke på skillnader i kravnivå för att ta på sig risk, förordningar, skattesystem och genomsnittlig inkomst i olika jurisdiktioner. Banker bör således utveckla egna tröskelvärden baserat på nationella särdrag.

Regelbunden bedömning av låntagarens återbetalningskapacitet ska även gälla för bullettån då det faktum att låntagaren regelbundet betalar ränta inte räcker för att man ska kunna utgå ifrån att återbetalning av lånet i sin helhet kommer att ske och att exponeringen därför ska betraktas som fungerande. För bullettån ska utlösande faktorer för UTP i tabellen nedan tillämpas selektivt. Särskild tonvikt bör läggas på tillgänglighet till refinansierings- och förlängningsoptioner för sådana kunder, vilket i stor utsträckning hänger samman med kundens finansiella ställning och den säkerhet som ställts för lånet. Därutöver ska projektets ekonomiska livslängd och möjligheten att betala tillbaka exponeringen under denna tid vara en faktor för att fastställa en korrekt klassificering av bullettån.

Tabell 2

Kopplingar mellan nödlidande, fallerande och nedskrivningshotade indikatorer samt indikatorer på betalningsosannolikhet³⁵

Artikel 178 CRR UTP-händelser	IAS 39.58 värdeminskningsutlösare	Nödlidande UTP-händelser Vita: indikatorer Grå: exempel
1. a) Institutet anser att det är osannolikt att gäldenären till fullo kommer att betala sina kreditförpliktelser till institutet, moderföretaget eller till något av dess dotterföretag, utan att institutet vidtar åtgärder som t.ex. att realisera säkerheter.	a) betydande finansiella svårigheter hos emittenten eller gäldenären,	lånet är accelererat eller uppsagt
		kreditinstitutet har begärt in säkerheter inbegripet en garanti (EBA) *)
		rättegång, utmätning eller tvångslikvidation för att indriva skuld
		låntagarens licens dras in **)
		låntagaren är medgäldenär där huvudgäldenären är nödlidande
		uppskov/förlängning av lån utöver den ekonomiska livslängden ***)
		uppskov/förlängning där sannolikheten för betydande ekonomiska förluster är trolig (indikator: ballongbetalning, kraftigt ökande betalningar)
		flerfaldiga omstruktureringar av en exponering
		en låntagares källa till regelbundna intäkter är inte längre tillgängliga för avbetalningar (EBA) eller låntagaren blir arbetslös och återbetalning är osannolik
		det finns en befogad oro för låntagarens förmåga att generera stabila och tillräckliga kassaflöden (EBA)
		låntagarens totala skuldsättningsnivå har ökat betydligt eller det finns berättigad förmodan om sådana förändringar av skuldnivån (EBA), minskning av eget kapital med 50 procent inom en rapporteringsperiod p.g.a förluster
		för exponeringarna gentemot en enskild kund: fallissemang av ett företag som är helägt av en enskild individ där denne personligen gått i borgen för företagets alla åtaganden (EBA)
		en finansiell tillgång förvärvades eller uppstod genom en väsentlig diskontering som återspeglar gäldenärens försämrade kreditkvalitet (EBA)
		för hushållsexponeringar där definitionen av fallissemang används på nivån för varje individuell kredit, det faktum att en avsevärd del av gäldenärens samtliga förpliktelser är fallerade (EBA)
		täckningsgrad i förhållande till skuldåterbetalning indikerar att skulden inte är hållbar
		5-åriga credit default swaps (CDS) över 1 000 punkter under de senaste 12 månaderna
		förlust av stor kund eller hyresgäst
		väsentlig nedgång i omsättning/kassaflöde (20 procent)
		en närstående kund har ansökt om konkurs
		begränsat yttrande eller yttrande med reservation av extern revisor
		ett bulletlån väntas inte bli refinansierat under rådande marknadsförhållanden
		förlust av refinansieringsoptioner

³⁵ Denna tabell är inte avsedd att ge en precis kartläggning av NPE-kriterier för varken UTP-indikatorer eller redovisningskriterier för nedskrivning, utan ska snarare visa på likheter och möjliga överlappningar.

		bedrägerier
	b) ett avtalsbrott, såsom uteblivna eller försenade betalningar av räntor eller kapitalbelopp	överträdelse av den maximala belåningsgraden (LTV) i fall av tillgångsbaserad finansiering eller om en begäran om tilläggssäkerheter inte uppfyllts ****)
		låntagaren har brutit mot överenskommelserna i kreditavtalet (EBA)
	e) förlust av en aktiv marknad för finansiella tillgångar p.g.a. ekonomiska svårigheter	förlust av en aktiv marknad för gäldenärens finansiella instrument
3. a) Kreditinstitutet placerar kreditförpliktelsen på status som utan avkastning.	c) långivaren beviljar, av ekonomiska eller rättsliga skäl som sammanhänger med låntagarens ekonomiska svårigheter, en eftergift som långivaren aldrig annars skulle överväga	kreditinstitut slutar ta ut ränta (delvis eller på vissa villkor) direkt nedskrivning
3. b) Kreditinstitutet godkänner en särskild kreditjustering till följd av en uppfattad nedgång i kreditkvaliteten efter det att kreditinstitutet åtog sig exponeringen.		avskrivning mot avsättningar värdejustering (bokning av särskilda avsättningar för kreditförluster (LLP))
3. c) Kreditinstitutet säljer kreditförpliktelsen med en betydande kreditrelaterad ekonomisk förlust		kreditfordran säljs med en förlust som är kreditrelaterad
3. d) Kreditinstitutet går med på en framtvingad omförhandling av kreditförpliktelsen som sannolikt kommer att leda till en minskning av skulden genom betydande eftergift av krediten eller uppskjuten betalning av kapitalbelopp, räntor eller, i förekommande fall, av avgifter. När det gäller aktieexponeringar som bedömts enligt PD/LGD-metoden (sannolikhet för fallissemang (PD)), förlust vid fallissemang (LGD)) innefattar detta också framtvingad omförhandling av eget kapital.	c) långivaren beviljar, av ekonomiska eller rättsliga skäl som sammanhänger med låntagarens ekonomiska svårigheter, en eftergift som långivaren aldrig annars skulle överväga	omstrukturering där en väsentlig del efterskänks (nettonuvärde NPV) omstrukturering med villkorad eftergift
3. e) Kreditinstitut har begärt gäldenären i konkurs eller liknande för att respektera en gäldenärens kreditförpliktelse till kreditinstitutet, moderföretaget eller något av dess dotterbolag.	d) det blir sannolikt att låntagaren kommer att gå i konkurs eller genomgå annan finansiell rekonstruktion	kreditinstitut eller ledare för ett konsortium inleder konkurs- eller insolvensförfaranden International Swaps and Derivatives Association (ISDA) kredithändelse utlyses förlikningsförhandlingarna utanför domstol har inletts (t.ex. avtal om uppehåll)
3. f) Gäldenären har begärt att försättas eller försatts i konkurs eller liknande, om detta förhindrar eller försenar betalning av en kreditförpliktelse till kreditinstitutet, moderföretaget eller något av dess dotterbolag.	d) det blir sannolikt att låntagaren kommer att gå i konkurs eller genomgå annan finansiell rekonstruktion	gäldenären har ansökt om konkurs eller insolvens tredje part har inlett konkurs- eller insolvensförfaranden betalningsanstånd (stater, kreditinstitut)

*) Om säkerheter eller borgen har begärts in innebär det oftast att definitionen av nödlidande exponeringar har uppfyllts (realisering av säkerheter).

**) Indragning av licens är särskilt relevant för företag som behöver en statlig licens för sin verksamhet, t.ex. banker och försäkringsbolag. I vissa medlemsstater kan detta även omfatta företag som sysslar med telekommunikation och media, läkemedel, gruvbrytning samt övrig gruvverksamhet eller transportföretag.

***) Ekonomisk livslängd är särskilt viktig i samband med lån som rör projektfinansiering. Generellt bör det förväntade kassaflödet (netto) från ett projekt under dess ekonomiska livslängd överstiga låneåtagandet inbegripet räntebetalningar. Efter projektets livslängd är kassaflödena vanligtvis mindre tillförlitliga och svårare att planera beroende på faktorer som föräldring, behov av större nyinvesteringar eller renoveringar samt ökad risk för tekniska fel. Ekonomisk livslängd representerar inte maximal löptid, som kan eller bör godkännas vid kreditgivning. Inte desto mindre kan en gäldenär förväntas hamna i ekonomiska svårigheter om kassaflödena från ett projekt inte räcker till för att uppfylla låneförpliktelseerna inom dess ekonomiska livslängd.

****) Tillgångsbaserade lån kan anta olika skepnader (lombardlån, marginallån, lån med säkerhet i fastigheter – som omvända hypotekslån, lån med säkerhet i form av fordringar etc.), men de har en sak gemensamt, dvs att kreditinstitutet inte är beroende av låntagarens intäkter eller kassaflöde för återbetalning av lånet utan lånet utfärdas mot en säkerhet. Låntagarna är vanligen skyldiga att upprätthålla en viss belåningsgrad under lånets livslängd. Denna belåningsgrad kan även uppträda i form av en avtalsklausul om ett lägsta eget kapital, t.ex. för fastighetsfinansiering. Om denna belåningsgrad överskrids måste låntagaren öka det egna kapitalet (tilläggsäkerheter) i annat fall har kreditinstitutet rätt att avsluta lånet och sälja säkerheten. Vanligtvis har banker inledningsvis också betydligt högre krav på eget kapital för tillgångsbaserade lån än för lån med säkerhet i kassaflöde. Detta behövs som volatilitetsbuffert för priset på säkerheter och för att täcka kostnaderna för en försäljning av dessa.

5.3 Samband mellan NPE och betalningsanstånd

5.3.1 Allmän definition av betalningsanstånd

I denna vägledning används EBA:s definition av "anstånd" i enlighet med i bilaga V till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014, särskilt punkt 163-183. Detta avsnitt fokuserar på aspekter av denna definition där tillsynsmyndigheter noterat inkonsistent implementering.

Anståndsåtgärder består av "eftergifter" till en exponering – i form av ett lån, ett skuldebrev samt även som ett (återkalleligt eller oåterkalleligt) lånelöfte – gentemot en gäldenär som har eller håller på att få svårigheter med att fullgöra sina finansiella åtaganden (finansiella svårigheter). Det innebär att en exponering bara kan ha anstånd om gäldenären har ekonomiska svårigheter vilka har lett banken till att göra vissa eftergifter.

I enlighet med punkt 164 i bilaga VI till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014, avser en eftergift någon av följande åtgärder: 1) en ändring av de tidigare villkoren för ett avtal eller 2) en total eller partiell refinansiering av en exponering. Således är definitionen av eftergift bredare och inte inskränkt till ändringar där nuvärdet på framtida betalningsströmmar påverkas av exponeringen.

Korrekt identifiering av anstånd förutsätter förmåga att identifiera tecken på möjliga ekonomiska svårigheter i ett tidigt skede. I syfte att göra det ska en bedömning av den ekonomiska situationen inte inskränkas till exponeringar som uppvisar tecken på ekonomiska svårigheter. En bedömning av ekonomiska svårigheter bör även genomföras för exponeringar där låntagaren inte har synbara tecken på ekonomiska svårigheter men där marknadsförhållandena har ändrats väsentligt på ett sätt som skulle kunna påverka återbetalningsförmågan. Exempel på sådana exponeringar är bullelån där återbetalningen är beroende av en fastighetsförsäljning, t.ex. där sjunkande fastighetspriser påverkar betalningsförmågan. En annan är valutalån, t.ex. där den underliggande växelkursen också kan påverka.

Bedömningen av en gäldenärs eventuella ekonomiska svårigheter bör baseras endast på gäldenärens situation, oberoende av säkerheter eller garantier som ställts av tredje part.

Följande utlösande faktorer kan användas för att identifiera omständigheterna för gäldenärens ekonomiska svårigheter (ej uttömmande lista).

- gäldenärer/krediter förfallna till betalning sedan mer än 30 dagar under de tre månader som föregår ändring eller refinansiering.
- öka sannolikheten för obestånd (PD) för instituts interna kreditbedömningsklass under de tre månaderna som föregår ändring eller refinansiering,
- inskrivning på bevakningslistan under de tre månader som föregår ändring eller refinansiering,

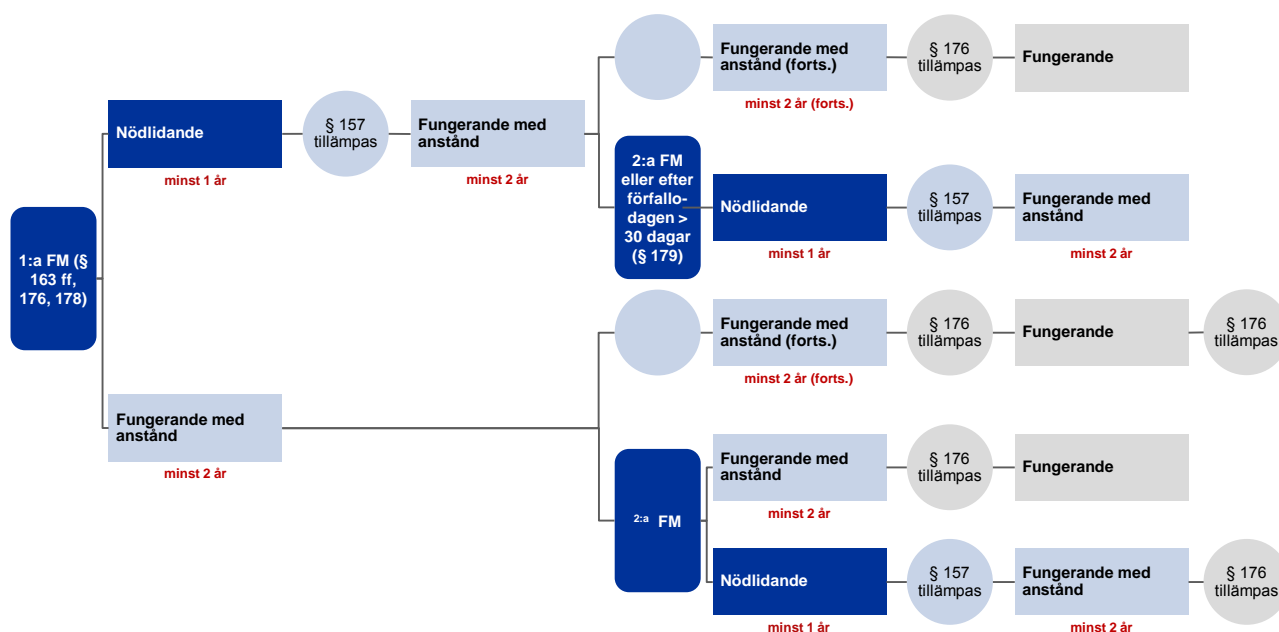
Exponeringar bör inte identifieras som anståndsexponeringar när eftergifter görs till gäldenärer som inte är i ekonomiska svårigheter. Banker bör göra åtskillnad mellan 1) omförhandling och förlängning som beviljats gäldenärer som inte har ekonomiska svårigheter och 2) anståndsåtgärder (dvs. eftergifter till gäldenärer som befinner sig i ekonomiska svårigheter).

En indikation på eftergift är beviljande av nya villkor, som t.ex. en ny och gynnsammare ränta än den ränta som gäldenärer med liknande riskprofil kan erhålla. Det är dock inte en nödvändig förutsättning för identifiering av eftergifter och således anstånd att någon beviljas mer gynnsamma nya villkor än de som marknaden erbjuder. Om en gäldenär i ekonomiska svårigheter däremot erhåller ändrade villkor i linje med vad andra gäldenärer med liknande riskprofil kan få från kreditinstitutet bör detta kvalificeras som en eftergift. Detta är också fallet när gäldenärer är föremål för offentliga anståndsprogram som erbjuds av banker.

Låntagare kan begära ändringar av lånens avtalsvillkor utan att nödvändigtvis ha, eller stå inför, svårigheter med att fullgöra sina finansiella åtaganden. Dock ska alltid en bedömning av låntagarens finansiella förhållanden göras vid en begäran om ändring av ett låns avtalsvillkor.

Bild 3

Illustration av anstånd i samband med NPE-definitionen

■ Anståndsåtgärder (Forbearance measures, FM)

● Från nödlidande till fungerande med anstånd

● Från fungerande med anstånd till fungerande

Källor och anmärkningar i bilden: alla punkter hänvisar till bilaga V del 2 i förordning (EU) nr 680/2014

§ 157

- ✓ 1 år sedan anståndsåtgärder
- ✓ Inga förfallna belopp efter anståndsåtgärder
- ✓ Betalningar av summor som tidigare varit förfallna eller avskrivna
- ✓ Inga andra nödlidande transaktioner (när nödlidande status bedöms på en låntagarbasis, punkt 154-155)

§ 176

- ✓ Minst 2 års provotid sedan nödlidande status
- ✓ Regelbundna betalningar som överstiger ett obetydligt sammanlagt belopp av ränta/kapital över minst 1 år
- ✓ Inga andra transaktioner efter förfalldagen > 30 dagar

Enligt punkt 178 i bilaga V till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 kan exponeringar med anstånd vara fungerande eller nödlidande. När anståndsåtgärder beviljas fungerande exponeringar ska banker utvärdera om dessa åtgärder föranleder en omklassificering till nödlidande exponeringar. När anståndsåtgärder tillämpas på nödlidande exponeringar innebär detta inte att deras status anses ha upphört att vara nödlidande. Exponeringarna ska även fortsättningsvis betraktas som nödlidande under minst ett år efter det att åtgärderna har beviljats.

5.3.2 Klassificering av exponeringar med anstånd som nödlidande

Om inte bevis föreligger för motsatsen ska exponeringar med anstånd som uppfyller något av följande kriterier under alla omständigheter klassificeras som nödlidande:

- otillräckliga betalningsplaner (oavsett om det rör sig om ursprungliga eller efterföljande betalningsplaner) som bl.a. omfattar 1) upprepade misslyckande att fullfölja betalningsplanen, 2) ändringar i betalningsplanen för att undvika kontraktsbrott, eller 3) om betalningsplanen vilar på antaganden utan stöd i makroekonomisk framtidsbedömningar eller realistiska antaganden om gäldenärens återbetalningsförmåga eller vilja att återbetala sitt åtagande,
- de omfattar kontraktsvillkor som fördröjer tiden för regelbundna återbetalningar på transaktionen på ett vis som hindrar bedömning för en korrekt klassificering som t.ex. när betalningsfria perioder/betalningsuppehåll på mer än två år beviljas för kapitalbeloppet,
- de omfattar återkallande av erkända belopp som överstiger ackumulerade kreditriskförluster för nödlidande exponeringar med liknande riskprofil.

5.3.3 Fordringar som återgår/kureras från en situation av nödlidande

I enlighet med punkt 176 i bilaga V av EBA ITS om tillsynsrapportering, kan exponeringar med anstånd vara fungerande eller nödlidande. Särskilda krav i punkt 157 för omklassificering av nödlidande exponeringar med anstånd omfattar en avslutad "kureringsperiod" på ett år från det datum då anståndsåtgärderna förlängts och ett krav på att gäldenärens beteende visar på att betänkligheter avseende full betalning inte längre föreligger. Institut ska göra en finansiell analys av gäldenären för att fastställa att inga sådana farhågor föreligger. För att uppfylla alla krav i punkt 157 och för den finansiella analysen att undanröja farhågor vad gäller full återbetalning enligt villkoren efter anståndet ska samtliga följande kriterier uppfyllas:

1. exponeringen anses inte vara nedskriven eller fallerad,
2. inget förfallet belopp föreligger för exponeringen,
3. låntagaren har via regelbundna betalningar reglerat ett belopp som motsvarar alla belopp som tidigare varit förfallna (om det vid det datum då anståndsåtgärderna beviljades) eller ett totalbelopp motsvarande det avskrivna beloppet som del av dessa anståndsåtgärder (i avsaknad av förfallna belopp), eller om låntagaren på något annat sätt har visat sin förmåga att uppfylla villkoren efter anståndet.

Avsaknad av förfallna belopp i kriterium 2 innebär att exponeringen är aktuell och att eventuellt upplupet kapitalbelopp och räntebelopp har återbetalats. De förfallna beloppen och avskrivna beloppen som nämns i kriterium 3 är de befintliga, eller inte, vid det datum då anståndsåtgärderna beviljades.

Kreditinstitutets riktlinjer för omklassificeringen av nödlidande exponeringar med anstånd bör specificera praxis för undanröjande av farhågor om låntagarens förmåga att uppfylla villkoren efter anstånd. Dessa riktlinjer bör etablera tröskelvärden för de betalningar som gjorts under kureringsperioden i villkor 3 ovan.

Tillsynsmyndigheterna förväntar sig att dessa riktlinjer definierar låntagarens förmåga att uppfylla villkoren efter anstånd (i den utsträckning full betalning av skulden är sannolik) åtminstone genom att visa på betalning av en icke oväsentlig del av kapitalbeloppet. Detta gäller oavsett om institutet använder återbetalning av belopp som varit förfallna eller avskrivna vid datum för anståndsåtgärder till att bedöma att inga sådana farhågor föreligger avseende gäldenären.

Om gäldenären har andra exponeringar mot ett kreditinstitut som inte är föremål för anståndsåtgärder ska institutet beakta exponeringarnas utveckling (dvs. förekomst av dröjsmål) vid bedömning av låntagarens förmåga att uppfylla villkoren efter anstånd. Beaktande av dröjsmål innebär ingen ändring av tillämpningsnivån av nödlidandestatus i enlighet med punkt 154 eller 155 i EBA ITS om tillsynsrapportering.

Förekomsten av kontraktsvillkor som förlänger återbetalningstiden, som t.ex. återbetalningsfria perioder, innebär att exponeringar med anstånd ska förbli klassificerade som nödlidande tills dess att de belopp som beskrivs i krav 1 och 3 ovan har betalats. Enligt krav 3 ska regelbundna betalningar göras. Det faktum att den 1-åriga kureringsperioden förlupit leder inte automatiskt till att en omklassificering till fungerande görs såvida inte regelbundna betalningar har gjorts under 12-månadersperioden.

5.3.4 Identifiering som fungerande exponering med anstånd

När väl exponeringar med anstånd har klassificerats som fungerande, antingen för att de uppfyller villkoren för att omklassificeras från kategorin nödlidande eller för att beviljande av anståndsåtgärder inte ledde till att exponeringen omklassificerades som nödlidande, kommer de att fortsätta att identifieras som exponeringar med anstånd fram till dess att samtliga följande villkor är uppfyllda, i enlighet med punkt 176 i EBA ITS om tillsynsrapportering:

1. en analys av gäldenärens finansiella tillstånd som visat att transaktionerna inte längre uppfyller villkoren för att betraktas som nödlidande,
2. ett minimum av två år har förflutit sedan det senaste datumet för eftergift eller datumet för omklassificering från nödlidande,
3. låntagaren har gjort regelbundna betalningar av mer än ett obetydligt sammanlagt kapital- eller räntebelopp under minst hälften av provotiden,
4. låntagaren har inte några andra transaktioner med belopp som förfallit till betalning med mer än 30 dagar efter förfallodagen vid slutet av provotiden.

När alla ovanstående villkor har uppfyllts bör fulländande av två-årsperioden dock inte automatiskt leda till att exponeringens identifiering som "anstånd" tas bort.

I praktiken bör krav 3 ovan avseende regelbundna betalningar av mer än ett obetydligt sammanlagt belopp inte uppfyllas med endast räntebetalning. Kreditinstitutets riktlinjer för identifiering av exponeringar med anstånd bör kräva betalning av både kapital- och räntebelopp.

Kreditinstitutets riktlinjer för identifiering av exponeringar med anstånd bör också specificera praxis för att skingra farhågor om gäldenärens ekonomiska svårigheter. I annat fall ska exponeringens klassificering anstånd kvarstå. Av den anledningen ska enhetens riktlinjer kräva att låntagaren via regelbundna betalningar har reglerat ett belopp som motsvarar alla belopp (kapital- och räntebelopp) som tidigare varit förfallna eller som tagits bort från rapporteringen över finansiella tillgångar vid tiden för eftergiften, eller om låntagaren på något annat sätt har visat sin förmåga att uppfylla villkoren som innebär en betalning av kapitalbeloppet.

Under prövotiden kommer nya anståndsåtgärder som beviljats fungerande exponeringar med anstånd, vilka omklassificerats ut ur kategorin nödlidande, att innebära att dessa transaktioner åter klassificeras som nödlidande. Samma gäller om dessa exponeringar förfallit sedan mer än 30 dagar.

5.4 Fler aspekter på definition av nödlidande

5.4.1 Konsekvent definition på bankgruppsnivå

Banker bör säkerställa att identifieringen av NPE är konsekvent inom enheten och på bankgruppsnivå med en harmoniserad användning av definitionen i alla dotterbolag och filialer.

En enhetlig NPE-definition på gruppnivå kan avvika från lokala standarder i olika jurisdiktioner utanför EU.

- I inledningskedet bör banker således klargöra om lokala standarder för fastställande är mer fördragsamma eller striktare i jämförelse med de övergripande gruppstandarderna.
- För det andra bör banker utvärdera i vilken utsträckning mer fördragsamma eller striktare standarder leder till artificiellt uppblåsta eller minskade NPE-stockar.
- För det tredje, ska artificiellt uppblåsta eller minskade NPE-stockar med avseende på lokala standarder anpassas till gruppnivån via lämplig fördelning mellan klassificeringar.
- Slutligen rekommenderas banker att lämna rapporter med båda standarder för interna riskkontroller om lokala standarder för fastställande av nödlidande

exponeringar väsentligt skiljer sig från de i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014.

En konsekvent tillämpning av definitionen för nödlidande krävs såväl på enskild som på konsoliderad nivå.

Samma gäldenär kan alltså vara kund i flera institut inom samma grupp. Banker förväntas säkerställa att om en och samma privatkund är klassificerad som nödlidande i en av gruppens institut så ska denna status som nödlidande snabbt kommuniceras ("spridas") och registreras hos gruppens övriga medlemmar.

Således bör en grupp av kreditinstitut upprätta ett IT-system på gruppnivå. Detta system ska i god tid kunna spåra varje gäldenär i gruppens alla kreditinstitut med en unik identifieringskod och rapportera varje händelse av nödlidande-status för en gäldenär.

I vissa fall är en konsekvent identifiering av nödlidande-status inte fullt ut möjlig p.g.a. konsumentskydd, banksekretess eller rättsliga skäl hindrar utbyte av kunddata inom en grupp. En konsekvent identifiering skulle dessutom kunna begränsas i vissa fall om det är alltför betungande för banker att verifiera en kunds status i samtliga juridiska enheter och geografiska områden inom en bankgrupp. I sådana fall, och i enlighet med det tillvägagångssätt som beskrivs i punkt 82 i EBA:s vägledning om definitionen av fallissemang, kan banker avstå från denna konsekvensprövning under förutsättning att de kan visa att effekterna av den bristande överensstämmelsen är oväsentliga samt lämna bevis på att det inte föreligger några, eller endast ett fåtal, gemensamma kunder i berörda enheter inom samma grupp.

5.4.2 Grupper av kunder med inbördes anknytning

Bankers riktlinjer bör säkerställa en konsekvent behandling av enskilda kunder och grupper av kunder med inbördes anknytning i enlighet med vad som definierats i CRR och av CEBS riktlinje (kommittén för europeiska banktillsynsmyndigheter)³⁶ samt en konsistent bedömning av underliggande rättsliga förhållanden inom en grupp kunder med inbördes anknytning. Med blick på möjliga spridningseffekter bör banker i görligaste mån anta ett grupperspektiv när de bedömer status på en gäldenärs exponering som nödlidande såvida den inte påverkas av isolerade dispyter utan anknytning till motpartens solvens.

För att tillämpa ett grupperspektiv för kunder bör banker använda definitionen i artikel 4.1 (39) i CRR, åtminstone som en utgångspunkt. De viktigaste kriterierna är kontroll och ekonomisk sammanlänkning.

Om en bank kan lägga fram rimliga bevis för en differentiering av en gruppmedlem från en nödlidande sammanlänkning som fungerande, med hjälp av kriteriet för

³⁶ Committee of European Banking Supervisors (CEBS) Guidelines on the implementation of the revised large exposure regime.

kontroll och ekonomisk sammanlänkning, kan banken göra en sådan åtskillnad i enlighet med CRR samt tillämpliga redovisningsramar.

I enlighet med punkterna 109 c och 113 i EBA:s vägledning om definitionen av fallissemang, bör kreditinstitut föra ett kriterieregister för klassificering.

5.4.3 Gäldenärs ”drageffekt”

Om mer än 20 procent av en gäldenärs exponeringar förfallit till betalning sedan mer än 90 dagar bör samtliga av denna gäldenärs exponeringar (i och utanför balansräkningen) betraktas som nödlidande enligt punkt 155 i bilaga V till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014.

5.4.4 Klassificering av transaktionen i sin helhet

Exponeringar bör kategoriseras som nödlidande för hela beloppet i enlighet med punkt 148 i bilaga V till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014. Således kan en given exponering inte klassificeras som delvis fungerande och delvis nödlidande.

5.5 Kopplingar mellan juridiska och bokföringsmässiga definitioner

5.5.1 Tillsynsdefinition ”fallissemang” (CRR)

I artikel 127 och 178 i CRR definieras fallissemang för schablon- respektive internmetoden (IRB).

Följande tabell visar mest betydande gap mellan definitionen på fallissemang i CRR och NPE-definitionen (för tillsynsrapportering under EBA ITS). Praxis visar att vissa institut har försökt att justera sin implementering av definitionen på fallissemang med NPE-definitionen i syfte att strömlinjeforma processer och främja konvergensen av de två definitionerna, även mot bakgrund av den senaste utvecklingen i lagstiftning som rör fallissemang.

Tabell 3**Betydande gap mellan definitionen på fallissemang i CRR och NPE-definitionen**

Gap mellan definitionen på fallissemang och NPE-definitionen	Beskrivning
Drageffekt	Om 20 procent av en gäldenärs exponeringar förfallit till betalning sedan mer än 90 dagar bör alla andra av denna kunds exponeringar betraktas som nödlidande enligt punkt 155 i bilaga V, del 2 till EBA ITS om tillsynsrapportering.
Grupper av kunder med inbördes anknytning	I grupper av gäldenärer som är olika enheter och ingår i samma grupp, kan gruppledningar som inte fallerat (punkt 155 i bilaga V, del 2 av EBA ITS) bedömas som NPE, förutom om en gäldenärs exponering betraktas som en NPE p.g.a. dispyter som är orelaterade till dess solvens.
Upprepat anstånd	Om fungerande exponeringar med anstånd inom den 2-åriga provtiden återklassificeras från NPE till fungerande exponeringar (punkt 176.b i bilaga V, del 2 i EBA ITS) identifieras de igen som NPE om de förfallit till betalning sedan mer än 30 dagar eller om en annan åtgärd beviljas ("upprepat anstånd").
Återgång från NPE och särskilt kureringsperiod för fall av NPE med anstånd	NPE är föremål för specifika omklassificeringskriterier, utöver de befintliga kriterierna för att avbryta nedskrivnings- och fallissemangsklassificeringar. För nödlidande exponeringar med anstånd finns det t.ex. en 1-års observationsperiod under vilken exponeringen ska hållas som nödlidande (punkt 157 i bilaga V, del 2 av EBA ITS).

Enligt artikel 178.1 b) i CRR kan de behöriga myndigheterna, för vissa segment, förlänga förfalloperioden från 90 till 180 dagar. Möjligheten att fastställa fallissemang för vissa portföljer först efter 180 dagars förfall har förkastats i ECB:s förordning (EU) 2016/445³⁷ som trädde i kraft i oktober 2016. I artikel 4 i förordningen krävs enhetlig tillämpning av 90- dagarsperioden.

5.5.2 Redovisningsdefinition av nedskrivning

Exponeringar som skrivits ned i enlighet med den tillämpliga redovisningsramen bör alltid betraktas som nödlidande. Exponeringar för "kollektiva avdrag för uppkomna men ej rapporterade förluster", där inga förlusthändelser identifierats i specifika tillgångar, bör inte betraktas som nödlidande exponeringar.

Nedskrivna och fallerade exponeringar ska obligatoriskt betraktas som NPE. Både CRR och IFRS skiljer mellan brott mot överenskomna betalningsförpliktelser (förfallna betalningar) och de finansiella utlösande faktorer som hör samman med betalningsosannolikhet.

Tabell 4**Definitioner av fallissemang och nedskrivning**

Gäldenärs fallissemang (artikel 178 CRR)	Kreditförsämrade finansiella tillgångar (IFRS 9 Bilaga A, som bygger på IAS 39)
1 b): Någon av gäldenärens väsentliga kreditförpliktelser gentemot kreditinstitutet, moderföretaget eller något av dess dotterföretag är förfallen till betalning sedan mer än 90 dagar	b) ett avtalsbrott, såsom uteblivna eller försenade betalningar. [En finansiell tillgång anses vara förfallen till betalning när en motpart inte har betalat inom den avtalsenliga tiden.]
2 a) När en gäldenär vid övertrassering har överskridit en aviserad kreditlimit, har aviserats en lägre kreditlimit än det aktuella utestående beloppet eller har utnyttjat kredit utan tillstånd och det underliggande beloppet är väsentligt betraktas detta som att en kreditförpliktelse har förfallit.	[Kommentarer: Övertrasseringar nämns inte specifikt i IFRS 9 men inkluderas i den mer allmänna utlösande faktorn "avtalsbrott"]

Tabell 2 i kapitel 5.2.2 visar en jämförelse av CRR:s och IFRS definitioner där förlusthändelser i IAS 39 fick order att matcha förlusthändelser som listats i CRR.

³⁷ Europeiska centralbankens förordning (EU) 2016/445 av den 14 mars 2016 om de alternativ och det handlingsutrymme som ges genom unionsrätten (ECB/2016/4).

Inte alla förlusthändelser i CRR motsvarar automatiskt förlusthändelser i denna redovisningsstandard.

Synsätt: IFRS 9

IFRS 9 definierar kreditförsämrade finansiella tillgångar i bilaga A. Denna definition är inte bara relevant för finansiella tillgångar utan även för finansiella garantier och låneåtaganden. Definitionen i IFRS 9 skiljer sig inte markant från definitionen i IAS 39.

Under IFRS 9, en övergång till etapp 2, förväntas förluster under kreditens livstid (lifetime credit losses) generellt att bokföras innan det finansiella instrumentet förfaller eller innan andra låntagarspecifika fallissemangshändelser konstaterats. Bankers kreditriskanalyser bör beakta att bestämningsfaktorer av kreditförluster mycket ofta uppvisar försämring långt innan (månader, eller i vissa fall år) konkreta bevis på försumlighet blir synliga (BCBS Guidance on CRAECL (2015), punkt A19 och EBA:s utkast till vägledning om ECL (expected credit loss) punkt 102).

I syfte att bedöma vikten av en ökning i kreditrisk, bör banker således ha en klar riktlinje samt väl utvecklade kriterier för att skilja mellan ökningar i kreditrisker för olika typer av låneexponeringar (sådana kriterier bör redovisas öppet). Kreditriskbedömningen bör uteslutande fokusera på risken för fallissemang utan beaktande av effekterna av kreditriskreducering som t.ex. säkerheter eller garantier (BCBS Guidance on CRAECL (2015), punkt A22, och EBA:s utkast till vägledning om ECL punkt 105).

Under IFRS 9, leder nedskrivningar av krediter till en övergång från etapp 2 till etapp 3. Dock kräver både etapp 2 och etapp 3 avsättningar för livstidsförluster, vilka växer kontinuerligt när kreditvärdigheten försämras, beroende på nivån av kollateralisering. Det förväntas att från och med det datum då IFRS 9 träder i kraft, att åtminstone alla etapp-3 exponeringar kommer att hamna inom ramen för denna NPL-vägledning.

5.6 Tillsynsrapportering och offentliggörande

Avseende offentliggörande ska banker beakta kraven i EBA ITS tillsynsrapportering som en jämförelse. Dessa har fastställts i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 (även kallad "EBA ITS on supervisory reporting"). Dessa understöddes av Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma), vilket gav finansinstitut incitament att använda de definitioner för NPE och anstånd som ges i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 för sin finansiella redovisning och för att förklara förhållandet mellan NPL, och lån som är fallerade och lån som inte återbetalas.³⁸

³⁸ Se ESMA PS samt ESMA, Review of Accounting practices, Comparability of IFRS Financial Statements of Financial Institutions in Europe (2013)

Banker uppmuntras därför att använda definitionerna för NPE och anstånd (bilaga V i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014) i sin finansiella redovisning eller, om de inte gör så, att publicera en avstämning mellan sina egna definitioner av nedskrivna och modifierade finansiella tillgångar och definitionerna i bilaga V i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014). Denna avstämning ska omfatta både en konceptuell förklaring av skillnaderna och kvantitativ information om effekterna av dessa konceptuella skillnader.

Av jämförbarhets- och tydlighetsskäl ska offentliggörande därför omfatta de förväntningar som anges i bilaga 7 i denna vägledning, utöver kravet på redovisningsstandarder, (t.ex. IFRS 7, som redan omfattar data och portföljkvalitet och utlösande händelser).

6 Mätning av värdeminskning och avskrivning för NPL

6.1 Syfte och översikt

Avsättning spelar en viktig roll för att säkerställa att banksystemet är säkert och starkt och är således en av de viktigaste aktiviteterna för banktillsynen. Tillsynsinitiativ såsom översynen av tillgångars kvalitet (AQR) och stresstester (ST) har ytterligare betonat behovet av en konsekvent metod för avsättningar samt adekvata avsättningsnivåer i banker.

De tre huvudsakliga målen för detta kapitel är att (inom ramen för relevanta och tillämpliga redovisningsstandarder) främja:

1. lämpliga mått på avsättning för nedskrivningar mellan alla låneportföljer genom sunda och kraftfulla avsättningsmetoder (avsnitt 6.2, 6.3 och 6.4),
2. tidsrelevant erkännande av låneförluster inom ramen för relevanta och tillämpliga redovisningsstandarder (med fokus på IAS/IFRS redovisningsstandarder) samt tidsrelevanta avskrivningar (avsnitt 6.5 och 6.6),
3. förbättrade förfaranden inbegripet signifikanta förbättringar avseende antal och grad av storleksmässig diversifiering av tillgångars kvalitet samt offentliggörande av kreditriskkontroller (avsnitt 6.7 och 6.8).

Vägledningen i det här kapitlet överensstämmer med den internationella rekommendationen och principerna om sund kreditriskbedömning som publicerats av Baselkommittén (BCBS 2006, ytterligare uppdaterat 2015 för att införliva synpunkter på modellen för förväntade kreditförluster som introduceras genom IFRS 9). Den sammanfattar vad som bedöms vara bästa praxis, beaktar historiska erfarenheter i olika jurisdiktioner och/eller beaktar praxis som redan används av tillsynsmyndigheter för att bedöma kreditriskbenägenhet (t.ex. SSM:s AQR-metod).

Är den roll som avsättningar tilldelats skälig?

SSM:s funktion i bedömningen av kreditrisk och kapitaltäckning kräver att tillsynsmyndigheter fattar beslut om huruvida bankers avsättningar är skäliga och tidsrelevanta.

Experter vid internationella valutafonden (IMF)³⁹ har ställt sig bakom idén att tillsynsmyndigheter ska ha en aktiv roll vad gäller avsättningar för låneförluster och även BCBS har rekommenderat en aktiv roll för tillsynsmyndigheter.

³⁹ IMF:s arbetsdokument: Supervisory Roles in Loan Loss Provisioning in Countries Implementing IFRS, September 2014.

Baselkommittén belyser det ansvar som tillsynen har i att granska bankers förfarande avseende kreditrisk och värdering av tillgångar samt även vad gäller att säkerställa tillräckliga avsättningar för kreditförluster, särskilt ur perspektivet av kreditriskexponeringar och kapitaltäckning. Detta återspeglas i Baselkommitténs vägledning, samt i:

- "Guidance on credit risk and accounting for expected credit losses" (2015);
- "Core Principles for Effective Banking Supervision" (2012), och Basel II Pillar 2 (2006).

Om tillsynsmyndigheter gör bedömningen att avsättningarna är otillräckliga ur tillsynshänseende har de ansvaret att se till att banker omprövar och höjer sina avsättningsnivåer.

Som ett led i denna process ska tillsynsmyndigheter ge vägledning och även information om vad de förväntar sig vad gäller kreditförluster. Syftet är att säkerställa att en adekvat och enhetlig nivå råder för samtliga enheter som står under tillsyn. Detta är särskilt viktigt där de gällande redovisningsstandarderna är principbaserade.

Även om denna vägledning inte kan tillhandahålla specifika redovisningskrav beskriver den bästa praxis för principer och metoder för avsättningar för nödlidande lån. Dessa principer och metoder kan tillämpas inom befintliga redovisningsramar för att uppfylla tillsynsförväntningarna.⁴⁰

Kapitlets omfattning

IAS 39, och i framtiden IFRS 9, fastställer principerna för fastställande av nedskrivning. Detta är den standard som används av SSM-banker i deras konsoliderade eller individuella finansiella rapporter i enlighet med IFRS, och godkänt av EU.

I IFRS 9 finansiella instrument, som ersätter IAS 39 för redovisningsperioder som börjar den 1 januari 2018 eller därefter, krävs bl.a. mått på avsättningar för

⁴⁰ Artikel 74 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag kräver att banker ska ha "tillfredsställande metoder för intern kontroll, inklusive sunda administrations- och redovisningsrutiner, ... som är förenliga med och främjar sund och effektiv riskhantering". Artikel 79 i direktiv 2013/36/EU kräver att de behöriga myndigheterna kan säkerställa att b) institut har interna metoder som gör att de kan bedöma kreditrisken för exponeringar för enskilda gäldenärer (...) och kreditrisken på portföljnivå" samt att c) den löpande förvaltningen och övervakningen av de olika kreditriskbärande portföljerna och exponeringarna för institutet, inklusive för identifiering och hantering av problemkrediter och genomförande av behövliga värderingsregleringar och avsättningar, bedrivs genom effektiva system". Artikel 88.1 b i direktiv 2013/36/EU innehåller även principen att "ledningsorganet måste säkerställa integriteten hos systemen för redovisning och finansiell rapportering, inbegripet finansiella och operativa kontroller, efterlevnad av lagstiftningen och relevanta standarder." Artikel 97.1 i direktiv 2013/36/EU förskriver att de behöriga myndigheterna ska granska de styrformer, strategier, processer och rutiner som institut har infört för att följa detta direktiv och förordning (EU) nr 575/2013. I detta sammanhang nämns i artikel 104.1 i direktiv 2013/36/EU att de behöriga myndigheterna åtminstone ska ha befogenhet att kräva en förstärkning av de styrformer, processer, rutiner och strategier som genomförs i enlighet med artiklarna 73 och 74, (artikel 104.1 b), "kräva att institut i samband med kapitalbaskraven tillämpar en särskild reserveringspolitik eller behandlar tillgångar på särskilt sätt (artikel 104.1 d)".

nedskrivningar baserat på en redovisningsmodell för förväntad kreditförlust (expected credit loss ("ECL")) snarare än modellen där reservering sker när en händelse inträffat (incurred loss) som under IAS 39.

Även om det inte formellt trätt i kraft vid tiden för publiceringen har hänvisning gjorts nedan till både IAS39 och IFRS 9 med tanke på hur viktig den senare är för det ämne som behandlas i det här kapitlet. För att undvika missförstånd hänvisas till IFRS 9 endast vad gäller etapp 3. Hänvisning till IFRS 9 ingår i denna vägledning (i separata rutor) för att belysa för läsaren vilka förändringar som kan ske med denna nya standard.

De principer som identifieras i vägledningen bör anpassas och beaktas även av banker som använder nationella standarder för god redovisningssed (Generally Accepted Accounting Principles (n-GAAP)).

6.2 Individuell beräkning av avsättningar

6.2.1 Individuella väsentliga och icke-väsentliga exponeringar

Enligt IAS 39, mäts beloppet på förlustavdraget som skillnaden mellan tillgångens redovisade värde och det förväntade framtida kassaflödet diskonterat till den finansiella tillgångens ursprungliga effektiva ränta. För denna process erfordras åtminstone följande val:

1. fastställa när ett individuellt avdrag (t.ex. för en enskild finansiell tillgång/gäldenär) eller ett kollektivt fastställt avdrag (t.ex. för en grupp av finansiella tillgångar med liknande kreditriskegenskaper) bör göras,
2. fastställa metoder och parametrar för uppskattning av förlustavdraget (individuell och kollektiv bedömning).

I punkt 1, IAS 39, ges ett antal kriterier baserat på väsentlighetsprincipen och expertutlåtande. En tillämpning av specifika kvantitativa tröskelvärden bör fastställas av banker och redovisas korrekt.

Enligt denna redovisningsstandard ska exponeringar som är enskilt betydande vara föremål för individuell bedömning för nedskrivning. Däremot kan, för exponeringar som inte är enskilt betydande, en bedömning för nedskrivning och uppskattning av förlustavdrag göras antingen på individuell eller kollektiv basis. För lån som är enskilt betydande men inte individuellt nedskrivna ska en kollektiv bedömning göras.

Det handlingsutrymme som IAS 39 ger för expertbedömningar bör inte leda till något arbitrage i förfarandet för uppskattning av nedskrivningar. Banker förväntas i sina interna riktlinjer klart och tydligt, och i enlighet med principerna i denna vägledning, definiera kriterierna för hur dessa beslut antas.

I enlighet med punkt 2 ska banker, med beaktande av principerna i denna vägledning, definiera de interna kriterier som ska följas när de fastställer metoden för bedömning för nedskrivning och värden för beräkning av förlustavdrag.

För individuella uppskattningar kommer det förväntade framtida kassaflödet att bero på vilket typ av scenario som banker använder, dvs. antingen fortlevnadsprincipen (going concern) eller antagande om "konkurs/sannolikt konkursfärdigt" (gone concern) (se avsnitt 6.2.4 för mer detaljer).

För kollektiva uppskattningar av nedskrivningar hänför sig de kritiska aspekterna som banker ska beakta till 1) gruppering av NPL i homogena kluster (baserat på liknande kreditriskegenskaper), ii) beräkning av förlusthistoriken som motsvarar för gruppen i fråga, dvs. hur riskparametrarna ska kunna fastställas på ett tillförlitligt sätt, (dvs. LGD, kureringsgrad, etc.) och iii) hur uppskattningen av nedskrivningar ska kalibreras i enlighet med principerna i IAS 39. Klassificeringen av ett lån som ett nödlidande lån (NPL) är ett objektivet bevis på att en utvärdering bör göras för eventuell nedskrivning. Nedskrivningsbeloppet bör beräknas antingen enskilt eller i grupp.

6.2.2 Kriterier för enskild uppskattning av avsättningar

Bankers riktlinjer bör inbegripa kriterier för att identifiera exponeringar som är föremål för enskilda uppskattningar av förlustavdrag. Sådana kriterier ska beakta följande faktorer.

- Exponeringens enskilda betydelse. I enlighet med IAS 39 ska avsättningar för enskilt betydande exponeringar bedömas på individuell basis. Institut ansvarar för att definiera de relevanta tröskelvärdena (absoluta och relativa tröskelvärden), med hänsyn taget till, bland andra faktorer, exponeringens potentiella effekt i finansredovisningen samt koncentrationsnivån (enskilt och per sektor). Avsättningar för exponeringar som inte bedöms enskilt ska beräknas som kollektiva.
- Andra fall där exponeringar inte delar riskegenskaper eller för vilka inga relevanta historiska data finns som möjliggör en kollektiv analys (t.ex. otillräckliga volymer för att skapa en grupp av exponeringar, portföljer som inte är väsentliga, portföljer med lågt fallissemang).

De kriterier som används för att identifiera exponeringar som är föremål för enskilda uppskattningar bör dokumenteras i enhetens interna riktlinje och tillämpas genomgående. Denna dokumentation ska på begäran finnas tillgänglig för tillsynsmyndigheterna.

IFRS 9

Kriterier för klassificering i "etapp 3" i IFRS 9 liknar kriterierna för klassificering för "nedskrivning" i IAS 39. När finansiella tillgångar skrivits ner pga. kreditförluster ("etapp 3") omfattar nedskrivningsavdraget detta specifika lån och uppskattningen kan göras på antingen individuell eller kollektiv basis.

6.2.3 Generell metod för individuell uppskattning av avdrag

När en specifik bedömning görs för nedskrivningar förväntas banker göra en rättvisande uppskattning av både det framtida kassaflödet och av säkerheterna baserat på bästa praxis i denna vägledning.

Beloppet på det beräknade återvinningsvärdet ska motsvara det belopp som räknats fram med hjälp av följande metod⁴¹:

- nuvärde av det uppskattade framtida kassaflödet (exkl. framtida icke upplupna förluster) diskonterat till den finansiella tillgångens ursprungliga effektiva ränta,
- uppskattningen av beloppet på det beräknade återvinningsvärdet återspeglar kassaflöden som kan resultera ur likvidation av säkerheten.

Med tanke på hur viktig värderingen av säkerheter är i processen för beräkning av avsättning för nedskrivningar, ska banker följa de allmänna principer som finns i kapitel 7 i denna vägledning.

Banker ska i sina kreditregister bevara den dokumentation som behövs för att tredje part ska kunna återskapa den individuella uppskattningen av de samlade kreditförlusterna. Denna dokumentation bör bl.a. innehålla information om vilket scenario som använts för att uppskatta återvinningsbara kassaflöden ("fortlevnadsscenario" kontra "konkurs/sannolikt konkursfärdigt"), metoden för att fastställa kassaflöden (antingen en detaljerade kassaflödesanalys eller någon annan förenklad metod som "jämvikts-metoden" eller "kassaflöde i två steg") deras belopp och tidsram samt vilken effektiv ränta som använts för diskontering av kassaflödena (se sektion 6.2.4 för mer detaljer).

Enheten bör, under loppet av kreditriskkontrollcykeln, etablera och dokumentera återkommande förfaranden för att kontrollera att de individuella uppskattningarna är tillförlitliga och konsekventa. Framför allt ska denna periodiska kontroll av enskilda uppskattningar genomföras med hjälp av utfallstester där enheten bedömer exakthet genom att i efterhand jämföra dem med faktiska förluster på transaktioner.

⁴¹ Som en praktisk lösning möjliggör IAS 39 punkt 63 och AG84 mätning med användning av verkligt värde,

Banker bör ändra sina enskilda uppskattningsmetoder när de återkommande utfallstesterna gång på gång uppvisar väsentliga skillnader mellan beräknade och faktiska förluster. I sådana fall bör kreditinstitutet utveckla en åtgärdsplan för att korrigera skillnaderna eller överträdelserna samt en tidsplan för genomförande. Enhetens internrevision bör övervaka genomförandet av denna plan, verifiera att de korrigerande åtgärderna genomförs och att tidsplanen följs på ett korrekt vis.

IFRS 9

Prognoser om framtida ekonomiska villkor bör beaktas vid beräkning av förväntade kreditförluster.

Förväntade livstidsförluster bör uppskattas baserat på det sannolikhetsviktade nuvärdet av skillnaden mellan:

1. avtalsenliga kassaflöden som kommer att förfalla till förmån för enheten,
2. de kassaflöden som innehavaren ska erhålla.

6.2.4 Uppskattning av framtida kassaflöden

Banken bör uppskatta framtida kassaflöden, vilka vanligen är resultatet av en aktiv workout av lånet och/eller försäljning av säkerhet. Dessa flöden kan även komma från försäljning av kollateraliserade eller okollateraliserade lån om detta återspeglar NPL-strategin t.ex. försäljning till en specialiserad inkassoföretag eller fond. I så fall skulle det förväntade kassaflödet återspegla ett realiserbart marknadspris.

Uppskattningen av framtida kassaflödesavdrag bör göras med följande två tillvägagångssätt⁴².

- I scenariot med fortlevnadsprincipen fortsätter gäldenärens eller den "effektiva" borgensmannens operativa kassaflöden i linje med principerna i CRR och kan användas för att återbetala kapitalbeloppet till alla borgenärer. Vidare kan säkerheter fortsätta att användas i den utsträckning det inte påverkar operativa kassaflöden (så kan t.ex. inte fastigheter som lämnats som säkerhet förfogas över utan att det påverkar kassaflödet). Detta kan vara fallet om:
 - gäldenärens framtida operativa kassaflöden är väsentliga och lätta att uppskattas,
 - exponeringen har bara i begränsad utsträckning använts som säkerhet.

⁴² AQR-handboken, s. 122.

- I ett antagande om "konkurs/sannolikt konkursfärdigt" används säkerheten och gäldenärens kassaflöde upphör. Detta kan vara fallet om:
 - Exponeringen är förfallen sedan en längre tid. Det föreligger en motbevisbar presumtion om att avdraget skulle uppskattas under antagandet om "konkurs/sannolikt konkursfärdigt" där dröjsmål överstiger 18 månader.
 - Gäldenärens framtida operativa kassaflöden uppskattas vara låga eller negativa.
 - Exponeringen är i hög grad kollateraliserad och denna säkerhet är mycket viktig för generering av kassaflöde.
 - Användning av fortlevnadsprincipen skulle påverka väsentlighet och det belopp som institutet kan återvinna.
 - Det finns en stor grad av osäkerhet runt uppskattningen av framtida kassaflöden. Detta vore fallet om resultat före räntor, skatter, avskrivningar och amorteringar (EBITDA) för de föregående två åren varit negativa eller om affärsplanerna för föregående år varit bristfälliga (beroende på diskrepanser i utfallstesterna).
 - Otillräcklig information finns för att använda fortlevnadsprincipen (going concern). Om fortlevnadsprincipen bedöms vara otillräcklig ska banken bedöma om det vore rimligt att ta med dessa exponeringar i den kollektiva bedömningen för nedskrivning.

Uppskattning av operativa kassaflöden under fortlevnadsprincipen

Följande aspekter bör beaktas.

- Då uppskattning av avdrag baseras på antagandet om gäldenärens eller borgenärens operativa kassaflöden behövs uppdaterad och tillförlitlig information om sådana kassaflöden och affärsplanen är en förutsättning för det.
- Framtida operativa kassaflöden bör baseras på gäldenärens finansredovisning. När framtidsbedömningar utgår ifrån en tillväxttakt ska en stabil eller långsammare ökningstakt under en maximal period på 3-5 år användas och därefter stadiga kassaflöden. Tillväxttakten bör baseras på gäldenärens finansredovisning eller på en stabil och omsättningsbar omstruktureringsplan med beaktande av de resultatförändringar som kan uppstå p.g.a. den ändrade affärsstrukturen (t.ex. beroende på avyttring eller avveckling av olönsam affärsverksamhet). (Åter)-investeringar som behövs för att bevara kassaflöden bör övervägas samt även alla övriga förutsebara kassaflödesändringar (t.ex. om ett patent eller ett långtidskontrakt löper ut). När framtida kassaflöden planeras bör banken överväga framtida risken för fallissemang eller risken för nya betalningsinställelser baserade på en lämplig förväntad kreditvärdighet (som

t.ex. bygger på empiriskt utvunna kumulativa tabeller över fallissemang).
Avvikelse från detta tillvägagångssätt i enskilda fall kräver särskild motivering.

- Uppskattning av belopp som erhållits enbart från realisering av en finansiell garanti kommer att godtas när det finns tillförlitlig information om borgenärens kreditvärdighet och om garantin är förenlig med lagstiftningen.
- Lämpliga och tillförlitliga justeringar kan göras när data för tidigare år inte ännu leder till hållbara kassaflöden beroende på val eller metod av redovisning (efter bästa förmåga enligt tillgänglig information). Detta är t.ex. fallet när återföring av avsättningar förbättrar resultaten⁴³ (AQR).
- När exponeringens återvinningsbarhet är avhängigt av att gäldenären avyttrar några tillgångar bör försäljningspriset återspegla det förväntade framtida kassaflödet efter försäljningen av tillgångarna och efter avdrag för uppskattade kostnader i samband med avyttringen. Allokering av kassaflöden till fordringar ska göras efter förmånsrätt (seniority ranking).
- Bedömningsperiodens längd ska begränsas till den tid som är tillförlitlig för att bedöma kassaflöden (bedömningar över en period på fem år medges bara i undantagsfall).⁴⁴

För en detaljerad kassaflödesanalys krävs att enheterna gör en ingående analys av gäldenärens finansiella situation, tillgängliga kassaflöden, finansiella indikatorer, affärsplaner, prognoser etc. för att fastställa de mest realistiska framtida kassaflödena. Med principen om enkelhet kan det vara lämpligt att använda andra förenklade metoder som "jämvikts-metoden" eller "kassaflöde i två steg".

Affärsplaner och prognoser över kassaflöden ska granskas noga av banker och hypoteser om negativa eller värsta tänkbara scenarier ska övervägas. En nyckelpunkt för bedömning av exponeringar är om finansiella prognoser finns tillgängliga. När framåtblickande uppställningar inte finns tillgängliga eller inte är tillförlitliga är det vanligt att mindre sofistikerade metoder används och möjligen kombineras.

Banker bör i förekommande fall i sina riktlinjer dokumentera varje enskild uppskattningsmetod och använda den utvalda metoden konsekvent över tiden.

Jämviktsmetoden är en metod där man genom att multiplicera nyckeltal till justerade EBITDA kan approximera gäldenärens framtida löpande kassaflöden. Så gav t.ex. AQR 2014 en jämförelsemultiplikator på 6 (allmänna fall), 10 (samhällsservice) eller 12 (infrastrukturer). Kassaflöden ska därefter allokeras till respektive exponering. En av de kritiska aspekterna i detta tillvägagångssätt är uppskattningen av ett justerat

⁴³ AQR-handboken, s. 133.

⁴⁴ Användning av marknadspris som alternativ till fortlevnadsprincipen: institut kan härleda nuvärdet från kassaflöden genom att använda marknadspriset med beaktande av exponeringens löptid och säkerställa marknadsprisets tillämplighet för exponeringen genom specifika kriterier. Enbart marknadspriser är en acceptabel praktisk lösning för att uppskatta ett återvinningsbart belopp när det rör sig om verifierbara marknadspriser.

EBITDA (som neutraliserar vissa icke återkommande poster och justerat för kapitalutgifter och engångseffekter).

Vid metoden med kassaflöde i två steg, sker allokering av nuvärdet av kassaflöden till respektive exponering, vilket erfordrar en analys per period följt av en uppskattning av det slutliga värdet (TV) vilket ska beräknas:

- antingen genom bedömning av en hållbar "engångsperiod" vid slutet av prognosen och genom en multipel i enlighet med tillvägagångssättet vid stadigt kassaflöde, eller
- genom antagande om "konkurs/sannolikt konkursfärdigt".

En detaljerad kassaflödesanalys med prognoser över flera perioder kan få bred användning men förefaller bättre lämpad om granskningen rör de finansiella transaktionerna på intäktsgenererande verksamhet eller tillgångsbaserade lånetransaktioner. Acceptabla affärsverksamheter för prognoser över kassaflöden över flera perioder är t.ex.:

- sjöfart med långfristig charter (dvs. längre än tidsperioden för kassaflödesprognosen) och/eller säkerheter som ska säljas vid slutet av kassaflödesprognosen,
- kommersiella fastigheter där fastigheten planeras att säljas efter slutet på kassaflödesprognosen,
- projektfinansiering där den genererade intäkten är pantsatt och/eller planeras att säljas,
- fastigheter där bostads- eller affärsfastigheter planeras att säljas,
- inkomstbringande verksamhet där lånebetalningar baseras på försäljningen av en eller flera affärsfastigheter.

Uppskattning av återvinningsbara belopp av säkerheter om fortlevnadsprincipen används

Det återvinningsbara beloppet ska motsvara nuvärdet av förväntade framtida kassaflöden som kan resultera från försäljning av säkerheter med avdrag för kostnaderna för att erhålla och sälja säkerheten. Se kapitel 7 – Värdering av säkerheter som fast egendom.

6.3 Samlad uppskattning av avsättningar

6.3.1 Allmänna principer för interna metoder

Samlad uppskattning bör tillämpas för att kalkylera avsättningar för nödlidande lån för vilka enskild uppskattning inte görs. Framtida kassaflöden för en grupp av exponeringar för vilka kollektiv uppskattning för värdeminskning görs baserat på beräknade avtalsenliga kassaflöden, gruppens exponering samt förlusthistorik för exponeringar som motsvarar dem i gruppen.

Interna metoder för uppskattning av kollektiva avsättningar ska uppfylla kraven i avsnitt 6.2 i denna vägledning.

I den kollektiva bedömningen för nedskrivning ska banker beakta följande principer.

Intern styrning

Bankens ledningsorgan bör ansvara för att säkerställa att banken har lämpliga metoder och förfaranden för att uppskatta avdrag på kollektiv basis i syfte att följa praxis för interna riskkontroller, redovisningsstandarder och tillsynskrav.

Integrering i riskkontroll

Metoder och förfaranden för att uppskatta avdrag bör integreras i enhetens riskkontrollsystem och utgöra en del av förfarandet.

Enkelt och effektivt

Metoder och förfaranden för övervakning och uppdatering av avdrag och avsättningar bör vid varje tidpunkt säkerställa att resultaten baseras på en solid metod för beräkning av avsättningsnivåer och att dessa nivåer är befogade mot bakgrund av empiriska data. I avsaknad av tillräckliga empiriska data bör de säkerställa att antagandena är representativa för en rättvisande bild baserat på rimlig information. Häri ingår att man justerar de antagna uppskattningarna med faktiska (historiskt observerade) erfarenheter och bedömer lämplig nivå på rabatt på säkerheter för både tvångslikvidation och frivillig likvidation.

Solida riktlinjer och förfaranden ska finnas för att löpande validera att uppskattningarna för kollektiva avdrag är korrekta och inbördes förenliga.

Banker förväntas utfallstesta uppskattningarna av avdrag för varje väsentlig portfölj åtminstone en gång varje år. Metoderna för uppskattningar av avdrag och avsättningar ska vara begripliga för användarna och, under alla förhållanden, säkerställa att resultaten av dessa uppskattningar inte strider mot underliggande

ekonomisk och finansiell logik för olika riskfaktorer. Banker ska dessutom regelbundet analysera känslighet för förändringar i de metoder, antaganden, faktorer och parametrar som används vid uppskattning av avdrag och avsättningar.

IFRS 9

Enligt IFRS 9 ska framåtblickande information införlivas i kollektiva uppskattningar av avdrag.

Denna princip finns även i BCSB – 2015 "Guidance on credit risk and accounting for expected credit losses" enligt följande:

Princip 6: En banks användning av beprövad kreditbedömning, särskilt i bedömningen av rimlig och väl underbyggd framåtblickande information, inbegripet makroekonomiska faktorer, är väsentlig för bedömning och mätning av förväntade kreditförluster.

Denna princip motsvarar princip 6 i EBA:s utkast till riktlinjer om kreditinstituts metoder för riskhantering och redovisning för förväntade kreditförluster.

6.3.2 Metod för kollektiv uppskattning av avdrag

Kriterier för gruppexponeringar för kollektiv bedömning

Grupper av lån som skapats för att uppskatta avdrag på kollektiv bas bör vara tillräckligt detaljerade för att säkerställa att dessa grupper av exponeringar har liknande kreditriskegenskaper så att banken rimligen kan utvärdera förändringar i kreditrisk och effekterna därav för uppskattningen av avdragen. Det förväntas att när kollektiva avdrag avser fungerande exponeringar, såsom när avdrag görs för att täcka upplupna men inte rapporterade förluster, ska separata portföljer skapas för fungerande exponeringar och NPE-exponeringar.

En intern riktlinje för enheten ska etablera metoden för att gruppera exponeringar för bedömning av kreditrisk. Följande indikatorer kan, bl.a. övervägas när exponeringar grupperas:

- typ av instrumentet,
- produktens bestämmelser och villkor,
- sektor/marknadssegment,
- kollateralisering (med beaktande av både belåningsgrad och typ av säkerhet),
- geografiskt läge,

- oreglerade poster,
- tillämpade anståndsåtgärder,
- anställningsstatus för låntagare.

Lån ska inte grupperas på sådant vis att en ökad kreditrisk i en exponering döljs av hela gruppens prestationer. Grupper av låneexponeringar ska omvärderas och exponeringar omsegmenteras om en omdömning av kreditrisk (t.ex. länkad till uppkomsten av en ny drivande faktor för kreditrisk) visar på att en permanent justering behövs. Om banken inte kan omsegmentera sina exponeringar inom rimlig tid ska en temporär justering användas⁴⁵.

Gamla dröjsmål och även antalet betalningsdröjsmål är av stor betydelse för fastställande av nedskrivningsnivån. Således är det av avgörande vikt att garantera att IT-systemen kan producera dessa data på ett korrekt sätt.

Parametrar omfattar den kollektiva uppskattningen av avdrag

Avdrag som uppskattats på kollektiv basis ska baseras på tillgångar med liknande kreditriskegenskaper och en förlusthistorik som motsvarar gruppens. Avdragen justeras utifrån nya observerbara uppgifter för att återspegla aktuella förutsättningar som inte påverkar den period för vilken förlusthistoriken är baserad och eliminera icke relevanta effekter.

I samband med tillämpning av dessa krav ska följande beaktas:

- vid uppskattning av parametrar för kollektiva avsättningsmodeller ska så få beslutsfattande ledningsnivåer som möjligt vara involverade avseende parameteruppskattningar för kollektiva avsättningsmodeller baserade på tidsseriedata,
- samtliga parametrar ska återspegla kreditegenskaperna för varje lämpligt stratifierad lånepool (särskilt när banker beräknar förlust vid fallissemang (LGD), kureringsgrad samt återfallsgrad),
- bedömningen av finansiella/ekonomiska förhållanden bör beakta samtliga relevanta faktorer som påverkar förlustnivåer, inbegripet (men inte inskränkt till) makroekonomiska variabler (t.ex. BNP, arbetslöshet, fastighetspriser) ändringar i berörd lagstiftning (t.ex. konkurslagstiftning), institutionella faktorer (t.ex. tiden för rättegångsförfaranden) och förändringar i internationella, nationella och lokala ekonomiska och finansiella villkor,
- för kollateraliserade exponeringar ska kollektiva uppskattningar vara konsekventa med de kriterier som etablerats för uppskattning av

⁴⁵ BCBS Guidance on credit risk and accounting for expected credit losses, punkt 49-51.

återvinningsbara belopp av säkerheter, enligt kapitel 7 – Värdering av säkerheter som fast egendom,

- effekten av förändringar i riskportföljen som helhet, inbegripet ökade volymer av nedskrivna exponeringar, omstruktureringar och förekomst av och ökning i nivå på kreditkoncentration,
- alla möjliga förändringar, såsom ändringar i riktlinjer om utlåning och förfaranden, förlängning av anståndsåtgärder, riktlinjer om avskrivning och praxis för återvinning.

Banker ska på basis av särskilda belägg kunna visa att modellparametrarna för samtliga grupper av kollektivt uppskattade tillgångar har uppdaterats för att återspegla de senaste finansiella och ekonomiska förhållandena.

Vidare ska, i förekommande fall, följande beaktas avseende specifika modellparametrar för varje portfölj:

- tillvägagångssättet för att beräkna kureringsgrad och kurerade lån ska definieras i linje med avsnitt 5.3 i denna vägledning,
- LGD-parametrar ska återspegla uppskattad återvinning av säkerheter vars viktigaste determinanter bevisligen är i linje med empiriska data som beskrivs i kapitel 7 i denna vägledning,
- banker bör skapa en fullständig uppsättning data för beräkningen av nyckelparametrar inom kollektiva avsättningsmetoder,
- den metod och de antaganden som används för uppskattningar av nedskrivningar bör årligen granskas för att reducera eventuella skillnader mellan uppskattade och faktiska förluster. Vidare ska metoden och antagandena dokumenteras på lämpligt vis och godkännas av ledningsorganet.

IFRS 9

Principerna i IFRS 9 är mer i linje med tillsynsberäkning av förväntade förluster ur det perspektivet att IFRS 9 är baserat på förväntade förluster. Även om metoder för redovisning och tillsynsuppskattning avviker från varandra på vissa punkter, bör vissa nyckelelement i de interna modellsystemen anpassas till varandra så långt detta är möjligt.

- Båda systemen bör å ena sidan baseras på beräknade inflöden till transaktioner som är fallerade (som uppskattningar av PD) och å andra sidan på uppskattningar av återvinningsflöden i fall av fallissemang (genom beaktande av möjliga utfall i återvinningsprocesser och uppskattningar av förluster i någon av dem).
 - Alla andra nyckelelement för systemen som rör deras praktiska implementering bör också anpassas. Dessa övriga element omfattar bl.a. definitionen av homogena riskgrupper, databaser och kontroller som används.
-

6.4 Andra aspekter som har samband med mätning av värdeminskning

6.4.1 Värdeminskningssavdrag för avtal om finansiella garantier och låneåtaganden

Poster utanför balansräkningen såsom finansiella garantier och låneåtaganden kan representera ytterligare kreditförluster. Finansiella garantier och låneåtaganden kan identifieras som värderad till verkligt värde enligt IAS 39. Finansiella garantier kan också redovisas i enlighet med IFRS 4.

För att mäta⁴⁶ den mest sannolika dragna exponeringen bör tillförlitliga kassaflödesprognoser eller skattningar av kreditkonverteringsfaktorer användas. Denna tillförlitlighet bör bekräftas genom förekomst av stabila historiska data och utfallstester som visar att tidigare uppskattningar överensstämde med de upplupna kreditförlusterna. Som alternativ kan de kreditkonverteringsfaktorer som stipuleras i artikel 166.10 i CRR användas i enlighet med klassificeringen i bilaga 1 i CRR om åtagandets nominella värde.

⁴⁶ AQR-handboken, s. 125.

IFRS 9

För finansiella garantier som inte är värderade till verkligt värde vid uppskattning av förväntade livstidsförluster, särskilt etapp 3 för outnyttjade låneåtaganden eller finansiella garantier som getts, bör banken:

1. uppskatta vilken del av låneåtagandet som kommer att utnyttjas,
2. beräkna nuvärdet på skillnaden mellan de avtalsenliga kassaflöden om detta antagande förverkligas och kassaflödena som enheten de facto förväntar sig erhålla.

Sannolikhetsviktade uppskattningar i enlighet med IFRS 9 bör beaktas. Vad gäller finansiella garantiavtal ska den förväntade kreditförlusten motsvara skillnaden mellan de sannolikhetsviktade förväntade betalningarna för att ersätta innehavaren för en kreditförlust och avdrag för de belopp som banken räknar med att erhålla från innehavaren, gäldenären eller tredje part.

6.4.2 Redovisning av nedskrivning och återföring av nedskrivningsförluster

Eventuellt ytterligare värdeminskning motsvarar skillnaden mellan dess redovisade värde, dvs. bokfört nettovärde efter nedskrivning eller avskrivning, och det belopp som beräknas kunna återvinnas.

Återföring av förluster ska göras när det finns belägg för att värdeminskningen är lägre än tidigare beräknat med då tillgänglig information. Detta kan antas i följande fall (icke uttömmande lista):

- gäldenären har återbetalat en större del av den utestående skulden än väntat vid tiden för den tidigare nedskrivningen,
- gäldenären har lämnat ytterligare säkerheter sedan den tidigare nedskrivningen,
- kassaflöden har förbättrats,
- åtminstone en av de tidigare förlusthändelserna som lett till nedskrivningstesterna har återförts,
- övriga händelser som har lett till en förbättring i återvinningsbart belopp från gäldenären beaktas.

Avseende utmäta tillgångar, i linje med avsnitt 7.5 ("Värdering av utmäta tillgångar"), gäller att när väl utmäta tillgångar har klassificerats som "innehas för försäljning" baseras nedskrivningsförluster på skillnaden mellan en tillgångs

justerade bokförda värde och det verkliga värdet med avdrag för kostnaderna för försäljning av denna. Banker bör ta fram interna riktlinjer som tydligt definierar de huvudsakliga metoder och antaganden som används för att fastställa både de utmätta tillgångarnas verkliga värde och kostnaderna för att sälja dessa tillgångar. Dessa metoder har att beakta åtminstone nedsättning av marknadspriset (värderingsavdrag) enligt varje tillgångstyps likviditet och eventuella kostnader för försäljning. Om gängse marknadsvärde återspeglar villkoren efter framtida färdigställande, bör nedsättningen även inbegripa kostnaderna för färdigställande. Banker förväntas utveckla egna antaganden baserade på solida och empiriska bevis.

6.5 NPL-avskrivningar

Internationella kommentatorer som IMF har framhållit behovet av att banktillsynsansvariga myndigheter har en generell riktlinje som stipulerar tidsrelevant avskrivning av lån som inte kan drivas in och som hjälper banker att formulera sunda avskrivningskriterier⁴⁷.

Samtidigt har IMF noterat⁴⁸ att tillsynsmyndigheter uppfyller sin roll i bedömningen av kreditrisk och kontrollen av bankers kapitaltäckning, delvis genom att säkerställa tillräckliga och tidsrelevanta avsättningar för kreditförluster. IMF har även visat på fördelarna av att lån som inte kan drivas in skrivs av i tid. Det framgår vidare i en rapport, BCBS 2015, med titeln "Sound Credit Risk Assessment and Valuation" att icke indrivningsbarhet ska redovisas i rätt period genom avsättningar eller avskrivningar⁴⁹.

Tidsrelevant redovisning av både avsättningar och avskrivningar av icke återvinningsbara /icke indrivningsbara lån är ett av de viktigaste områdena för banktillsynen i och med att det tjänar till att stärka bankers balansräkningar och göra det möjligt för dem att (om)fokusera sin kärnverksamhet, framför allt utlåning till ekonomin. När lån bedöms vara icke återvinningsbara /icke indrivningsbara ska de skrivas av i god tid.

Hur viktiga avskrivningar är framgår i IFRS 7, enligt vilken avskrivningskriterier ska offentliggöras. IFRS 9 ger en ingående definition av avskrivningar.

Enligt IFRS 9, ska det redovisade bruttovärdet på finansiella tillgångar minskas när det inte finns några rimliga förväntningar på återvinning. En avskrivning utgör ett borttagande från balansräkningen. Avskrivningar kan avse en finansiell tillgång i sin helhet eller en del av denna.

Därför minskas det redovisade bruttovärdet på den finansiella tillgången med avskrivningsbeloppet.

⁴⁷ BCBS 2006 med titeln "Sound Credit Risk Assessment and Valuation for Loans", s. 13.

⁴⁸ Se IMF working paper med titeln "Supervisory roles in Loan Loss provisioning in Countries implementing IFRS" (<https://www.imf.org/external/pubs/ft/wp/2014/wp14170.pdf>).

⁴⁹ BCBS Guidance on credit risk and accounting for expected credit losses, s. 21.

En enhet måste lämna upplysningar om kontraktsbeloppet på avskrivna finansiella tillgångar som fortfarande är föremål för genomdrivandeåtgärder.

En enhet ska skriva av en finansiell tillgång eller del av en finansiell tillgång under den period under vilken lånet, helt eller delvis, bedöms vara icke återvinningsbart.

För att undvika missförstånd kan en avskrivning ske innan rättsliga åtgärder mot låntagaren för skuldindrivning har avslutats. En avskrivning innebär inte att banken förverkar sin lagliga rätt till återvinning av skulden. Bankens beslut att avsäga sig sina rättsanspråk till skulden kallas "efterskänkning av skuld".

När ett belopp väl skrivits av från balansräkningen är det inte möjligt att återföra/vända denna justering, i motsats till nedskrivningar som kan återtas i resultaträkningen vid ändringar för uppskattning. Avskrivningar ska inte återföras och om kontanter eller andra tillgångar i slutändan insamlas ska dessa direkt bokas som intäkt i resultaträkningen.

6.6 Passande tidpunkt för avsättning och avskrivning

Tidsrelevant redovisning av både avsättningar och avskrivningar av icke återvinningsbara lån är ett av de viktigaste områdena för banktillsynen då de stärker bankers balansräkningar och möjliggör (om)fokusering av deras kärnverksamhet, framför allt utlåning till ekonomin.

Alla banker ska i sina interna riktlinjer ge tydlig vägledning om passande tidpunkt för avsättningar och avskrivningar. Särskilt vad gäller exponeringar, eller delar av exponeringar utan säkerheter, ska banker fastlägga lämpliga maximala perioder för full avsättning och avskrivning. För delar av exponeringar med säkerheter anses bästa tillsynspraxis vara upprättandet av en miniminivå för avsättningar. Empiriska belägg och försiktighetsprincipen bör tillämpas vid kalibrering av de avsättnings- och avskrivningsperioder som beskrivs ovan. Vid bedömning av återvinningsbarhet av NPL och fastställande av interna tillvägagångssätt för NPL-avskrivning bör banker lägga särskild vikt vid nedanstående kohorter då de kan representera höga nivåer av permanent icke-återvinningsbarhet. Bedömning måste ske från fall till fall.

- Exponeringar med utdragna dröjsmål: Olika tröskelvärden kan vara adekvata för olika portföljer. Banker bör bedöma återvinningsbarhet för exponeringar som klassificerats som nödlidande beroende på dröjsmål under en längre tid. Om en exponering, eller del av en exponering, efter denna bedömning anses vara icke återvinningsbar, ska den skrivas av inom rimlig tid.
- Exponeringar i insolvensförfaranden: Vid exponeringar med låg kollateralisering absorberar rättskostnader ofta en väsentlig del av intäkterna från konkursförfarandet. De återvunna nedskrivningarna på fordringar väntas följaktligen bli mycket låga.
- En delavskrivning kan vara befogad när det finns skäligena finansiella belägg i den samlade kreditinformationen som bevisar att låntagaren inte är i läge att

återbetala den summa som ska betalas. Följaktligen kan en väsentlig del av skuldbördan inte med rimlig säkerhet bedömas vara återvinningsbar efter implementering av en anståndslösning och/eller verkställande av säkerhet.

6.7 Avsättnings- och avskrivningsförfaranden

6.7.1 Riktlinjer

Avsättning

Enligt BCBS guidance on credit risk bör en banks ledningsorgan ansvara för att banken har lämpliga metoder för kreditrisk samt effektiva system för interna kontroller för att konsekvent fastställa adekvata avsättningar⁵⁰.

Vidare ska enheter anta, dokumentera och följa sunda metoder för riktlinjer, förfaranden och kontroller för bedömning och mätning av avsättningar för nödlidande lån.⁵¹

- Dessa metoder ska granskas regelbundet.
- Metoderna ska tydligt dokumentera viktigaste termer, omdömen, antaganden och uppskattningar för bedömning och mätning av avdrag för nödlidande lån (t.ex. migrationstal, förlusthändelser, kostnader för att genomdriva säkerheten)⁵². De ska baseras på en solid analys och styrkas med objektiv bevisning.
- Tydlig vägledning om tidpunkten för avsättningar bör etableras för alla typer av exponeringar (se avsnitt 6.6).
- Banker ska anta och följa skriftliga riktlinjer och förfaranden som detaljerat beskriver kreditrisksystem och kontroller i kreditriskmetoderna.⁵³
- Ledningens omdömen, uppskattningar, övervägda antaganden och relaterade känslighetsanalyser ska rapporteras på lämpligt sätt.

Banker ska regelbundet utfallstesta beräknade förluster mot faktiskt utfall i enlighet med bästa praxis. Tillsynsmyndigheter förväntar sig att detta görs åtminstone var sjätte månad.

Vidare ska banker, när de bedömer återföringar/minskningar av befintliga avsättningar, se till att reviderade beräkningar och antaganden speglar nuvarande

⁵⁰ BCBS Guidance on credit risk and accounting for expected credit losses, princip 1.

⁵¹ BCBS Guidance on credit risk and accounting for expected credit losses, princip 2.

⁵² BCBS Guidance on credit risk and accounting for expected credit losses, paragraf 29.

⁵³ BCBS Guidance on credit risk and accounting for expected credit losses, paragraf 31.

ekonomiska förhållanden och den nuvarande synen på de förväntade ekonomiska utsikterna.

Banker ska också beakta avtalsenliga skyldigheter rörande förväntade kassaflöden innan de inkluderar dem i diskonterade kassaflöden.

IFRS 9

Avdragsbelopp, både för individuella och kollektiva uppskattningar, kommer att påverkas av antagandet om framtida händelser och makroekonomiska faktorer, t.ex. uppskattningar av BNP, arbetslöshet och värdet på säkerheter. Dessa uppskattningar bör beakta all relevant och hållbar information, inbegripet framåtblickande information. Enheter ska dokumentera alla huvudsakliga antaganden, inbegripet förklaringar om huruvida de är ändamålsenliga.

Avskrivningar

Enheter ansvarar för att definiera sina avskrivningsriktlinjer för NPL baserat på interna och externa faktorer. Tillsynsmyndigheter förväntar sig att varje bank, efter beaktande av proportionalitetsprincipen, har en klart definierad riktlinje för avskrivning för NPL, godkänd av ledningsorganet. Denna riktlinje ska på begäran finnas tillgänglig för tillsynsmyndigheterna.

Banker ska säkerställa att åtgärder vidtas internt för att undvika eventuella negativa effekter från arbitrage av beräkning av avsättningstäckning beroende på NPL-avskrivningsaktiviteter. Avsättningar ska ske när så är motiverat av exponeringens icke indrivningsbarhet i enlighet med interna avskrivningsriktlinjer, i motsats till exponeringar som skrivs av enbart i syfte att uppnå en given nivå av brutto NPL eller för att upprätthålla en given täckningsgrad.

6.7.2 Intern dokumentation

Avsättningar

Banker ska internt ha styrkande dokumentation vilken på begäran ska kunna granskas av tillsynsmyndigheten. Den ska omfatta:

- kriterier som används för att identifiera vilka lån som ska genomgå enskild bedömning,
- regler för grupper av exponeringar med liknande kreditriskegenskaper, oavsett om de är väsentliga eller inte, samt styrkande handlingar om likheter,

- detaljerad information om input, beräkningar och output som stöd för varje kategori av antaganden för varje grupp av lån,
- logisk grund för att fastställa övervägda antaganden i beräkningen av nedskrivningar,
- testresultat från antagandena mot faktiska förluster,
- riktlinjer och förfaranden som styr hur banken sätter, övervakar och bedömer de övervägda antagandena,
- resultat och utfall av kollektiva avdrag
- styrkande dokumentation för de viktigaste faktorerna med effekt på historiska förlustdata,
- detaljerad information om bedömningen som tillämpas för att justera observerbara uppgifter för en grupp av finansiella tillgångar för att återspegla aktuella omständigheter⁵⁴.

Avskrivningar

Banker ska internt dokumentera och öppet redovisa sina väl genomtänkta riktlinjer för avskrivning, inbegripet vilka indikatorer som används för att bedöma förväntningarna om återvinning. Vidare ska detaljerad information ges om de finansiella tillgångar som skrivits ned men som fortfarande är föremål för genomdrivandeåtgärder.

För att det ska råda full öppenhet om avskrivningar bör banker behålla detaljerad information om alla NPL-avskrivningar på portföljnivåbasis och denna information ska på begäran vara tillgänglig för tillsynsmyndigheter.

IT-databaser

Banker bör ha databaser som uppfyller följande krav:

- Djup och bredd, så att de omfattar alla viktiga riskfaktorer. Detta ska bl.a. göra det möjligt att gruppera exponeringar efter gemensamma faktorer, som t.ex. låntagarens institutionella sektor, syfte med transaktionen samt låntagens geografiska hemvist. Detta möjliggör analys för att identifiera enhetens exponering mot dessa riskfaktorer.
- Uppgifterna ska vara exakta, tillförlitliga och aktuella.
- Samstämmighet. Data ska baseras på en gemensam informationskälla och enhetliga definitioner av vilka begrepp som används för kreditriskkontroll.

⁵⁴ IAS 39, punkt 62.

- Spårbarhet som möjliggör att informationskällan kan identifieras.

Enhetens interna kontrollfunktioner (såsom internrevision eller riskkontroll) ska verifiera att dess databaser uppfyller de krav som ställs i interna riktlinjer och särskilt de ovan listade kraven.

Banker bör ha förfaranden för att säkerställa att den information som samlas in i deras databaser integreras med ledningsrapporter, för att se till att rapporter och annan dokumentation (återkommande eller ad hoc) som är viktiga för beslutsfattande på olika ledningsnivåer, inklusive ledningsorganet, baseras på aktuell, konsekvent och sammanhängande information.

Banker ska etablera och dokumentera dessa förfaranden för att kunna jämföra att klassificeringen av deras databastransaktioner och resultaten av uppskattningarna av avdrag och avsättningar är tillförlitliga och konsekventa under loppet av kreditriskkontrollcykeln. De ska regelbundet jämföra sina beräknade avdrag och avsättningar med hjälp av utfallstester och bedöma exaktheten i dessa genom att jämföra dem i efterhand med faktiska förluster som observerats på transaktioner.

De metoder och antaganden som används för att beräkna avdrag och avsättningar bör regelmässigt granskas för att minska eventuella skillnader mellan uppskattade och faktiska förluster. Enhetens ledningsorgan bör ha ansvaret att besluta om väsentliga ändringar ska göras i de metoder som används i syfte att uppskatta avdrag och avsättningar.

Som ytterligare stödåtgärd ska enheten regelbundet genomföra:

- känslighetsanalyser av förändringar i de metoder, antaganden, faktorer och parametrar som används vid uppskattning av avdrag och avsättningar,
- jämförelser och "benchmarking" och därvid använda all viktig information, både intern och extern.

6.8 Tillsynsrapportering och offentliggörande

Tillsynsrapportering

På begäran av tillsynsmyndigheter ska banker åtminstone vara i stånd att regelbundet lämna data om de modeller som används för att beräkna nedskrivningsavdrag för NPL på en kollektiv bas i enlighet med tabell 7 i bilaga 7.

Offentliggörande av information

För att ge dem som läser finansiell redovisning en bättre förståelse av låneportföljers kvalitet och kreditriskpraxis förväntas banker redovisa de detaljerade uppgifter som listas i bilaga 7.

7 Värdering av fast egendom som säkerhet

7.1 Syfte och översikt

De iakttagelser som tillsynsmyndigheter har kommit fram till inklusive den samlade bedömningen (AQR) samt även inspektioner på plats har visat på brister på hur banker går tillväga vid värdering av fast egendom.

Tidigare har banker ofta misslyckats med att få regelmässig finansiell information eller uppdaterad fastighetsvärdering från låntagare för bedömning av lånekvaliteten i balansräkningarna och om säkerheten är lämplig. Således misslyckades banker med att i tid se varningstecken på att kvaliteten på tillgångarna sjönk, vilket ledde till otillräckliga avsättningar för kreditförluster i balansräkningarna.

Kapitlets omfattning

I detta kapitel presenteras tillsynsförväntningar och bästa vägledning för riktlinjer, förfaranden och redovisning som banker bör anta när de värderar fast egendom som säkerheter för NPL.

Inom SSM förväntas banker följa de principer som presenteras i detta kapitel samt inkorporera dessa i sina riktlinjer, förfaranden och kontroller.

För vägledningen i detta kapitel är alla typer av säkerheter i form av fast egendom godtagbara oberoende av CRR-godtagbarhet.

Artiklarna 208 och 229 i förordning (EU) nr 575/2013 gäller.⁵⁵

Detta kapitel inleds med en översikt av allmänna förväntningar om styrning (avsnitt 7.2) som täcker aspekter på riktlinjer, förfaranden, övervakning och kontroller samt förväntningar på värderingsmän. I kapitlet ges även vägledning om hur ofta värderingar ska ske (avsnitt 7.3) och värderingsmetod (avsnitt 7.4). Slutligen behandlas även utmäta tillgångar (avsnitt 7.5).

⁵⁵ I artikel 208, punkt 3 sägs: "När det gäller kontroll av fastighetens värde och fastighetens värdering ska följande krav vara uppfyllda: a) Institut ska kontrollera fastighetens värde minst en gång per år för kommersiella fastigheter och en gång vart tredje år för bostadsfastigheter. Institut ska genomföra kontrollerna oftare, om marknadsvillkoren förändras avsevärt. b) Om institut har tillgång till uppgifter som visar att fastighetens värde kan ha sjunkit avsevärt i förhållande till de allmänna marknadspriserna, ska fastighetens värdering ses över av en värderingsman som har nödvändiga kvalifikationer, kunskaper och erfarenheter för att utföra en värdering och som är oberoende i förhållande till kreditbeslutsprocessen. För lån som överstiger 3 000 000 EUR eller 5 % av institutets kapitalbas ska fastighetens värdering ses över av en sådan värderingsman minst vart tredje år."

7.2 Styrning, förfaranden och kontroller

7.2.1 Allmänna riktlinjer och förfaranden

Banken bör ha skriftliga riktlinjer och förfaranden godkända av ledningsorganet och som uppfyller dess kriterier för värdering av fast egendom som säkerhet.

All dokumentation som rör riktlinjer och förfaranden ska ha definierade upphovsmän. De ska ansvara för att uppdatera dem och säkerställa att väsentliga ändringar föreläggs ledningsorganet för godkännande.

Bankers skriftliga riktlinjer och förfaranden för säkerhetsvärdering bör uppdateras åtminstone på årsbasis. Banker ska säkerställa att eventuella kunskapsluckor identifieras under granskningsprocessen och att planer för hur dessa ska avhjälpas genomförs inom rimlig tid.

Riktlinjer och förfaranden ska vara helt i linje med bankers meddelande om riskaptit (RAS).

7.2.2 Övervakning och kontroller

Banker förväntas regelbundet övervaka och granska de värderingar som görs av värderingsmän i enlighet med vad som beskrivs i det här kapitlet.

Banker bör utveckla och genomföra stabila interna riktlinjer för kvalitetssäkring samt förfaranden för att ifrågasätta interna och externa värderingar. Denna process kan ta olika former beroende på bankers storlek och affärsmodell men de generella principerna är:

- kvalitetssäkringsprocessen ska göras av en riskkontrollenhet som är fristående från lånehantering, lånegranskning och emissionverksamhet,
- som en del av kvalitetssäkringsprocessen ska det regelbundet prövas att utvärderarens urvalsprocess är oberoende,
- ett liknande lämpligt urval av interna och externa värderingar ska regelmässigt jämföras med marknadsobservationer,
- utfallstester av såväl interna som externa säkerhetsvärderingar ska göras regelbundet,
- kvalitetssäkringsprocessen ska baseras på en lämplig mängd stickprov.

Vidare ska avdelningen för internrevision regelbundet granska att riktlinjerna för värdering av fast egendom är enhetliga, att de håller hög kvalitet, att utvärderarens urvalsprocess är oberoende samt att de värderingar som görs av både externa och interna värderingsmän är lämpliga.

Banker bör säkerställa adekvat diversifiering bland de värderingar som överlåts på värderingsmän. Efter två på varandra följande individuella värderingar (som beskrivs i nästa avsnitt) av samma fasta egendom bör värderingsmän rotera (antingen till en annan värderingsman eller till en annan extern bedömare).

Avsnitten 7.2.1 och 7.2.2 ovan handlar förvisso om säkerheter för NPL men tillsynsmyndigheter anser att dessa avsnitt även presenterar bästa praxis för styrning, övervakning och kontroll av fungerande exponeringar.

7.2.3 Individuella kontra indexerade värderingar

Individuella värderingar

I denna vägledning bör banker åtminstone använda följande förfaranden för att uppdatera värderingen av säkerheter i form av fast egendom:

- Banker ska återkommande övervaka värdet på säkerheter i form av fast egendom och åtminstone i enlighet med artikel 208.3 i förordning (EU) nr 575/2013.
- Individuella fastighetsvärderingar (inklusive uppdaterade individuella fastighetsvärderingar) definieras som fastighetsspecifika bedömningar som görs av en värderingsman på basis av en specifik fastighet och som inte baseras på indexering eller någon annan automatiserad process. Individuella fastighetsvärderingar bör göras i linje med förväntningar i detta kapitel.

Indexerade värderingar

Värderingar som beräknats genom indexering eller andra automatiserade processer definieras som indexerade värderingar och utgör inte en omvärdering eller en individuell fastighetsvärdering. De kan emellertid användas för att uppdatera värdering av nödlidande lån på lägre belopp än 300 000 euro i bruttovärde, med säkerhet i fastigheter, under förutsättning att den säkerhet som ska värderas kan mätas med sådana metoder.

De minimikrav som fastställs i artikel 208.3 i CRR ska fortsätta att tillämpas oberoende av det angivna undantagströskelvärdet.

Vidare har tröskelvärdet för indexering inte företräde framför nationella rättsliga krav som specificerar ett mer konservativt tröskelkrav för individuella värderingar.

De index som används för att göra denna indexering kan vara interna eller externa under förutsättning att de:

- Granskas regelmässigt och resultaten av denna granskning dokumenteras och är lättillgängliga. Granskningscykeln och styrningskraven bör tydligt definieras i ett dokument godkänt av ledningsorganet.
- Granskningen bör vara tillräckligt detaljerad och metoden adekvat och lämplig för den berörda tillgångsklassen.
- Baserad på en tillräcklig tidsserie av empirisk bevisning (faktiska fastighetstransaktioner).

7.2.4 Värderingsmän

Samtliga värderingar (inklusive uppdaterade värderingar) ska göras av oberoende kvalificerade värderingsmän, interna eller externa, med nödvändiga kvalifikationer, kunskaper och erfarenheter för en värdering i enlighet med artikel 208.3 b i förordning (EU) nr 575/2013.

Banker ska ha en panel av godkända, kvalificerade och oberoende värderingsmän baserat på nedanstående kriterier. Dessa kan vara interna eller externa. De ska löpande utvärdera prestationer och besluta om en värderingsman ska vara kvar i panelen eller ej.

Banker bör säkerställa att externa värderingsmän har en tillräckligt omfattande ansvarsförsäkring, samt årligen kontrollera att försäkringen är adekvat och giltig.

Banker ska säkerställa att alla värderingsmän och deras närmaste anhöriga, både interna och externa, uppfyller följande krav på oberoende:

- värderingsmännen är inte involverade i lånehantering, lånebeslut och emissionsverksamhet,
- värderingsmännen är inte styrda eller påverkade av gäldenärens kreditvärdighet,
- värderingsmännen har i dagsläget ingen aktuell eller potentiell, löpande eller förväntad intressekonflikt med avseende på värderingens resultat,
- värderingsmännen har inget intresse i fastigheten,
- värderingsmännen står inte i något förhållande till vare sig köparen eller säljaren av fastigheten,
- värderingsmännen lämnar en opartisk, tydlig, transparent och objektiv värderingsrapport,
- värderingsmännen ska inte erhålla något arvode som resultat av värderingen.

En kvalificerad värderingsman ska:

- vara yrkesmässigt behörig och åtminstone ha en utbildningsnivå som uppfyller de nationella kraven för att få göra sådana värderingar,
- ha lämpliga tekniska kvalifikationer och erfarenheter för att kunna fullgöra uppdraget,
- vara förtrogen med och kunna visa förmåga att iaktta de lagar, förordningar och standarder som gäller för fastighetsvärdering och uppdraget,
- besitta erforderlig kunskap om värderingsobjektet, den berörda fastighetsmarknaden och syftet med värderingen,

En panel av värderingsmän ska besitta den expertis om olika delar av fastighetsbranschen som är lämplig för bankens låneverksamhet och låneområde.

7.3 Frekvens för värderingar

I denna vägledning ska banker använda följande förfaranden för att uppdatera och övervaka värderingen av säkerheter i form av fast egendom:

Oaktat bestämmelserna i avsnitt 7.2 ska banker ofta uppdatera individuella värderingar för säkerheter för alla exponeringar och åtminstone årligen för kommersiella fastigheter samt vart tredje år för bostadsfastigheter.

Värdering av säkerheter i form av fast egendom bör uppdateras på individuell basis vid den tidpunkt då lånet klassificeras som nödlidande exponering och åtminstone årligen under så lång tid som detta tillstånd består. Detta gäller för alla lån som klassificeras som nödlidande enligt kapitel 5 i denna vägledning. Det enda undantaget till detta krav på individuell uppdaterad värdering är att under nedanstående exponeringströskelvärden (se avsnitt 7.2.3) kan uppdaterade individuella värderingar göras genom indexering under förutsättning att den säkerhet som ska värderas kan mätas med sådana metoder.

För fastigheter med en uppdaterad individuell värdering gjord under de senaste 12 månaderna (i linje med alla tillämpliga principer och krav i detta kapitel) kan värdet på fastigheten indexeras fram till perioden för granskning av nedskrivningar.

Banker ska göra värderingar oftare om marknaden är föremål för kraftiga negativa förändringar eller om det finns tecken på att värdet på individuella säkerheter sjunker kraftigt.

Således ska banker definiera kriterierna för värdering av säkerheter i sina riktlinjer och förfaranden i syfte att kunna fastställa om värdet på säkerheterna har minskat kraftigt. Detta omfattar kvantitativa tröskelvärden för varje typ av säkerheter, baserat på observerade empiriska data och andra relevanta kvalitativa bankerfarenheter, med beaktande av relevanta faktorer som utvecklingen av marknadspriser eller oberoende värderingsmäns omdömen.

Bankers IT-processer och -system ska kunna signalera föråldrade värderingar och påkalla nya värderingsrapporter.

7.4 Värderingsmetod

7.4.1 Allmänt tillvägagångssätt

Banker ska ha definierade tillvägagångssätt för värdering av säkerheter per produkttyp. Dessa tillvägagångssätt ska vara adekvata och lämpliga för tillgångsklassen i fråga.

Alla säkerheter i form av fast egendom ska värderas på basis av marknadsvärde eller pantlånevärde i enlighet med artikel 229 i CRR. Med marknadsvärde åsyftas det beräknade värdet på en tillgång eller skuld till vilket den skulle utväxlas på värderingsdagen mellan en villig köpare och en villig säljare efter lämplig marknadsföring där båda parter har varit välinformerade, handlat försiktigt och utan tvång.

Värderingar baserade på diskonterat återanskaffningsvärde ska inte användas.

För fastigheter som genererar intäkter kan en metod som är marknadsjämförbar eller en metod som bygger på diskonterat kassaflöde användas.

Säkerheter i form av fast egendom ska värderas i enlighet med europeiska och internationella standarder⁵⁶. Nationella standarder kan också accepteras om de följer liknande principer.

7.4.2 Beräknade framtida kassaflöden

I enlighet med principerna i kapitel 6 om mätning av NPL kan individuella uppskattningar av avsättningsavdrag genom diskontering av framtida kassaflöden göras på två vis:

- "fortlevnadsscenario", där gäldenärens framtida kassaflöden fortsätter och kan användas för att betala den finansiella skulden och säkerheten kan användas i den utsträckning detta inte påverkar det operativa kassaflödet,
- i ett scenario av "konkurs/sannolikt konkursfärdigt", där gäldenärens operativa kassaflöden upphör och säkerheten används.

I fortlevnadsscenario baseras uppskattningen av avdrag på antagandet att gäldenären fortfarande har operativa kassaflöden, inbegripet kassaflöden från säkerheten. Således är uppdaterad och tillförlitlig information om kassaflöden en

⁵⁶ Sådana är European Valuation Standards EVS-2016 (Blue Book) samt Royal Institute of Chartered Surveyors (RICS) standards.

förutsättning för en sådan uppskattning. Se kapitel 6 om mätning av NPL för ytterligare referens till fortlevnadsscenarioet.

7.4.3 Tillvägagångssätt för ett scenario av ”konkurs/sannolikt konkursfärdigt”

I ett scenario av ”konkurs/sannolikt konkursfärdigt”, ska framtida intäkter av utmätning av säkerheter justeras samt beakta likvidationskostnader och nedsättning av marknadspris till gängse marknadspris (OMV).

Likvidationskostnader/kostnader för försäljning

Likvidationskostnader definieras som kassautflöden som uppstår under utmätning av säkerheter och under försäljningsprocessen. De omfattar:

- alla relevanta rättskostnader,
- kostnader för försäljning, skatter och andra utgifter,
- eventuella extra kostnader för underhåll som banken ådrar sig i samband med återbördande och avyttring av säkerheten,
- kassainflöden fram till dagen för likvidation.

Utöver ovannämnda likvidationskostnader, ska i förekommande fall en nedsättning av marknadspris tillämpas på den uppdaterade värderingen i enlighet med nedanstående.

Priset på fastigheten dvs. marknadspriset vid tiden för likvidation ska beakta aktuella och förväntade marknadsvillkor.

Försäljningstid baserat på underliggande nationella ramverk vad gäller avyttring av belånade fastigheter ska också beaktas i förekommande fall, särskilt om rättsprocessen är utdragen.

Exekution av säkerheter kan omfatta både frivillig försäljning och tvångsförsäljning.

Storleken på de kostnader som beskrivs ovan ska hänga direkt samman med tillvägagångssättet av utmätningen av säkerheter, dvs. om den är frivillig eller inte frivillig.

Nedsättning av marknadspris

Nedsättning av marknadspris på fastighetspriset (marknadspriset vid likvidationstillfället) eller på verkligt värde beräknat med hjälp av modellen för verkligt värde är relevanta av följande ekonomiska skäl: empiriska bevis och praktisk erfarenhet visar att det finns en negativ korrelation mellan frekvensen av

fallissemang och värdet på säkerheten. Dessutom tenderar marknadslikviditeten att minska om banker behöver realisera ett stort antal säkerheter samtidigt och i tider med många fallissemang då de ofta står under kapitaltryck för att snabba på likvidation av säkerheter även om det innebär att sälja till ofördelaktiga priser. En prisnedsättning är inte uttryck för en godtyckligt konservativ partiskhet utan återspeglar den ekonomiska realiteten av kassaflödesprognostisering. Nedsättning av marknadspriset ska således återspegla marknadens likviditet och strategin för likvidation. Det ska inte återspegla förhållanden av blyxförsäljningar om inte strategin för likvidation innebär en sådan situation.

Tillsynsmyndigheter räknar med att banker använder adekvata nedsättningar i enlighet med intentionerna i IAS 39 och IFRS 9, för beräkning av lagstadgat kapital och för riskkontrollsyften. En nedsättning av marknadspriset kan vara nära noll för säkerheter som är mycket likvida och inte nödlidande, och som inte påverkas av några väsentliga risker för korrelation. Ett minsta nedsättning på 10 procent bör tillämpas om säkerheten säljs på aktion.

Alla banker förväntas utveckla sina egna antaganden för likvidationskostnader och nedsättning av marknadspris baserat på observerade empiriska bevis. Om sådana inte finns i tillräcklig utsträckning bör antagandena för avdrag vara tillräckligt konservativa och som ett minimum baseras på likviditet, förfluten tid och på värderingens ålder och kvalitet. Om en bank är i ett läge där fastighetsmarknaden är frusen och bara ett litet antal fastigheter har sålts eller om säljhistoriken måste betraktas som otillräcklig bör en mer konservativ marknadsprissättning tillämpas.

Exempel på beräkning av förväntade framtida kassaflöden

Nedan ges en utförlig beräkning av hur likvidationskostnader/kostnader för försäljning och nedsättning av marknadspriset tillämpas. Beräkningen visar att utöver nedsättning av marknadspriset och likvidationskostnader kan andra aspekter som kostnader för underhåll och diskontering (särskilt om en försäljning drar ut på tiden) i väsentlig grad kan påverka säkerhetens nettonuvärde.

Exempel

Nedsättning av marknadspris med 10 % gäller

Tid till likvidation/avyttring: 5 år

Försäljningskostnader (inklusive skatter och andra utgifter): 10 %

Kostnader för underhåll: 5 %

Effektiv ränta: 5 %

	T=0	T=1	T=2	T=3	T=4	T=5
Bruttovärde av lån	300 €					
Öppen marknadsvärdering av säkerheter						200 €
Nedsättning av marknadspris						-20 €
Försäljningskostnader						-18 €
Kostnader för underhåll:		-10 €	-10 €	-10 €	-10 €	-10 €
Uppskattning av framtida kassaflöden		-10 €	-10 €	-10 €	-10 €	152 €
Aktuellt värde på säkerheter	84 €					
Nedskrivningsbelopp	216 €					

Ytterligare faktorer vid beräkning av kassaflöden från likvidation av säkerheter i form av fastigheter

Vid beräkning av kassaflöden från likvidation av säkerheter i form av fastigheter ska banker använda adekvata och realistiska antaganden. Kreditinstitut bör också uppmärksamma kraven på värdering av kassaflöden enligt IFRS 13 om beräkning av verkligt värde. Finansinstitut ska framför allt uppfylla följande krav.

- Fastställa den antagna tiden för avyttring med hänsyn till nuvarande och förväntade marknadsförhållanden liksom det underliggande nationella rättsliga ramverket för avyttring av belånade fastigheter.
- Säkerställa att det pris som används för att fastställa marknadsvärdet på den fastighet som utgör säkerhet vid tidpunkten av likvidation inte är mer optimistiskt än de projektioner som har tagits fram av internationella organisationer. Följaktligen får inga spekulationer göras om eventuella förbättringar av nuvarande marknadsförhållanden.
- Säkerställa att intäkter från säkerheter i form av fastigheter inte antas öka från nuvarande nivåer, utom om det finns ett befintligt avtal om en sådan ökning. Vidare ska löpande inkomster från fastigheter justeras vid beräkning av kassaflöden för att spegla förväntade ekonomiska förhållanden. Det är till exempel knappast lämpligt att projicera oförändrade hyresintäkter i en konjunkturedgång där antalet lediga fastigheter ökar, med därav orsakat nedåttryck på hyresnivåerna.
- En "innehavsstrategi" för fast egendom är inte godtagbar. En innehavsstrategi definieras som att tillgången bokförs över marknadsvärdet med antagandet att tillgången kommer att säljas när marknaden har återhämtat sig.

När värdet på säkerheten används för att beräkna exponeringens återvinningsbara belopp ska åtminstone följande dokumenteras:

- hur värdet fastställdes, inklusive användning av värderingar, värderingsantaganden och beräkningar,
- en motivering till eventuella justeringar av beräknade värden,
- fastställandet av försäljningskostnader, om tillämpligt,
- utvärderarens expertkunskaper och oberoende,
- det antagna tidsperspektivet för återhämtning.

När det observerbara marknadspriset används till att bedöma det återvinningsbara beloppet för exponeringen ska beloppet, källan och datumet för det observerbara marknadspriset också dokumenteras.

Banker bör kunna styrka de antaganden som använts genom att på begäran överlämna till den behöriga myndigheten detaljer om fastighetens marknadsvärde, underkurs mot marknadspriset, inräknade juridiska kostnader och försäljningskostnader samt beräknad tid till likvidation. Banker ska till fullo kunna motivera sina antaganden, både kvalitativt och kvantitativt, och förklara skälen för sina förväntningar med hänsyn till tidigare och nuvarande erfarenheter.

Utfallstester

Banker ska via sunda utfallstester visa att de antaganden som de använder är rimliga och grundade på observerade erfarenheter. I det här sammanhanget ska banker regelbundet utfallstesta sin värderingshistorik (senaste värdering innan objektet klassificerades som NPL) kontra försäljningshistorik (säkerhetens nettoförsäljningspris). Beroende på bankens storlek och affärsmodell ska den i utfallstesterna skilja mellan objekttyper (t.ex. enfamiljshus, lägenhet, lager), värderingsmodeller/-metoder, typ av försäljning (frivillig försäljning/tvångsförsäljning) och regioner. Resultaten av utfallstesterna ska användas för att fastställa nedsättning på värderingar av säkerheter för exponeringar som finns kvar i balansräkningen. Alternativt kan banker som använder A-IRB-metoden använda säkerställda LGD för att fastställa nedsättningar.

Krav på IT-databaser avseende säkerheter

Banker ska ha databaser över transaktioner för att göra det möjligt att korrekt utvärdera, övervaka och kontrollera kreditrisker, samt utarbeta rapporter och annan omfattande dokumentation i god tid, både för ledningen och för att informera tredje part eller svara på förfrågningar från tillsynsmyndigheter. I synnerhet ska databaserna uppfylla följande krav:

- De ska ha djup och bredd, genom att omfatta alla viktiga riskfaktorer.

- Uppgifterna ska vara exakta, tillförlitliga och aktuella.
- Data ska vara konsekventa och baseras på en gemensam informationskälla och enhetliga definitioner av vilka begrepp som används för kreditriskkontroll.
- Data ska vara spårbara, så att informationskällan kan identifieras.

Dessa databaser ska innehålla all relevant information om fastigheter och andra säkerheter för bankers transaktioner, och om kopplingarna mellan säkerheter och specifika transaktioner.

7.5 Värdering av utmäta tillgångar⁵⁷

Banker uppmanas att klassificera utmäta fastigheter som anläggningstillgångar som innehas för försäljning enligt IFRS 5⁵⁸. Det här sättet att bokföra innebär att ledningen ska godkänna en individuell försäljningsplan inom en kortare tidsperiod (normalt ett år) och att en aktiv försäljningspolitik ska föras (IFRS 5.8) – dvs. det främjar återvinning.

Med tanke på detta ska utmäta tillgångar värderas till det lägre av:

- beloppet på de tillämpade finansiella tillgångarna, med behandling av tillgången (utmätt eller erhållen som betalning av skuld) som en säkerhet,
- den utmäta tillgångens verkliga värde, minus försäljningskostnader.

När det verkliga värdet inte erhålls genom referens till en aktiv marknad utan bygger på en värderingsteknik (antingen nivå 2 eller nivå 3) kan det bli nödvändigt att göra vissa justeringar på grund av följande faktorer:

- Tillgångarnas skick eller läge. Risker och osäkerheter rörande tillgången ska införlivas i uppskattningen av verkligt värde.
- Volymen eller nivån av marknadsaktivitet för sådana tillgångar. Enhetens tidigare erfarenheter av avyttringar och skillnaderna mellan värderingstekniken och det slutliga beloppet från avyttringen ska införlivas. Antaganden som görs för att mäta den här justeringen kan dokumenteras, och ska göras tillgängliga för tillsynsmyndigheten på begäran. Diskonteringar på grund av illikviditet kan beaktas.

I sällsynta fall förvärvar banker byggnader som fortfarande är under uppförande och beslutar att slutföra byggnationen innan de säljer byggnaden. I sådana fall ska banken visa fördelarna med en sådan strategi, och kostnaden ska inte överstiga det verkliga värdet minus kostnader för att färdigställa och sälja tillgången, med

⁵⁷ Definitionen av utmäta tillgångar som den används i dessa riktlinjer finns i bilaga 1.

⁵⁸ Under IFRS-ramverket finns det flera metoder för att värdera utmäta tillgångar (IAS 2, IAS 16, IAS 40 och IFRS 5). Tillsynsmyndigheter uppmanar dock banker att använda IFRS 5 av de anledningar som beskrivs ovan.

beaktande av adekvata illikviditetsdiskonteringar enligt beskrivning ovan. Utmätningar av egendom är bara en konsekvens av att lån har beviljats som senare har fallerat. Sådana utmätningar är därför inte ett uttryck för en fastighetsinvesteringsstrategi som den definieras i IAS 40. De svårigheter banker har med att sälja utmäta tillgångar är inte heller uttryck för en sådan investeringsstrategi. Banker uppmanas därför å det bestämdaste att inte använda IAS 40 i sådana fall. Istället bör de använda IFRS 5, som angavs i början av det här avsnittet.

Långa innehavsperioder för utmäta tillgångar är bevis på svårigheter med att avyttra dem, t.ex. på grund av illikviditet på marknaden. När en utmätt tillgång har överskridit den genomsnittliga innehavsperioden för liknande tillgångar, för vilka aktiva försäljningsriktlinjer finns, ska banker därför revidera illikviditetsdiskonteringen som används i värderingsprocessen som nämns ovan, och öka den därefter. Under dessa omständigheter ska banken inte bokföra återföringar av befintliga ackumulerade nedskrivningar av tillgångarna, eftersom dessas närvaro på balansräkningen under längre tid tyder på att banken inte kan sälja tillgångarna till högre värdering.

Frekvensen av värdering av utmäta tillgångar och tillämpliga förfaranden likriktas till hanteringen av fastigheter enligt avsnitt 7.3 och 7.2.2.

7.6 Tillsynsrapportering och offentliggörande

I bilaga 7 anges tillsynsförväntningar om offentlig information avseende säkerheter.

Bilaga 1

Ordlista

Förkortningar/Termer	Definition	Referens
AMC (asset management company) kapitalförvaltningsbolag	En specialenhet, ofta ett dotterbolag, för sanering av bankers balansräkningar. Ett kreditinstitut kan överföra nödlidande tillgångar (NPA) till ett kapitalförvaltningsbolag under förutsättning att vissa krav och villkor uppfylls. Dessa kapitalförvaltningsbolag (AMC) kallas ofta för "bad banks".	
AQR (asset quality review) översyn av tillgångarnas kvalitet	Bedömning av tillsynsmyndigheter för att öka insynen i bankers exponeringar inbegripet av om tillgångar, säkerheter och reserver är lämpligt värderade.	ECB 2014 och 2015 AQR-resultat
BCBS Baselkommittén för banktillsyn	Internationella regleringsbankens kommitté utgör ett forum för samarbete i regelfrågor som rör banktillsyn. Dess mål är att öka förståelsen för centrala tillsynsfrågor och förbättra kvaliteten på banktillsynen över hela världen. De viktigaste regelverken kallas Basel II och Basel III. Företrädare för centralbanker och tillsynsmyndigheter från olika länder är medlemmar i BCBS.	https://www.bis.org/bcbs
BNP (bruttonationalprodukt)	Ett standardmått på värdet på en ekonomis totala produktion av varor och tjänster minus värdet på import.	https://data.oecd.org/gdp/gross-domestic-product-gdp.htm
CRD IV (kapitalkravsdirektivet)	Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) nr 2013/36 av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2001/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG. Text av betydelse för EES	CRD IV officiell text
CRR (kapitalkravsförordningen)	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012. Texten är av betydelse för Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).	CRR officiell text
EBITDA (earnings before interest, taxes, depreciation and amortisation) resultat före räntor, skatt, avskrivningar och amorteringar	Användbar mätteknik för att jämföra inkomst för företag med olika kapitalstrukturer. Företag med betydande anläggningstillgångar, som t.ex. tillverkningsföretag eller företag med stora avskrivningskostnader eller som har betydande immateriella tillgångar som resulterar i stora amorteringskostnader, kan lätt jämföras. Det är också ett användbart mått för ett företags fordringsägare eftersom det visar vilka inkomster som är tillgängliga för räntebetalningar.	
EL (expected loss) förväntad förlust	Förväntad förlust (EL): avser kvoten av det belopp som förväntas gå förlorat av en exponering till följd av möjligt fallissemang för en motpart eller utspädning under en ettårsperiod av det belopp som blir utestående vid fallissemang. "Exponering": avser en tillgång eller en post utanför balansräkningen. "Förlust": avser ekonomisk förlust, inbegripet väsentliga diskonterings effekter och väsentliga direkta eller indirekta kostnader vid inkassering av instrumentet.	Förordning (EU) nr 575/2013 artikel 5.3
EWI (early warning indicators) tidiga varningar	Kvantitativa eller kvalitativa indikatorer baserade på tillgångarnas kvalitet, kapital, likviditet, marknads- och makroekonomiska mått. Inom ramverket för riskkontroll kan ett institut använda progressiva mått (en så kallad trafikljusmetod) eller en EWI-metod för att informera institutets ledning om att en stressituation (rödljus) potentiellt kan nås.	
FTE (full time equivalent/employee) heltidsekvivalenter/heltidsanställda	En enhet som erhålls genom att jämföra en anställds genomsnittliga arbetstid med det genomsnittliga antalet arbetade timmar för en heltidsanställd. En heltidsanställd räknas alltså som en FTE, medan en deltidanställd får ett sysselsättningsstal i förhållande till det antal timmar som hen arbetar.	http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Glossary:Full-time_equivalent_(FTE)
IAS (International Accounting Standards) den internationella redovisningsstandarden	Regler som upprättats av IASB – ett oberoende organ bestående av internationella redovisningsexperten. Det främsta syftet med standarderna är att främja kvalitet, transparens och jämförbarhet – även på internationell nivå – på redovisning som upprättas av olika företag eller av ett företag för olika perioder. Börsnoterade företag i EU ska enligt förordning (EG) 1606/2002 utarbeta konsoliderade finansiella räkenskaper i enlighet med internationella redovisningsstandarder. IASB är en privaträttslig internationell	http://www.ifrs.org/Pages/default.aspx

	förening och dess standarder är således inte omedelbart bindande. Varje standard måste genomgå ett godkännandeförfarande för att bli rättsligt bindande på EU-nivå eller i andra länder. Före den 1 april 2001 kallades organet IASC (International Accounting Standards Committee) och de regler som kommittén utfärdade kallades för internationella redovisningsstandarder (IAS). Dessa regler gäller fortfarande och har fortfarande samma namn. Regler som offentliggörs efter detta datum kallas för IFRS-standarder (internationella finansiella rapporteringsstandarder).	
ICAAP (internal capital adequacy assessment process) IKU (intern process för bedömning av kapitalbehov)	Strategier och processer för att bedöma och löpande upprätthålla belopp, typer och fördelning av internt kapital som banker bedömer som adekvat för att täcka typ och nivå av risker som de är eller kan komma att utsättas för. Dessa strategier och processer ska regelbundet ses över internt så att det kan säkerställas att de fortsätter att vara heltäckande och stå i proportion till arten och omfattningen av det berörda institutets verksamhet samt dess komplexitet. Se även artikel 73 i direktiv 2013/36/EG som förordar att institut ska ha infört en sund, effektiv och helomfattande IKU.	Direktiv 2013/36/EU – CRD IV officiell text
IFRS (International Financial Reporting Standards) (IFRS-standarder) internationella redovisningsstandarder	Upprättade internationella redovisningsstandarder som visar hur specifika transaktioner och andra händelser bör redovisas i finansiella rapporter. Se även IAS (den internationella redovisningsstandard) ovan.	http://www.ifrs.org/Pages/default.aspx
IMF (International Monetary Fund) Internationella valutafonden	Internationell organisation vars främsta mål är att säkerställa stabilitet i det internationella monetära systemet – systemet för växelkurser och internationella betalningar som gör det möjligt för länder (och deras medborgare) att göra transaktioner med varandra. Fondens mandat uppdaterades 2012 för att inbegripa alla makroekonomiska och finansiella frågor som har betydelse för global stabilitet. Den har 186 medlemsländer.	http://www.imf.org
KPI (key performance indicator) nyckeltal för verksamheter	Indikatorer genom vilka en banks ledning eller tillsynsmyndighet kan bedöma institutets resultat.	
kureringsgrad	Andel (i procent) av lån som tidigare presenterades som dröjsmål och som efter restrukturering inte längre visar några dröjsmål.	
LGD (loss given default) förlust vid fallissemang	Förlust vid fallissemang (LGD) avser kvoten av förlusten på en exponering till följd av en motparts fallissemang och det utestående beloppet vid tiden för detta. Förlust avser ekonomisk förlust, inbegripet väsentliga diskonterings effekter och väsentliga direkta eller indirekta kostnader vid inkassering av instrumentet.	Förordning (EU) nr 575/2013 artikel 4.1.55 och 5.2
LLP (loan loss provision) avsättningar för kreditförluster	Minskning i en tillgångs redovisade värde som återspeglar av dess lägre kreditvärdighet.	
LTV (loan to value) belåningsgrad	Kvoten som används vid bostadslån som ett uttryck av värdet på lånet jämfört med fastighetens uppskattade värde.	
MIS (management information systems) styrinformationssystem	Informationssystem för riskhantering för att samla in och rapportera relevanta uppgifter på företags- och bankomfattande nivå.	Se BIS Principles for effective risk data aggregation and risk reporting
NPA (non-performing assets) nödlidande tillgångar	NPE plus utmäta tillgångar	
NPE (non-performing exposures) nödlidande exponeringar	Exponeringar (lån, skuldförbindelser, poster utanför balansräkningen) förutom sådana som innehas för handel som uppfyller antingen det ena eller båda av följande kriterier: a) Väsentliga exponeringar som är förfallna till betalning mer än 90 dagar efter förfalldagen. b) Det bedöms som osannolikt att gäldenären kommer att betala sina låneförpliktelser fullt ut utan att säkerheter tas i anspråk, oberoende av eventuella förfallna belopp eller antal dagar sedan de förfallit till betalning. Nödlidande exponeringar innefattar exponeringar som är nödlidande och har ett minskat värde. Totalt NPE fås genom summan av nödlidande lån, nödlidande skuldförbindelser och nödlidande poster utanför balansräkningen. Se även EBA Implementing Technical Standard (ITS) on Supervisory Reporting (Forbearance and non-performing exposures).	EBA Implementing Technical Standard (ITS) on Supervisory Reporting (Forbearance and non-performing exposures)
NPL (non-performing loans) nödlidande lån	Lån som inte innehas för handel vilka uppfyller antingen det ena eller båda av följande kriterier: a) Väsentliga lån som är förfallna till betalning mer än 90 dagar efter förfalldagen. b) Det bedöms som osannolikt att gäldenären kommer att betala sina låneförpliktelser fullt ut utan att säkerheter tas i anspråk, oberoende av eventuella förfallna belopp eller antal dagar sedan de förfallit till betalning. Nödlidande lån innefattar lån som är fallerade och lån som inte återbetalas. NPL är del av NPE (nödlidande lån är del av	EBA Implementing Technical Standard (ITS) on Supervisory Reporting (Forbearance and non-performing exposures)

	<p>nödlidande exponeringar). Se även EBA Implementing Technical Standard (ITS) on Supervisory Reporting (Forbearance and non-performing exposures).</p> <p>Det bör dock noteras att det i denna vägledning hänvisas generellt till "NPL" då detta är den etablerade termen i de dagliga kontakterna mellan banker och tillsynsmyndigheter. I tekniska termer behandlar vägledningen alla nödlidande exponeringar (NPE) i enlighet med EBA:s definition och även utmäta tillgångar. Den tar även delvis upp fungerande exponeringar med förhöjd risk att bli nödlidande, som t.ex. exponeringar på bevakningslista och fungerande exponeringar som beviljats anstånd.</p>	
NPL WUs (Workout Units) workoutenheter	Enheter inom banken som är särskilt inrättade för förfaranden med nödlidande lån. Dessa enheter kan även inbegripa tidiga dröjsmål (t.ex. exponeringar som ännu inte klassificeras som NPL) eller utmäta tillgångar.	
NPV (net present value) nettonuvärde	Nominellt utestående belopp minus summan av alla framtida skuldtjänsttaganden (ränta och kapitalbelopp) på befintliga skulder diskonterade till en annan räntesats än kontrakt räntan.	
OMV (open market valuation) öppen marknadsvärdering	Det pris till vilket en tillgång skulle handlas i ett konkurrensutsatt auktionsförfarande. OMV används synonymt med Marknadsvärde.	https://www.ivsc.org/
PD (probability of default) sannolikhet för fallissemang	"Sannolikhet för fallissemang" eller "PD" innebär sannolikheten för en motparts fallissemang under en ettårsperiod.	Förordning (EU) nr 575/2013, artikel 4.1.54
PE (performing exposure) fungerande exponering	Exponeringar som inte omfattas av NPE-kriterier enligt ovan.	
RAF (risk appetite framework) ram för riskaptit	Den övergripande metoden, inklusive riktlinjer, processer, kontroller och system genom vilken riskaptiten bestäms, kommuniceras och övervakas. Den innehåller ett meddelande om riskaptit, riskgränser och riktlinjer om roller och ansvar för de som genomför och övervakar RAF. RAF bör beakta betydande risker i relation till finansinstitutet såväl som till institutets anseende gentemot försäkringstagare, insättare, investerare och kunder. RAF ligger i linje med institutets strategi.	Financial Stability Board publication Principles for An Effective Risk Appetite Framework
RAS (risk appetite statement) meddelande om riskaptit	En skriftlig utformning av den aggregerade nivån och risktyper som ett finansinstitut är villigt att acceptera, eller att undvika, för att uppnå sina affärs mål. Den inbegriper kvalitativa yttranden såväl som kvantitativa åtgärder som uttrycks som relativa till vinst, kapital, riskåtgärder, likviditet och andra relevanta åtgärder som kan behövas. Den bör också adressera mer svårkvantifierbara risker såsom renommérisker och uppföranderisker såväl som penningtvätt och annan oetisk praxis.	Financial Stability Board publication Principles for An Effective Risk Appetite Framework
Recovery plan återhämtningsplan	Dokument som har utarbetats av kreditinstitut och investmentbolag och som innehåller de åtgärder som behöver vidtas för att återställa deras finansiella ställning efter en betydande försämring av deras ekonomiska situation, enligt det nya unionsomfattande ramverket för krisförebyggande, krishantering och resolution.	Se artikel 5.10 i direktiv 2014/59/EU och EBA:s slutliga utkast till tekniska standarder för tillsyn om återhämtningsplaner.
SI (significant institution) betydande institut	Inom ramen för den gemensamma tillsynsmekanismen (SSM) är ett betydande kreditinstitut en bank som är så viktig att den övervakas direkt av Europeiska centralbanken (ECB). Följande anses vara "betydande": de tre största bankerna i en deltagande medlemsstat, banker som erhåller direkt stöd från euroområdet stabiliseringsfond/europeiska stabilitetsmekanismen (EFSF/ESM) och banker med totala tillgångar som överstiger 30 miljarder euro eller 20 % av den nationella bruttobutnationalprodukten (med en total balansräkning på minst 5 miljarder euro). I undantagsfall kan ECB utse en bank som opererar över landsgränser som betydande. Sedan den 1 januari 2016 har ECB utsett cirka 129 banker som betydande. Tillsammans har de banktillgångar som överstiger 80 % av de totala tillgångarna på de aggregerade balansräkningarna av alla kreditinstitut under tillsyn. Direkt tillsyn är normalt på mikronivå, dvs. institutspecifik, medan "systemviktiga institut" utsätts för en tillsyn på makronivå, dvs. systemspecifik.	https://www.bankingsupervision.europa.eu
SSM (Single Supervisory Mechanism) Gemensamma tillsynsmekanismen	Pelaren som EU:s bankunion vilar på och som är ansvarig för banktillsynen. SSM består av ECB och de nationella tillsynsmyndigheterna i de deltagande länderna. Dess viktigaste mål är att: i) se till att det europeiska banksystemet är säkert och sunt, ii) öka finansiell integration och stabilitet, iii) säkerställa en konsekvent tillsyn.	https://www.bankingsupervision.europa.eu
ST (stress test) stresstest	Stresstester som genomförs av tillsynsmyndigheter för att förse tillsynsmyndigheter, banker och andra marknadsaktörer med en gemensam analysram för att enhetligt jämföra och bedöma bankers motståndskraft mot ekonomiska chocker.	EBA 2016 EU-omfattande stresstester ECB 2016 stresstest – pressmeddelande
Texas ratio Texaskvot	Texaskvoten räknas vanligtvis ut genom att dividera bruttovärdet på en banks nödlidande tillgångar med summan av bankens eget kapital och avsättningar för kreditförluster.	

uppsagda lån	Uppsagda lån, t.ex. i grekiska NPL-sammanhang, är lån vars kontrakt har sagts upp av långivaren och uppsägningen vederbörligen meddelats låntagaren.
utmätta tillgångar	I denna vägledning definieras utmätta tillgångar som tillgångar i ett kreditinstituts balansräkning som erhållits genom övertagande av säkerheter eller i anspråktagande av liknande kreditförstärkningar. Dessa tillgångar kan ha erhållits genom rättsliga förfaranden ("utmätta" i strikt bemärkelse), genom bilateralt avtal med gäldenären (swapp eller försäljning) eller andra typer av överföring av säkerheter från gäldenär till borgenär. Utmätta tillgångar omfattar både finansiella tillgångar och icke-finansiella tillgångar. Utmätta tillgångar innefattar alla säkerheter som erhållits oberoende av deras klassificering för redovisningssyften (t.ex. inklusive tillgångar för eget bruk och för försäljning).
UTP (unlikelihood to pay) osannolikhet för betalning	Se artikel 178.3 i förordning (EU) nr 575/2013 för faktorer som kan uppfattas som tecken på osannolikhet för betalning http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32013R0575
Watch-list exposures exponeringar på bevakningslista	Exponeringar som uppvisat tecken på nyligen förhöjd kreditrisk och som är föremål för utökad bevakning och granskning av banken.

Bilaga 2

Exempel på segmenteringskriterier för NPL inom sektorn privatlån

1. Fysiska eller juridiska personer
 - (a) Icke-professionell kund
 - (b) Enskild näringsidkare
 - (c) Småföretag och näringsidkare
 - (d) Små och medelstora företag (överlappar med företag)
2. Grupper av dröjsmål eller dagar sedan förfall (ju högre nivå av dröjsmål, ju mindre är utrymmet för möjliga lösningar)
 - (a) Tidiga dröjsmål (> 1 dpd och ≤ 90 dpd)
 - (b) Sena dröjsmål (> 90 dpd och < 180 dpd)
 - (c) Enhet i vilken kvarstad uttrycks/beräknas > 180 dpd, inbegripet rättsfall (låntagare för vilka rättsliga åtgärder vidtagits eller pågår)
3. Omstruktureringar (omstrukturerade lån med dröjsmål, indikativt för bestående återbetalningsproblem och/eller misslyckande av den föreslagna omstruktureringslösningen)
 - (a) Antal tidigare omstruktureringar
4. Exponeringsbalans
 - (a) Högt värde
 - (b) Lågt värde
 - (c) Multipla exponeringar
5. Risknivå (baserat på bankens bedömning/poängsättning av beteende/interna data på beteende/transaktionshistoria/kreditvärdering). Det är troligare att kunder med bättre betalningshistorik reagerar positivt på omstruktureringserbjudanden.
 - (a) mycket hög
 - (b) hög
 - (c) medelhög

- (d) låg
- 6. Baserat på låntagarens beteende
 - (a) säsongsbetalningar
 - (b) samarbetsvillig kontra icke-samarbetsvillig (kunder som inte är villiga att samarbeta bör beläggas med kvarstad)
 - (i) antal givna/brutna löften
 - (ii) antal misslyckade uppringningsförsök
 - (iii) datum för senaste framgångsrika kontakt
- 7. Syfte med kredit (per produkt)
 - (a) lån för huvudsaklig hemvist
 - (b) lån för fritidsboende eller semesterboende
 - (c) fastighetslån för investeringssyfte/uthyrning
 - (d) privat lån
 - (e) checkräkningskredit
 - (f) leasade tillgångar
 - (g) kreditkort
 - (h) lån till enskild näringsidkare, mikroföretag, små och medelstora företag
 - (i) uppstartslån till företagare: lokaler, infrastruktur, maskiner, renovering
 - (ii) rörelsekapital
- 8. Lånevaluta (euro, schweizisk franc, dollar etc.)
- 9. Låneränta (övertvägande av ränteminskning för lån som belastas med höga räntor, om möjligt)
- 10. Kundens utsikter (låntagarens ålder, hälsa, typ av anställning och anställningshistorik, anställningsutsikter, yrkeskunskaper, bransch).
- 11. Registreringsland eller säte
 - (a) hemmahörande
 - (b) icke-hemmahörande
- 12. Lokalisering av underliggande säkerheter
 - (a) landsbygd eller stad

(b) bästa läge, centralt eller ute på vischan etc.

13. Typ av underliggande säkerheter

(a) land/mark

(i) byggtomt

(ii) jordbruksmark

(b) byggnad

(i) hus

(ii) affärslokal

(iii) fabrik

14. Baserat på belåningsgrad

(a) Vid fall av lågt LTV kan försäljning av underliggande säkerheter utgöra det lämpligaste alternativet, i motsats till fall av högt LTV.

15. Fall av särskilda svårigheter (hälsoproblem, separation, skilsmässa)

16. Bedömning av låntagarens betalningsförmåga

(a) har råd med/inte råd med återbetalning av lånet

(b) intäkter minus utgifter i förhållande till rimliga levnadskostnader och amorteringar

17. Lönsamma låntagare (lönsam gentemot icke-lönsam låntagare)

Bilaga 3

Jämförelsetal för NPL-övervakningsmått

Banker bör fastställa stabila mått för att bedöma framsteg i arbetet med att implementera sin strategi för nödlidande lån och utmäta tillgångar. I tabellen nedan ges en preliminär och icke uttömmande lista av sådana mått. Där ingår de nyckelelement som beskrivs i avsnitt 3.5 i denna vägledning.

Högnivåmått för NPL	
NPE-nivå och flöden	NPE-stock / total volym av exponeringar
	NPE-stock + utmäta tillgångar + fungerande exponeringar med anstånd/total volym av exponeringar + utmäta tillgångar
	Flöde per kvartal av NPE (+/-)/total NPE-stock
	Flöde per kvartal från PE till NPE
	Flöde per kvartal från fungerande exponeringar med anstånd till NPE
	Flöde per kvartal från NPE till PE
	Flöde per kvartal från NPE till fungerande exponeringar med anstånd
	Flöde per kvartal från fungerande exponeringar med anstånd till PE
Avsättningar	Flöde per kvartal från PE till fungerande exponeringar med anstånd
	Ökning per kvartal av avsättningsstock
	Återföring per kvartal av avsättningar
	Förändring per kvartal av avsättningsstocken (+/-)/total NPE-stock
	Ackumulerade totala avsättningar/total NPE-stock
Förlustbudget	Efter kohort (t.ex. antal år sedan klassificering som NPL, säkrade/osäkrade)
	Totala förluster som resultat av anståndsaktivitet
	Totala förluster jämfört med budget
Indrivningsverksamhet	
Personalaktivitet	Antal kundmöten per kvartal jämfört med plan
	Antal kundmöten som leder till överenskommelse om anstånd
Återvinning av kontantmedel	Antal kundmöten som leder till återvinning av kontantmedel
	Återvinning av kontantmedel per kvartal från NPE / total NPE-stock
	Återvinning av kontantmedel per kvartal från ränta på NPE / total NPE-stock
	Återvinning av kontantmedel per kvartal från kapital och avgifter på NPE / total NPE-stock
	Återvinning av kontantmedel från fastighetsrelaterade likvidationer per kvartal, även som procentandel av total NPE-stock
	Återvinning av kontantmedel från icke-fastighetsrelaterade likvidationer per kvartal, även som procentandel av total NPE-stock
	Återvinning av kontantmedel från försäljning av NPE per kvartal, även som procentandel av total NPE-stock
	Återvinning av kontantmedel från NPE per kvartal, även som procentandel av total NPE-stock
Anståndsaktiviteter	
Eftergifter av skulder	Eftergifter av skulder per kvartal
	Eftergifter av skulder per kvartal / specifika tilldelade avsättningar
	Eftergifter av skulder per kvartal / total NPE-stock
Avskrivningar i redovisningen	Avskrivningar i redovisningen per kvartal (till fullo och delvis)
	Avskrivningar i redovisningen per kvartal (till fullo och delvis) / specifika tilldelade avsättningar
	Avskrivningar i redovisningen per kvartal (till fullo och delvis) / total NPE-stock

Anståndsaktiviteter	Värde på NPE som för närvarande har beviljats kortfristiga anstånd
	Värde på NPE som för närvarande har beviljats långfristiga anstånd
	Värde på nyligen avtalade anståndslösningar efter egenskaper (t.ex. betalningsfri period > 12 månader)
	Värde på lån som för närvarande har beviljats anstånd / total NPE-stock
	Värde på PE som för närvarande har beviljats anstånd
	Nödlidande exponeringar med anstånd per kvartal / total NPE-stock
	Totala nödlidande exponeringar med anstånd / total NPE-stock
	Värde på nödlidande exponeringar med anstånd som för närvarande är i ekonomiska svårigheter
Andel upprepade fallissemang	Andel upprepade fallissemang på nödlidande exponeringar med anstånd
	Andel upprepade fallissemang på fungerande exponeringar med anstånd
Byte skuld mot tillgångar	Byte skuld mot aktiekapital per kvartal, även som procentandel av total NPE-stock
	Byte skuld mot tillgångar per kvartal, även som procentandel av total NPE-stock
Rättsliga förfaranden	
Rättsliga förfaranden	Värde på och antal lån som för närvarande är föremål för rättsliga förfaranden
	Värde på och antal tillgångar som nyligen har mätts ut
	Värde på och antal lån som blir föremål för rättsliga förfaranden per kvartal
	Värde på och antal lån för vilka rättsliga förfaranden avslutas per kvartal
	Genomsnittlig längd på nyligen avslutade rättsliga förfaranden
	Genomsnittliga återvunna belopp från nyligen avslutade rättsliga förfaranden (inklusive totala kostnader)
	Förlustandel på lån som har genomgått rättsliga förfaranden
Poster i resultaträkningen som kan hänföras till NPL	
Ränta från NPL	Räntebetalningar som bokförs på NPL i resultaträkningen
	Procentandel av bokförda räntebetalningar från NPL som faktiskt tas emot

Bilaga 4

Exempel på tidiga varningar

Tidiga varningar på låntagarnivå från externa källor	
Externa källor	<p>Ökning av skuld och säkerheter i andra banker</p> <p>Förfallet till betalning eller på annat sätt klassificerat som nödlidande i andra banker</p> <p>Fallissemang hos garantigivaren</p> <p>Skuld i privat centralt register (om tillämpligt)</p> <p>Rättsligt förfarande</p> <p>Konkurs</p> <p>Förändringar i företagsstrukturen (t.ex. fusion, minskning av kapital)</p> <p>Extern kreditvärdering och trender</p> <p>Annan negativ information om större kunder/gäldenärens motparter/leverantörer</p>
Tidiga varningar på låntagarnivå från interna källor	
Företag	<p>Negativ trend i den interna kreditvärderingen</p> <p>Obetalda checkar</p> <p>Väsentlig förändring av likviditetsprofilen</p> <p>Skuldsättningsnivå (t.ex. aktiekapital/totalt < 5 % eller 10 %)</p> <p>Antal dagar efter förfalldatum</p> <p>Antal månader med övertrassering/överskriden övertrassering</p> <p>Vinst före skatt/intäkter (t.ex. en kvot < -1 %)</p> <p>Kontinuerliga förluster</p> <p>Fortsatt kontinuerliga underpriser på certifikat</p> <p>Negativ kapitalbas</p> <p>Betalningsförseningar</p> <p>Minskad omsättning</p> <p>Minskning av kreditlinor relaterat till kundfordringar (t.ex. årliga variationer, 3 månaders genomsnitt/1 års genomsnitt)</p> <p>Oväntad minskning av outnyttjade kreditlinor (t.ex. outnyttjat belopp/total kreditlina)</p> <p>Negativ trend i poängsättning av beteende</p> <p>Negativ trend i sannolikhet för fallissemang och/eller intern värdering</p>
Individer	<p>Amortering av hypotekslån > gånger creditsaldo</p> <p>Förfallna hypotekslån och konsumentkrediter</p> <p>Minskning av creditsaldot > 95 % de senaste 6 månaderna</p> <p>Genomsnittligt totalt creditsaldo < 0,05 % av totalt skuldsaldo</p> <p>Anstånd</p> <p>Nationalitet och relaterad historisk förlusttakt</p> <p>Minskning av antalet anställda de senaste 3 månaderna</p> <p>Arbetslöshet</p> <p>Tidiga dröjsmål (t.ex. 5-30 dagar efter förfalldagen, beroende på portfölj/kundtyper)</p> <p>Minskning av banköverföringar på bankkonton</p> <p>Ökning av amortering gentemot löneförhållandet</p> <p>Antal månader med någon övertrassering</p> <p>Negativ trend i poängsättning av beteende</p> <p>Negativ trend i sannolikhet för fallissemang och/eller intern kreditvärdering</p>
Tidiga varningar på portfölj-/segmentnivå	
Portföljfördelning	

	<p>Storleksfördelning och koncentrationsnivå</p> <p>De X (t.ex. 10) främsta grupperna av kunder med inbördes anknytning och relaterade riskindikatorer</p> <p>Fördelning av tillgångsklasser</p> <p>Indelning efter bransch, sektor, typer av säkerheter, länder, löptider osv.</p>
Riskparametrar	<p>PD/LGD-utveckling (totalt och per segment)</p> <p>PL/LGD-prognoser och -projektioner</p> <p>Total EL (förväntade förluster)</p> <p>Fallissemangsexponering</p>
LLP-data	<p>LLP-stockar och flöden (totalt och per segment)</p> <p>Volym och trender för väsentliga riskavsättningar på individuell nivå</p>
NPL/anståndsstatus/utmätning	<p>NPL-volym per kategori (> 90 dagar efter förfalldatum, LLP osv.)</p>
NPL/anståndsstatus/utmätning	<p>Anståndsvolym och segmentering (omstrukturering, workout, forcerad förlängning, andra modifieringar, uppskov, > 90 dagar efter förfalldatum, LLP)</p> <p>Utmätta tillgångar på totala exponeringar</p> <p>Andel NPL utan utmätta tillgångar</p> <p>Andel NPL med utmätta tillgångar</p> <p>NPL-täckning (LLP, säkerheter, andra garantier)</p>

Tidiga varningar efter specifik typ av kund/sektorer	
Allmänt	Anpassningsbar indexdata (BNP, aktiemarknader, råvarupriser, priser på kreditswappar osv.)
Frakt	Fraktmarknadsindex (t.ex. Baltic Dry Index)
	Täckningsgrad på skuldåterbetalningar (DSCR) och LTV-poäng
Flygindustri	Flygbolagsspecifika indikatorer (kabinfaktor, intäkter per passagerare osv.)
Fastigheter	Fastighetsrelaterade index (segment, region, städer, landsbygd osv.)
	Hysesmarknadssiffror och förväntade förändringar i marknadsvärden
Energi	Indexdata om regionala alternativa energikällor (t.ex. vindmängder osv.)
	System för informationsinhämtning om potentiella tekniska eller politiska risker inom energi
Infrastruktur/flygplatser	Passageraradata från flygplatser

Bilaga 5

Gemensamma NPL-relaterade riktlinjer

Banker bör ta fram, regelbundet utvärdera och övervaka sin efterlevnad av riktlinjer rörande ramverket för hantering av NPL. För banker med höga NPL-nivåer ska ledningsorganet granska dessa riktlinjer och förfaranden åtminstone en gång per år och om nödvändigt ändra dem.

Med hänsyn tagen till bankens strategi (inklusive dess NPL-strategi och åtgärdsplan, om relevant) och proportionalitetsprincipen förväntas att följande riktlinjer inrättas.

Riktlinje för hantering av betalningsdröjsmål

Syftet med denna riktlinje är att beskriva bankens verksamhetsmodell för NPL (se avsnitt 3.3), med åtminstone följande beståndsdelar:

- NPL-workoutenheters struktur och ansvarsområden, liksom andra enheter som deltar i hanteringen av betalningsdröjsmål (inklusive NPL), inbegripet definitioner av tydliga utlösande faktorer för överlämning och koppling till portföljsegmentering,
 - det förfarande som ska användas av de inblandade funktionerna med åtminstone:
 - det förfarande och de överlämningskriterier som ska användas för varje stadium av betalningsdröjsmål, dvs. före dröjsmål, tidiga dröjsmål och sena dröjsmål,
 - det förfarande som ska användas om en låntagare klassificeras som inte samarbetsvillig och/eller icke-lönsam, samt kriterierna för att låntagaren ska klassificeras som sådan,
 - kommunikationen⁵⁹ med låntagaren i varje steg,
 - de verktyg och metoder som ska användas,
 - kraven på mänskliga och tekniska resurser,
 - den miniminivå av MI-rapporter som ska utarbetas internt för övervakning och regelbundna uppdateringar till ledningsorganet.

⁵⁹ Kommunikationen med låntagaren ska vara i linje med det rättsliga ramverket (t.ex. uppförandekoder) i verksamhetslandet.

Riktlinje för anstånd

Syftet med denna riktlinje är att beskriva det ramverk inom vilket banken kan bevilja anstånd till låntagare som befinner sig i, eller som i framtiden kan hamna i, finansiella svårigheter (se kapitel 4).

Riktlinjen bör åtminstone föreskriva:

1. Den finansiella och icke-finansiella dokumentation som låntagarna⁶⁰ måste tillhandahålla för att den ansvariga kredithandläggaren ska kunna visa återbetalningsförmåga gällande amorteringar och ränta.
2. Minimimått och -förhållanden gällande återbetalningsförmåga som ska tillämpas av kredithandläggaren, beskrivna i detalj på portfölj-/produktnivå för en komplett bedömning av låntagarens återbetalningsförmåga.
3. Det förfarande som ska användas för att fastställa och genomföra den lämpligaste anståndslösningen för en låntagare:
 - (a) För privatkunder väntas detta illustreras med ett beslutsträd som liknar det som presenteras i det särskilda kapitlet om anstånd. För icke-privatkunder kan beslutsträd vara mindre lämpliga, men i riktlinjen ska det finnas tydliga anvisningar till kredithandläggaren om hur lämpligheten i anståndslösningar för icke-privatkunder ska bedömas.
 - (b) För de låntagare som det inte går att nå en lösning för (antingen icke-lönsamma och/eller inte samarbetsvilliga) ska beskrivas de tidsbegränsade förfaranden för överlämning av dessa låntagare till den NPL-workoutenhet som är ansvarig för likvidation.
4. En verktygslåda med kortfristiga och långfristiga lösningar enligt beskrivning i kapitel 4.
 - (a) Alla anståndslösningar ska inbegripa en förnyad utvärdering av låntagaren i syfte att fastställa en hållbar skuldstruktur och visa återbetalningsförmåga rörande amorteringar och ränta.
5. Tydliga anvisningar till kredithandläggaren avseende kraven på omvärdering av säkerheter i linje med kapitel 7.
6. Beslutsprocessen, godkännandenivåer och förfaranden för alla typer av anståndslösningar och exponeringsnivåer upp till ledningsorgannivå.
7. Förfarandet för övervakning av beviljade anstånd och låntagares fortsatta prestationer efter att en omstrukturering har avslutats.

⁶⁰ Det förväntas att den erforderliga dokumentationen är olika för olika typer av låntagare, dvs. fysiska eller juridiska personer.

- (a) Dessa förfaranden ska tydligt fastställa hur ofta låntagaren ska granskas, vad som anses utgöra ett upprepat fallissemang, förfarandet för omvärdering och rapporteringskrav för upprepade fallissemang.

8. Prisintervallet enligt den föreslagna lösningen och typen av låntagare.

För post 2 ovan ska banker ta fram sektorspecifika (som minimum lagstadgade exponeringsklasser) riktlinjer i vilka fastställs de viktigaste finansiella måtten och förhållandena på sektorspecifik basis (små och medelstora företag samt bolag). I hotellsektorn kan bedömningen till exempel ta hänsyn till genomsnittliga rumspriser, intäkter per tillgängligt rum, beläggning, omvandling till kontanter av inventarier, fasta kostnader i procent av totala kostnader, rörliga kostnader i procent av totala kostnader, kapitalinvesteringar i underhåll osv.

Riktlinje för skuldåtervinning/indrivning

De NPL-workoutenheter som är ansvariga för skuldåtervinning ska vidta de lämpligaste åtgärderna inom rimlig tid för att maximera skuldåtervinningen och minimera förluster. Relaterade förfaranden ska definieras i enlighet med NPL-strategin i en riktlinje för skuldåtervinning, i vilken åtminstone ska beskrivas:

- Tillgängliga åtgärder för att lösa ärendet. Indikativt är följande alternativ möjliga för skuldåtervinning (utan inbördes prioritetsordning):
 - frivillig försäljning av tillgångar (låntagaren förpliktar sig åter och går med på att sälja tillgången)
 - tvångsförsäljning av tillgångar via mottagare/domstolsförhandlingar (tillgångarna tas inte upp i kreditinstitutets balansräkning)
 - utmätning av tillgångar (tillgångarna tas upp i kreditinstitutets balansräkning)
 - indrivning (intern eller extern)
 - byte av skuld mot tillgångar/aktier
 - försäljning av lån/lånepportfölj till tredje part.
- Det förfarande som ska följas för att besluta om det lämpligaste alternativet för återvinning och vilket expertteam som ska delta (t.ex. kredithandläggare, jurister, fastighetsexperter, riskkontrollansvariga) i beslutsfattandet.
- Vid val av återvinningsalternativ ska hänsyn tas till förekomsten av säkerhet, typ av juridisk dokumentation, typ av låntagare, lokala marknadsförhållanden och makroekonomiska utsikter, det gällande rättsliga ramverket och potentiella historiska återvinningstal för de olika alternativen jämfört med kostnaderna för dem.

- En tydlig definition av icke-samarbetsvilliga låntagare eller en länk till relaterade riktlinjer där en sådan definition ges.
- Ett tydligt definierat godkännandeförfarande för varje steg i skuldåtervinningsprocessen för bankens olika återvinningsalternativ.
- Riskkontrollens och internrevisionens roll i förfarandet och övervakningen.

Vad avser likvidation av säkerheter ska följande definieras i en riktlinje.

- Den värderingsmetod som ska användas för tillgången (i linje med kapitel 7), inklusive likvidationskostnaderna för frivillig försäljning respektive tvångsförsäljning. Likvidationskostnaderna ska vara i linje med de krav som fastställs i avsnitt 7.4.3.
- Interna eller externa experters deltagande.
- Eventuella begränsningar av mängden utmäta tillgångar som kan förvärfas av banken inom en viss tidsperiod och eventuella begränsningar av mängden tillgångar som banken kan inneha vid en viss tidpunkt.⁶¹
- Det förfarande som ska användas efter utmätning för att ta fram och genomföra en försäljningsstrategi, och den enhet inom banken som ska ansvara för förvaltningen av de berörda tillgångarna (kan också definieras i en separat riktlinje för utmäta tillgångar).

Riktlinje för NPL-klassificering och avsättningar

Banks should adopt, document and adhere to sound methodologies that address policies, procedures and controls for assessing and measuring allowances on non-performing loans.⁶²

- Dessa metoder ska granskas åtminstone årligen.
- Methodologies should clearly document the key terms, judgements, assumptions and estimates related to the assessment and measurement of allowances for non-performing loans (e.g. migration rates, loss events, collateral liquidation costs).⁶³ De ska uppvisa lämplig konservatism och ha stöd i empirisk bevisning.
- Tydlig vägledning om tidpunkten för avsättningar efter typ av lagstadgade exponeringsklasser, om tillämpligt (se avsnitt 6.6).

⁶¹ Avser risker för branschkoncentration, t.ex. inom fastighetssektorn.

⁶² BCBS Guidance on credit risk and accounting for expected credit losses, principle 2.

⁶³ BCBS Guidance on credit risk and accounting for expected credit losses, paragraf 29.

- Banks should adopt and adhere to written policies and procedures detailing the credit risk systems and controls used in their credit risk methodologies.⁶⁴
- Ledningens omdömen, beräkningar, övervägda antaganden och relaterade känslighetsanalyser ska rapporteras på lämpligt sätt.
- Banker ska regelbundet utfallstesta sina förluster. Tillsynsmyndigheter förväntar sig att detta görs åtminstone var sjätte månad.
- Dessutom ska banker vara tillräckligt försiktiga när de bedömer återföringar/minskningar av befintliga avsättningar, och se till att reviderade beräkningar och antaganden speglar de nuvarande ekonomiska förhållandena och den nuvarande synen på de förväntade ekonomiska utsikterna.
- Banker ska också beakta avtalsenliga skyldigheter rörande förväntade kassaflöden innan de inkluderar dem i diskonterade kassaflöden.

Riktlinje om avskrivningar

Som beskrivs i avsnitt 6.6 ska alla banker ha en definierad riktlinje om avskrivningar för att se till att möjligheten till återvinning av NPL bedöms i god tid.

Med tanke på att avskrivningar kan påverka bankens kapital och skapa moralisk risk ska specifika, tydliga regler fastställas för att säkerställa att avskrivningar genomförs i linje med bankens strategiska planering. Dessutom ska en mekanism för fortlöpande kontroller av att de genomförs korrekt inrättas.

I dokumenten rörande riktlinjen om avskrivningsförfaranden ska åtminstone följande beskrivas:

- vilken avskrivningsmetod som ska användas för specifika portföljer/exponeringsklasser, dvs. under vilka omständigheter som avskrivningar ska göras,
- om det är tillåtet med bedömningar från fall till fall och vilka förfaranden som ska användas,
- den stöddokumentation som krävs för att fatta ett avskrivningsbeslut,
- om det finns ett maxbelopp för tillåtna avskrivningar på låntagarnivå och portföljnivå,
- kreditgodkännandegränser relaterade till avskrivningar.

Det rekommenderas också att lämpliga behörighetsgränser fastställs för genomförandet av skuldavskrivningar och skuldeftergifter, med tanke på de avsevärda följderna på ekonomi och anseende som felaktiga beslut får.

⁶⁴ BCBS Guidance on credit risk and accounting for expected credit losses, paragraf 31.

Riktlinje för nödlidande lån i flera banker

Banker bör också beakta interaktionen med andra fordringsägare för NPL-låntagare med flera fordringsägare (oftast företag). Banker ska därför inrätta ett tydligt förfarande för att förhandla och interagera med andra finansinstitut (eller andra tredje parter) hos vilka låntagaren har skulder.

Riktlinjer för säkerheter

Med tanke på vilken betydelse kreditriskreducering har i NPL-workoutförfarandet ska banker ta fram tydliga och konsekventa riktlinjer för säkerheter. Dessa riktlinjer ska fullständigt täcka hantering, värdering och rapportering av alla typer av säkerheter som hålls för NPL. Med tanke på vissa säkerheters komplexitet och specialisering ska banker anlita utomstående experter för att utarbeta och granska dessa riktlinjer. Genom att ta fram dessa riktlinjer för säkerheter säkerställer banker en konsekvent metod för att hantera och värdera liknande säkerheter i hela portföljen, enligt kapitel 7 i den här vägledningen.

Riktlinjer för tidiga varningar/bevakningslistor

En särskild riktlinje bör fastställas i vilken bland annat anges:

- de typer av åtgärder som ska genomföras som svar på olika typer av tidiga varningar – ledare ska inte kunna upphäva åtgärder som utlösts av tidiga varningar utom om en lämplig åtgärd har vidtagits och dokumenterats,
- eskaleringsförfaranden,
- viktiga element i rapporteringen samt dess frekvens och mottagare,
- överlämningskriterier/länk till NPL-förfaranden.

Riktlinje för outsourcing/NPL-service

En särskild riktlinje bör fastställas för outsourcing av tjänster till tredje part om detta är relevant. Denna behöver innefatta de erforderliga förfarandena för val av outsourcingpartner, erforderligt innehåll i juridiska avtal och beslutsprocessen för outsourcingavtal liksom övervakningen av dessa avtal.

Bilaga 6

Bedömning av betalningsförmåga för privatpersoner och företag

Privatpersoner

I de fall då låntagaren har olika kategorier av krediter hos banken (t.ex. bostadslån, kreditkort, konsumentkrediter osv.) ska banken undersöka möjligheten att "montera isär" de olika krediterna, respektive säkerheter och/eller intäktskanaler. I sin bedömning ska banken titta på dessa kategorier både separat och totalt för att hitta den lämpligaste övergripande omstruktureringslösningen. Följande aspekter ska också beaktas.

- Låntagarens personliga finansiella och icke-finansiella information.
- Låntagarens totala skuldsättning, särskilt vad avser skulder utan säkerheter och konsekvenserna av underlåtenhet att betala.
- De avtalade återbetalningarna på lånet ska vara lika med eller mindre än den kvarvarande tillgängliga inkomsten efter att alla utgifter och åtaganden har dragits bort.
- Analys/bedömning av historiska data ska spåra tidpunkten för och anledningarna till låntagarens ekonomiska svårigheter och ge en indikation på hur hållbar den erbjudna omstruktureringslösningen är.
- Bedömningen av låntagares utgiftsnivåer ska ta hänsyn till troliga utgiftsökningar i framtiden. Banker ska åtminstone kunna visa att öknings i linje med inflationen har beaktats. De ska även kunna visa att hänsyn har tagits till öknings som är specifika för låntagaren och dennes unika situation (t.ex. en ökning av antalet underhållsberättigade barn eller framtida kostnader för utbildning osv.).
- För de fall då framtida och specifika utgiftsminskningar tas i beaktande (underhållsberättigade barn som slutför sin utbildning och börjar arbeta, t.ex.) ska banker kunna visa att en återhållsam metod har använts i bedömandet av dessa minskningar samt att de är rimliga och praktiska under den reviderade lösningens livslängd samt att de inte medför en orimlig börda för låntagaren.
- Bedömning av huruvida den föreslagna omstruktureringslösningen är i linje med låntagarens individuella behov av att upprätthålla en viss levnadsstandard.
- Bedömning av låntagarens nuvarande och framtida återbetalningsförmåga.

För aktuell återbetalningsförmåga ska som indikation också följande beaktas:

- personlig finansiell och icke-finansiell information (t.ex. antalet underhållsberättigade barn, hushållets behov, yrke, inkomst, utgifter osv.),
- total skuldsättning,
- nuvarande återbetalningsförmåga,
- tidigare återbetalningshistorik,
- anledning till betalningsdröjsmål (t.ex. lönesänkning, uppsägning osv.),
- betalningsdröjsmålets ålder och nivå,
- fastighetens lämplighet för låntagarens bostadsbehov.

För framtida återbetalningsförmåga ska som indikation också följande beaktas:

- inkomst,
- år kvar till pension jämfört med lånets löptid,
- livscykelstadium,
- antalet underhållsberättigade barn och deras ålder,
- anställningsstatus/-möjligheter,
- bransch,
- sparande och tillgångar,
- lån och andra förpliktelser,
- framtida återbetalningsförmåga,
- minsta levnadsstandard,
- relevanta arbetsmarknadsindikatorer,
- kända framtida förändringar av låntagarens situation.

Dessutom ska följande gälla:

- För kapitalisering av betalningsdröjsmål ska banken bedöma och kunna visa att låntagarens verifierade inkomster och utgifter är tillräckliga för att låntagaren ska kunna fullfölja de reviderade lånebetalningarna på hållbar basis under hela den reviderade återbetalningstiden och att låntagaren har betalat enligt det reviderade arrangemanget i sex månader innan betalningsdröjsmålet kapitaliseras.
- Vid förlängning av löptiden ska låntagarens ålder beaktas. Här gäller att om låntagaren har en obligatorisk ålder för pensionering ska en förlängning av löptiden bortom den tidpunkten enbart anses hållbar om banken har utvärderat och kan visa att låntagaren, genom sin pension eller andra bekräftade

inkomstkällor, kan betala de reviderade betalningarna under löptiden på hållbar basis.

- Bedömning av borgenärs betalningsförmåga (i förekommande fall).

Typer av dokumentation

Åtminstone följande information ska inhämtas vid omstrukturering av ett lån till privatperson:

- personlig finansiell och icke-finansiell information om låntagaren (t.ex. antalet underhållsberättigade barn, hushållets behov, yrke, inkomst, utgifter osv.),
- total skuldsättning,
- senaste oberoende värdering av belånade fastigheter som fungerar som säkerheter för den underliggande krediten,
- information om övriga säkerheter för det underliggande lånet (t.ex. fasta avgifter, livförsäkring, garantier från tredje part),
- senaste värderingar av övriga säkerheter för det underliggande lånet,
- kontroll av variabla beståndsdelar i löpande inkomster,
- antaganden som används för diskontering av variabla beståndsdelar,
- relevanta arbetsmarknadsindikatorer.

Företag

- I de fall då låntagaren har olika kategorier av krediter hos banken (t.ex. lån för små- och medelstora företag eller kommersiella fastigheter osv.) ska banken undersöka möjligheten att "montera isär" de olika krediterna, respektive säkerheter och/eller intäktskanaler. I sin bedömning ska banken se över dessa kategorier både separat och totalt för att hitta den lämpligaste övergripande omstrukturingslösningen.
- Beaktande av låntagarens totala skuldsättning enligt det nationella kreditregistret, särskilt vad gäller låntagarens återbetalningsskyldigheter på lån utan säkerheter och konsekvenserna av underlåtenhet att betala.
- Analys/bedömning av historiska data ska spåra tidpunkten för och anledningarna till låntagarens ekonomiska svårigheter och ge en indikation på hur hållbar affärsmodellen är.
- Analys/bedömning:

- av företagets affärsplan (t.ex. SWOT-analys, analys av finansiella prognoser, branschanalys),
- av företagets historiska finansiella data, vilket kan bidra till att hitta den utlösande händelsen för företaget och ge en fingervisning om hållbarheten i dess affärsmodell.
- Genomgång av kassaflödesprognosen som låntagaren tillhandahåller, med beaktande av:
 - kassaflödesprognosen, som ska omfatta alla återkommande poster i så stor detalj att omfattningen maximeras,
 - låntagarens affärsmodell/affärsverksamhet eller dess tidigare och framtida ekonomiska miljö,
 - granskning och rimlighetsbedömning av projektioner och antaganden,
 - låntagarens krediter hos andra banker, större utgifter, kapitalinvesteringar, avyttringar, aktieemissioner, andra betalningspliktiga belopp (böter, skatt, sociala avgifter, försäkring, pensionsfonder) osv.
- Analys av kassaflödeskvot:
 - baserat på de senaste finansiella rapporterna (efter revision eller förvaltningsrapport),
 - baserat på kassaflödesprognosen.
- Det avtalade återbetalningsprogrammet är lika med eller mindre än det prognosticerade tillgängliga fria kassaflödet enligt kassaflödesprognosen.
- Bedömning av borgenärens betalningsförmåga (i förekommande fall).

Typer av dokumentation

Åtminstone följande information ska inhämtas vid omstrukturering av ett lån till företag:

- senaste reviderade finansiella rapport och/eller senaste förvaltningsrapporter,
- kontroll av variabla beståndsdelar i löpande inkomster,
- antaganden som används för diskontering av variabla beståndsdelar,
- total skuldsättning,
- affärsplan och/eller kassaflödesprognos, beroende på låntagarens storlek och lånets löptid,

- senaste oberoende värdering av belånade fastigheter som fungerar som säkerheter för den underliggande krediten,
- information om alla andra säkerheter för det underliggande lånet (t.ex. fasta avgifter, livförsäkring),
- senaste värderingar av alla andra säkerheter för det underliggande lånet,
- historiska finansiella data,
- relevanta marknadsindikatorer (arbetslöshet, BNP, inflation osv.).

Bilaga 7

Sammanfattning av tillsynsrapportering och upplysningar om NPL

Balansräkningsreparationer kräver korrekt identifiering och hantering av NPL. Öppenhet är en viktig del i den här hanteringen.

Särskilda upplysningar rörande identifiering, nedskrivning och betalning av NPL torde stärka intressenters förtroende för bankens balansräkningar och så småningom öka marknads benägenhet att spela en roll i hanteringen av NPL för vilka högkvalitativ information blivit tillgänglig.

För att banker på ett begripligt sätt ska kunna informera marknadsaktörerna om sina riskprofiler, rekommenderar ECB, att de utöver vad som krävs i del åtta i CRR (artikel 431), tillhandahåller ytterligare NPL-relaterad information. En sammanfattning av ytterligare tillsynsrapportering och upplysningar om NPL ges nedan.

Kapitel 2: NPL-strategi

Exempel/utdrag av NPE och rapporteringsmall för strategi för utmäta tillgångar⁶⁵

Kreditinstitut:		Faktisk	Framtidsbedömningar					
xxxx			2016	2017 1H	2017	2018	2019	2020
Operativa mål och KPI (nyckeltal)		2016	2017 1H	2017	2018	2019	2020	2021
Linje								
DEL A: Stockar och flöden								
1	NPE-volym (brutto)							
2	av vilka: Förfallna sedan > 90 dagar							
3	för vilka betalningsosannolikhet föreligger							
4	NPE-volym (netto)							
5	av vilka: Förfallna sedan > 90 dagar							
6	för vilka betalningsosannolikhet föreligger							
7	Totala lån (brutto)							
8=1/7	NPE-kvot							
9=2/7	90 dpd-kvot							
10=3/7	kvot för betalningsosannolikhet							
11=12+19	NPE-flöden (brutto)							
12=13+16	NPE-transaktioner (+/-)							
13=14+15	Från fungerande till nödlidande (+)							
14	av vilka: från fungerande utan anstånd till NPE							
15	av vilka: från fungerande med anstånd till NPE							
16=17+18	Från nödlidande till fungerande (-)							
17	av vilka: från NPE till fungerande utan anstånd							
18	av vilka: från NPE till fungerande med anstånd							
19=20+29	NPE-ökning/-minskning							
20=21+22+23+24+25+26+27+28	Orsaker till NPE-balansräkningsminskningar (-)							
21	Återvinning av kontantmedel							
22	Försäljning av NPE (brutto)							
23	Avskrivningar							
24	Likvidering av säkerheter (kontant)							
25	Utmätning							
26	Byte av skuld mot aktiekapital							
27	Väsentlig risköverföring							
28	Övriga justeringar							
29=30+31+32	Övriga orsaker till NPE-ökning (+)							
30	Köp av lån							
31	Ytterligare utbetalningar till kunder med NPE							
32	Kapitalisering av dröjsmål							
33=34+37+38+39	Kontantåtervinning från NPE							
34=35+36	Kontantåtervinning från indrivning av NPE							

⁶⁵ Banker kommer att erhålla relevanta mallar från sina gemensamma tillsynsgrupper. Ovanstående är endast ett exempel/utdrag. Den faktiska mallen kommer troligtvis att inbegripa fler tabeller, inklusive utmäta tillgångar, makroantaganden och information om tidsperiod.

Kreditinstitut:		Faktisk	Framtidsbedömningar					
xxxx			2016	2017 1H	2017	2018	2019	2020
Operativa mål och KPI (nyckeltal)								
Linje								
35	av vilka: kapitalbelopp							
36	av vilka: räntebelopp							
37	Kontantåtervinning från likvidering av NPE							
38	Kontantåtervinning från försäljning av NPE							
39	Övrig kontantdrivning							
Förlustbudget								
40=41+42+43								
41	Planerad användning av nedskrivningsavdrag							
42	Planerad användning av kapital (belopp som inte täcks av nedskrivningsavdrag)							
43	Associerade skatteeffekter							
44	Beräknad effekt på CET1-belopp från implementering av NPE-strategi							
45	Beräknad effekt på RWA från implementering av NPE-strategi							
Exponeringar med anstånd (brutto)								
46=47+48								
47	av vilka: Nödlidande exponeringar med anstånd							
48	av vilka: Fungerande exponeringar med anstånd							
56	NPE (brutto) där ett självständigt serviceföretag har kontrakterats							
57	Totala uppsagda lån (brutto)							
58	Uppsagda lån för vilka rättsliga åtgärder har inletts (brutto)							

Dokumentation om NPL-strategi, inbegripet mallar, bör skickas in till tillsynsmyndigheten utan förmodan om offentliggörande.

Kapitel 4: Anstånd

Offentliggörande – anstånd

ECB rekommenderar att banker på ett begripligt sätt meddelar marknadsaktörerna om sina riskprofiler genom följande kvantitativa information (utöver vad som krävs i del 8, artikel 431 i CRR):

- Kreditkvalitet på exponeringar med anstånd: med separat identifiering av exponeringar med anstånd som, på dagen för offentliggörandet, är fungerande, nödlidande, inställda och nedskrivna, med tillhörande nedskrivningsbelopp angivet separat för fungerande och nödlidande exponeringar. Där det är relevant kan identifieringen efter kreditkvalitet göras på exponeringsklassnivå, med hjälp av antingen exponeringsklasserna i förordning (EU) 575/2013 eller andra lämpliga exponeringsklasser. Icke-finansiella företag ska delas in ytterligare efter bransch och plats, och hushåll ska delas in ytterligare efter affärsområde och plats om det finns specifika koncentrationer.

- Kvaliteten på anståndet: inklusive exponeringar med anstånd efter antal anståndsåtgärder som har beviljats tidigare och antalet upprepade fallissemang som har inträffat de senaste tolv månaderna (med en tolv månader lång kureringsperiod enligt beskrivning i avsnitt 3.5.3).
- Åldrande hos exponeringar med anstånd: tid sedan anståndsåtgärder beviljades, indelade i ett tillräckligt antal tidsperioder (< 3 månader, 3–6 månader osv.).
- Påverkan på nettonuvärdet från anståndsåtgärder som har beviljats de senaste 6/12/24 månaderna.

För att underlätta för olika banker att offentliggöra samma saker finns tabeller bifogade nedan som vägledning.

Mallarna nedan är avsedda att ge vägledning till institut om genomförandet av ovannämnda poster. Även om institut är fria att använda ett annat format för offentliggörandet av de ovannämnda posterna ska det vara minst lika detaljerat vad gäller beståndsdelar som är tillämpliga och väsentliga. Väsentligheten bedöms enligt relevanta EBA-riktlinjer.

Tabell 5

Exempeltabeller för offentliggörande av anstånd

a. Kreditkvalitet på exponeringar med anstånd

	Alla exponeringar med anstånd (miljoner euro)				Nedskrivningar, avsättningar och värdejusteringar				Säkerheter och finansiella garantier på exponeringar med anstånd
	av vilka: fungerande men försenade	av vilka: nödlidande	av vilka: nedskrivna	av vilka: fallerade	Fungerande exponeringar med anstånd		Nödlidande exponeringar med anstånd		
					av vilka: värdejusteringar		av vilka: värdejusteringar		
Skuldförbindelser (inklusive upplupet anskaffningsvärde och verkligt värde)									
Centralbanker									
Offentlig sektor									
Kreditinstitut									
Andra finansiella företag									
Icke-finansiella företag									
Lån och förskott (inklusive upplupet anskaffningsvärde och verkligt värde)									
Centralbanker									
Offentlig sektor									
Kreditinstitut									
Andra finansiella företag									
Icke-finansiella företag (eventuellt mer detaljerat)									
Hushåll (eventuellt mer detaljerat)									
SKULDINSTRUMENT som inte innehas för försäljning/HFT (högfrekvenshandel)									
AVGIVNA LÅNEÅTAGANDEN									
TOTALA EXPONERINGAR MED ANSTÅND									

b. Kvalitet på anstånd

	Exponeringar med anstånd (miljoner euro)
Har fått anstånd mer än en gång	
Har fått anstånd mer än två gånger	
Upprepade fallissemang de senaste 12 månaderna	

c. Exponeringar med anstånd per kreditkategori

	< 3 månader	3-6 månader	6-12 månader	> 12 månader
TOTALA EXPONERINGAR MED ANSTÅND				
av vilka: fungerande exponeringar				
av vilka: nödlidande exponeringar				

d. Påverkan på nettonuvärde från exponeringar som beviljats anstånd de senaste 6/12/24 månaderna

	Senaste 6 månaderna	Senaste 12 månaderna	Senaste 24 månaderna
Nettonuvärde på ursprungliga avtalade kassaflöden			
Nettonuvärde på anståndsbeviljade avtalade kassaflöden			
Beskrivning av den diskonteringsmetod som banken använder			

Tillsynsrapportering – anstånd

En indelning av exponeringar med anstånd efter huvudsaklig typ av anstånd, separat för kortfristiga och långfristiga anstånd (om anståndet påverkar vissa exponeringsklasser mer än andra kan en indelning göras på exponeringsklassnivå, eller exponeringsklasser kan identifieras separat, om detta är relevant) ska lämnas in till tillsynsmyndigheter åtminstone på årsbasis (om inte tillsynsmyndigheten begär att den ska lämnas in oftare) i enlighet med tabellen nedan.

Tabell 6

Ytterligare tillsynsrapportering om användning av olika typer av anståndsalternativ

För anståndsalternativ kan flera alternativ gälla för en enda exponering och beloppen ska tas upp för alla relevanta alternativ. "Totalt" förväntas alltså inte vara summan av alla beviljade alternativ.

		År t	År t-1
		Alla exponeringar med anstånd (miljoner euro)	Alla exponeringar med anstånd (miljoner euro)
		av vilka nödlidande	av vilka nödlidande
Beviljade kortfristiga anstånd			
varav vilka	Enbart ränta		
	Minskade betalningar		
	Betalningsfri period		
	Kapitalisering av dröjsmål/ränta		
	Annat (beskriv i detalj om väsentligt)		
Beviljade långfristiga anstånd			
av vilka	Räntesänkning		
	Förlängning av löptid		
	Ytterligare säkerhet		
	Ändrad återbetalningsplan		
	Eftergifter av skulder		
	Frivillig försäljning		
	Annat (beskriv i detalj om väsentligt)		
Totalt			

Kapitel 5 och 6: NPE, nedskrivning och avskrivning

Offentliggörande av information

Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma) har uppmanat finansinstitut att använda de definitioner av NPE och anstånd som ges i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 i sin finansiella redovisning och för att förklara förhållandet mellan NPL, lån inom institutet som är fallerade eller som inte återbetalas.⁶⁶ Vid offentliggörande ska banker betrakta kraven för tillsynsrapportering i EBA:s tekniska genomförandestandarder, som fastställs i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014, som en jämförelse.

⁶⁶ Se ESMA PS och ESMA, Review of Accounting Practices – Comparability of IFRS Financial Statements of Financial Institutions in Europe (2013).

Information som banker förväntas offentliggöra enligt del åtta i kapitalkravsförordningen och med lämpliga korshänvisningar till deras bokföring är följande:

- De antaganden som ligger bakom definitionen av nödlidande exponeringar och hur de kan jämföras med de antaganden som används för att identifiera nedskrivna finansiella tillgångar och fallerade exponeringar, däribland:
 - väsentlighetströsklar för identifiering av nödlidande exponeringar grundat på kriteriet 90 dagar efter förfallodagen,
 - metoder som används för att räkna dagar efter förfallodag,
 - använda indikatorer för betalningsosannolikhet,
 - effektiv genomsnittlig längd på kureringsperiod och prövotid,
 - nedskrivningsriktlinjerna för nödlidande exponeringar:
 - utlösande faktorer för nedskrivning och trösklar som beaktas vid utvärdering av huruvida en förlusthändelse har inträffat,
 - ledningens viktigaste beslut, beräkningar och antaganden som används för att fastställa kollektiva avsättningar,
 - riktlinje för återföring av nedsättningar,
 - känslighetsanalys av förändringar i de viktigaste antagandena.
- Information om huruvida kollektiva och individuella nedskrivningar av fungerande och nödlidande exponeringar behandlas som specifika eller generella kreditriskjusteringar.
- En avstämning av definitionerna av nödlidande, nedskrivna, fallerade, omstrukturerade/modifierade och anståndsbeviljade exponeringar. Denna avstämning ska omfatta både en konceptuell förklaring av skillnaderna och kvantitativ information om effekterna av dessa konceptuella skillnader.
- Exponeringar som är fungerande, alternativt fungerande men försenade eller nödlidande, med separat identifiering där dessa är mer än 90 dagar försenade, exponeringar som sannolikt inte kommer att betalas, nedskrivna samt fallerade exponeringar efter exponeringsklass.
- Åldrande hos fungerande och nödlidande exponeringar med passerat förfalldatum.
- Det individuella och kollektiva nedskrivningsavdraget för fungerande och nödlidande exponeringar efter exponeringsklass, sektor och plats, i förekommande fall med en åtskillnad mellan nedskrivningar som räknas som specifika eller generella kreditriskjusteringar.

- De individuella och kollektiva nedskrivningsavgifter som bokförs för fungerande och nödlidande exponeringar per exponeringsklass, sektor och geografisk plats.
- När redovisningsstandarderna medger nedskrivningar på alla tillgångar baserat på en modell för förväntade förluster: en detaljerad beskrivning av fungerande och nödlidande exponeringar liksom deras tillhörande ackumulerade nedskrivningar och nedskrivningsavgifter indelade i steg, om nödvändigt med skillnad mellan nedskrivning som räknas som specifik eller generell kreditriskjustering. Indelningen i steg ska göras efter exponeringsklass, sektor och geografisk plats.

Avskrivningar

- Mängden ackumulerade avskrivna NPE, liksom mängden NPE som har skrivits av under rapporteringsperioden, med den påverkan dessa avskrivningar har på nedskrivningsbeloppen och resultaträkningen per exponeringsklass, sektor och geografisk plats. Mängden NPE som har skrivits av under rapporteringsperioden ska även delas in efter åldrande.

Inhämtning av kontantmedel

- Betalningar som inhämtats för NPE och deras påverkan på resultaträkningen:
 - inhämtade kontantmedel för nödlidande exponeringar, separat för kontantmedel från återbetalningar från låntagaren och kontantmedel från återtagna säkerheter (försäljning av utmäta säkerheter),
 - uppdelning av betalningar av kontantmedel i betalning av ränta respektive amorteringar,
 - upplupen ränta på nödlidande exponeringar,
 - en jämförelse mellan upplupen ränta och inhämtade kontantmedel på nödlidande exponeringar.
- En indelning av de erhållna betalningarna, redovisade i exponeringsklasser, kreditsegment, sektorer eller geografiska platser, kan vara användbar om det finns en särskild koncentration av frågor om tillgångars kvalitet.

Tillsynsrapportering

I relation till beräkningen av avdrag på kollektiv basis ska banker åtminstone kunna lämna de uppgifter som anges i tabell 7 för de modeller de använder för beräkning av nedskrivningsavdrag för NPE på kollektiv basis. Uppgifterna ska lämnas varje år eller oftare om tillsynsmyndigheter så begär. Uppgifter i kolumnerna C, D och E ska rapporteras på segmentnivå enligt beskrivning i kolumn B (fler detaljer nedan).

Tabell 7

Tillsynsrapportering om beräkningen av avdrag på kollektiv basis

A. Portfölj		B. Segment	C. LGD				D. Kureringsgrad				E. NPE-exponering vid fallissemang
A.1 Motpartens sektor	A.2 Motpartens hemvist		C.1 Andel i %	C.2 Kalibreringsperiod	C.3 Justering för nuvarande förhållanden	C.4 Alternativ metod som har använts	D.1 Andel i %	D.2 Kalibreringsperiod	D.3 Justering för nuvarande förhållanden	D.4 Alternativ använd metod	

Förklaring av tabellen:

A. Beskrivning av de NPE-portföljer till vilka segmenten som beskrivs i B tillhör:

- A.1 Motpartens sektor enligt FINREP 20.4.
- A.2 Land där motparten har sin hemvist.

B. Beskrivning av varje detaljerad grupp av exponeringar med gemensamma kreditriskegenskaper som skapats i syfte att kollektivt beräkna avsättningar. Här ska specificeras vilka segmenteringskriterier (produkttyp, kollateralisering, kundsegment osv.) som används.

C. Beskrivning av förlust givet fallissemang angivet på segmentnivå enligt beskrivning i B:

- C.1 LGD angivet i %,
- C.2 Kalibreringsperiod för använda historiska data (t.ex. "2010–2015") för att beräkna C.1,
- C.3 Beskrivning av justeringar av historiska data som har använts i beräkningen (t.ex. för att spegla nuvarande förhållanden), om tillämpligt,
- C.4 Om C.1 inte har beräknats utifrån historiska data (dvs. C.2/C.3 är inte tillämpligt) ges en beskrivning av den alternativa metod som har använts.

D. Kureringsgrad för NPL tillämpad på segmentnivå enligt beskrivning i B:

- D.1 Kureringsgrad i %,
- D.2 Kalibreringsperiod för använda historiska data (t.ex. "2010–2015") för att beräkna D.1,
- D.3 Beskrivning av justeringar av historiska data som har använts i beräkningen (t.ex. för att spegla nuvarande förhållanden), om tillämpligt,
- D.3 Om D.1 inte har beräknats utifrån historiska data (dvs. D.2/D.3 är inte tillämpligt) ges en beskrivning av den alternativa metod som har använts.

E. Aggregerade fallerade NPE-exponeringar i miljoner euro på segmentnivå enligt beskrivning i B.

Upplupen ränta – NPL

Vad gäller upplupen ränta på NPL ska banker på årsbasis, eller oftare om tillsynsmyndigheter så begär, åtminstone kunna tillhandahålla de data som anges i tabell 8 nedan.

Tabell 8

Tillsynsrapportering av upplupen ränta på NPE

€m	Ursprunglig effektiv ränteinkomst i resultaträkningen (före nedskrivning)	Upplupen effektiv ränteinkomst medräknat nedskrivning och avveckling	Inhämtade kontantmedel (enbart ränterelaterade)
Totala lån			
Fungerande lån			
Specifikt/individuellt bedömda NPL, av vilka			
– nedskrivna			
– icke nedskrivna			
– beviljade anstånd			
Omstrukturerade inte nedskrivna NPL			
≤90 dpd			
>90 dpd			
NPL som inte är omstrukturerade eller nedskrivna			
≤90 dpd			
>90 dpd			
Kollektivt bedömda NPL			
Nedskrivna NPL			
Icke nedskrivna NPL			
Omstrukturerade inte nedskrivna NPL			
≤90 dpd			
>90 dpd			
NPL som inte är omstrukturerade eller nedskrivna			
≤90 dpd			
>90 dpd			

Kapitel 7: Värdering av säkerheter

Som en del av sina offentliggöranden ska institut tillhandahålla, helst via korsreferens till offentliggöranden i deras finansiella rapporter, kvantitativ information om följande:

1. De säkerheter och garantier som hålls mot fungerande och nödlidande exponeringar per exponeringsklass, sektor och geografisk plats.
2. För de mest relevanta kollateraliserade NPE-portföljerna och för totala NPE ska en indelning göras av säkerheterna (senast uppdaterade värderingen i enlighet med kapitel 7), förväntad NPV med hänsyn till avyttringstid och

avyttringskostnader liksom avsättningar efter typ av tillgång och olika NPE-tidsperioder (dvs. tid sedan klassificering som NPE i antal år).

3. Värden på utmäta tillgångar efter typ av tillgång och tidsperiod liksom relaterade avsättningar. En indelning av lagstadgade exponeringsklasser i kreditsegment kan vara användbart för att ta fram meningsfulla resultat.

Bilaga 8

Risköverföring av NPL

När banker värdepapperiserar eller på annat sätt överför sina NPL i en form som inte är uppdelad i trancher, är det viktigt att de är uppmärksamma på följande element:

- en realistisk beräkning av de kassaflöden som används för att återbetala resulterande värdepapperiseringsskulder, som i fall med NPL generellt inte är vanligt förekommande,
- värderingen av säkerheter för NPL (i linje med kapitel 7 i denna vägledning),
- alla strukturkostnader rörande transaktionen,
- tillhörande regleringskrav.

Värdepapperiseringstransaktioner kräver en betydande risköverföringsbedömning, kompletterande rapportering och upplysningar samt ett bibehållande av minst 5 % av det ekonomiska intresset. Lägre prioriterade trancher har i allmänhet en tilldelad en riskvikt på 1250 %. Institutet bör dessutom spegla värdepapperiseringen i sin IKU och ILU, och bör också överväga om operativa risker (t.ex. juridiska risker i samband med överföring av NPL), anseenderisker eller andra risker skulle kunna öka i samband med transaktionen. Den betydande risköverföringen bör behandlas i enlighet med ECB:s offentliga vägledning om beaktande av betydande kreditrisköverföring från 24 mars 2016⁶⁷.

Riskvikter för specialutlåning kan vara befogat i vissa fall. Detta gäller vid transaktioner där risk ska transfereras (t.ex. där de underliggande exponeringarna är fysiska tillgångar över vilka långivaren har betydande kontroll, under förutsättning att villkoren i artikel 147.8 i CRR uppfylls). Därför bör tillsynen av transaktionerna alltid fastställas från fall till fall.

Risköverföringar som inte klassificeras som värdepapperiseringar under tillsyn⁶⁸ kan också behöva godkännas av behöriga myndigheter eller andra organ beroende på nationell lagstiftning (t.ex. för avyttring av tillgångar eller för betydande ändringar i en banks riskprofil).

Även om en väsentlig risköverföring inte kan uppnås i sådana fall, kan NPL-risköverföringar andra än värdepapperiseringar fortfarande leda till borttagande från balansräkningen och uteslutande från konsolidering ur rättslig synvinkel på vissa villkor. Dessa är generellt relaterade till hur transaktionerna redovisas. I detta avseende förväntas ECB i ett tidigt skede bli konsulterad vid alla risköverföringstransaktioner.

⁶⁷ https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/guidance_significant_risk_transfer_sv.pdf

⁶⁸ Som definieras i artikel 4.1.61 i CRR, dvs. de rör uppdelning av kreditrisk i trancher, betalningar är beroende av underliggande exponeringar och förluster fördelas under den tid transaktionen pågår.

Vid bedömning av om sådana risköverföringstransaktioner av NPL (andra än värdepapperiseringar) uppfyller villkoren för borttagande från balansräkningen/upplösande kommer ECB att bedöma huruvida de kvarstående riskerna täcks på ett lämpligt sätt. Skulle detta inte vara fallet, kan den rättsliga behandlingen som den antar för transaktionerna avvika från redovisningen och leda till att ytterligare kapitalkrav påförs. Detta kan t.ex. ske om den ursprungliga banken även tillhandahåller finansiering i någon form till investeringsinstrumentet vilket leder till fördröjning i fastställande av förluster hos den överförande banken. Detta gäller även om den överförande banken förväntas tillhandahålla stöd för risköverföringstransaktionerna som går utöver kontraktsförpliktelserna.

© Europeiska centralbanken, 2017

Postadress 60640 Frankfurt am Main, Tyskland
Telefon +49 69 1344 0
Webbplats www.bankingsupervision.europa.eu

Alla rättigheter förbehålls. Återgivning för undervisningsändamål och icke-kommersiella syften är tillåten, under förutsättning att källan anges.